
SR .Academy. Gr
Τμήμα Ιστορίας

SCRIPTUM S.SEMESTER JULY 2019

The Scottish Rite Academy for Greece

Σημειώσεις Παραδόσεων Τμήματος Ιστορικών Ερευνών της Ακαδημίας του Σκωτικού Τύπου.

Θερινό εξάμηνο 2019

© Emmanouil Gerakios

Το παρόν αποτελείται από τις κύριες σημειώσεις των παραδόσεων του τμήματος Ιστορικών Ερευνών της Ακαδημίας του Σκωτικού Τύπου, διά το θερινό εξάμηνο του 2019.

Απαγορεύεται κάθε ανατύπωση ή χρήση μέρους ή όλου, πέραν της αναγνώσεως χωρίς την έγγραφη συναίνεση του συντάκτη.

Εισαγωγή

Το Ύπατο Συμβούλιο του 33^ο και τελευταίου βαθμού διά την Ελλάδα του ΑΑΣΤ αποφάσισε την ίδρυση της Ακαδημίας του ΑΑΣΤ, με σκοπό να δώσει μία πλήρη, ορθή και εμπειριστατωμένη πληροφόρηση σε όσους επιθυμούν να γνωρίσουν την ιστορία και την δομή των θεμάτων που αφορούν τον Σκωτικό Ελευθεροτεκτονισμό.

Ξεκινάμε με αφετηρία την ενημέρωση και κατανόηση της ιστορίας της νομικής υφής των κυρίων Τεκτονικών οργάνσεων εις την Ελλάδα ως έχουν σήμερα και θα συνεχίσουμε αναφερόμενοι στα παραγωγικά αίτια της δημιουργίας του ΑΑΣΤ.

Αμέσως μετά θα γίνουν αναφορές:

- Στα ιστορικά κείμενα που ορίζουν τον ΑΑΣΤ
- Συντάγματα 1762 - 1786
- Κανονισμούς του Υπάτου Συμβουλίου και των Φιλοσοφικών Εργαστηρίων
- Στην ιστορία της δημιουργίας του ΑΑΣΤ και των δημιουργών του.
- Στις πηγές παραδόσεως.
- Στην κωδικοποίηση των Μεγάλων Συνταγμάτων

Η Νομική Δημιουργία

Περί δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

1. Φυσικά πρόσωπα

2. Νομικά πρόσωπα

2.1. Εταιρείες

2.2. Ιδρύματα

2.3. Σωματεία

2.4. Συνεταιρισμοί

3. Ενώσεις χωρίς νομική προσωπικότητα

Ορισμοί

ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

•Άρθρο 5. Ικανότητα δικαίου.

Η ικανότητα δικαίου του φυσικού προσώπου ρυθμίζεται από το δίκαιο της ιθαγένειας.

•Άρθρο 10. Νομικό πρόσωπο.

Η ικανότητα του νομικού προσώπου ρυθμίζεται από το δίκαιο της έδρας του.

•Άρθρο 61. Νομικά πρόσωπα γενικά.

Ένωση προσώπων για την επιδίωξη ορισμένου σκοπού, καθώς επίσης σύνολο περιουσίας που έχει ταχθεί στην εξυπηρέτηση ορισμένου σκοπού, μπορούν να αποκτήσουν προσωπικότητα (νομικό πρόσωπο), αν τηρηθούν οι όροι που αναγράφει ο νόμος.

•Άρθρο 78. Σωματείο.

Ένωση προσώπων που επιδιώκει σκοπό μη κερδοσκοπικό αποκτά προσωπικότητα όταν εγγραφεί σε ειδικό δημόσιο βιβλίο (σωματείο) που τηρείται στο πρωτοδικείο της έδρας του. Για να συσταθεί σωματείο χρειάζονται είκοσι τουλάχιστον πρόσωπα.

•Άρθρο 107. Ενώσεις που δεν αποτελούν σωματεία.

Ένωση προσώπων για την επιδίωξη σκοπού, όταν δεν αποτελεί σωματείο, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, διέπεται από τις διατάξεις για την εταιρία. Μόλις η ένωση αυτή μετατραπεί σε σωματείο, η περιουσία της μεταβιβάζεται στο σωματείο σύμφωνα με τις κοινές διατάξεις.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ - ΟΡΙΣΜΟΙ

Συνεταιρισμός, σύμφωνα με τη Διεθνή Συνεταιριστική Συμμαχία, είναι μια:

«αυτόνομη ένωση προσώπων που συγκροτείται εθελοντικά για την αντιμετώπιση των κοινών οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών αναγκών και επιδιώξεων τους, διαμέσου μιας συνιδιόκτητης και δημοκρατικά διοικούμενης επιχείρησης».

Ο ορισμός δόθηκε στο παγκόσμιο συνέδριο συνεταιριστικών οργανώσεων στο Μάντσεστερ της Αγγλίας το 1995. Ο όρος αυτός αναπτύχθηκε ιδιαίτερα κατά τον 19ο αιώνα όπου και εξελίχθηκε ως ιδεολογία και ως κίνημα με κοινωνικό και οικονομικό περιεχόμενο αποβλέποντας κυρίως τις ασθενέστερες τάξεις των εργαζομένων για την ικανοποιητικότερη αντιμετώπιση των διαφόρων συχνά αναφυομένων αυθαιρεσιών του άκρατου κεφαλαιοκρατισμού. Η ελευθερία της συγκρότησης συνεταιρισμού για την επιδίωξη νόμιμων σκοπών θεμελιώνεται στα συντάγματα όλων των φιλελεύθερων και δημοκρατικών πολιτειών (δικαίωμα του «συνεταιρίζεσθαι»).

Στην ελληνική νομοθεσία γίνεται διάκριση μεταξύ:

- Αστικών συνεταιρισμών το νομικό πλαίσιο της λειτουργίας των οποίων ρυθμίζεται από το νόμο 1667/1986 και
- Αγροτικών συνεταιρισμών που διέπονται από το νόμο 2810/2000.

Στους αστικούς συνεταιρισμούς περιλαμβάνονται:

- Οι καταναλωτικοί συνεταιρισμοί, που για τη σύστασή τους απαιτούνται τουλάχιστον εκατό άτομα, ενώ απαιτούνται δεκαπέντε άτομα για τους λοιπούς, όπως:
- Παραγωγικοί συνεταιρισμοί
- Προμηθευτικοί συνεταιρισμοί
- Πιστωτικοί συνεταιρισμοί
- Συνεταιρισμοί εργαζομένων
- Μεταφορικοί συνεταιρισμοί
- Τουριστικοί συνεταιρισμοί

Σύνταγμα της Ελλάδος

Άρθρο 12 (Σύνταγμα της Ελλάδος)

Δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι

1. Οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να συνιστούν ενώσεις και μη κερδοσκοπικά σωματεία, τηρώντας τους νόμους, που ποτέ όμως δεν μπορούν να εξαρτήσουν την άσκηση του δικαιώματος αυτού από προηγούμενη άδεια.
2. Το σωματείο δεν μπορεί να διαλυθεί για παράβαση του νόμου ή ουσιώδους διάταξης του καταστατικού του, παρά μόνο με δικαστική απόφαση.
3. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και σε ενώσεις προσώπων που δεν συνιστούν σωματείο.
4. Οι γεωργικοί και αστικοί συνεταιρισμοί κάθε είδους αυτοδιοικούνται σύμφωνα με τους όρους του νόμου και του καταστατικού τους και προστατεύονται και εποπτεύονται από το Κράτος, που είναι υποχρεωμένο να μεριμνά για την ανάπτυξή τους.
5. Επιτρέπεται η σύσταση με νόμο αναγκαστικών συνεταιρισμών που αποβλέπουν στην εκπλήρωση σκοπών κοινής ωφέλειας ή δημόσιου ενδιαφέροντος ή κοινής εκμετάλλευσης γεωργικών εκτάσεων ή άλλης πλουτοπαραγωγικής πηγής, εφόσον πάντως εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση αυτών που συμμετέχουν.

Οι κύριες Τεκτονικές (ή σχετιζόμενες με τον Τεκτονισμό)
Οργανώσεις στην Ελλάδα σήμερα

ΥΠΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ 33°	Ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα	ΑΑΣΤ	Τεκτονική
ΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ	Σωματείο	ΑΑΣΤ	Σχετίζεται
ΜΣΤΕ	Ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα	ΜΣΤΕ	Τεκτονική
ΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ	Ίδρυμα	ΜΣΤΕ	Σχετίζεται
ΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ	Σωματείο	ΜΣΤΕ	Σχετίζεται
	ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ ΚΤΙΡΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΠΕΙΡΑΙΑ, ΠΑΤΡΑΣ ΚΤΛ	ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΕΣ, ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ	Σχετίζεται

Ύπατο Συμβούλιο

Απόφαση με Αριθμό 590/2015

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ, Α1' Πολιτικό Τμήμα

Το Μεγάλο Συμβούλιο του 33ου βαθμού δια την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού τύπου είναι ένωση προσώπων που δεν έχει κερδοσκοπικό σκοπό, έχει οργανωθεί και λειτουργεί ως σωματείο, αλλά δεν έχει τυπικά την ιδιότητα του σωματείου, αφού δεν έχουν τηρηθεί οι απαραίτητες γι' αυτό διατυπώσεις.

Επομένως πρόκειται περί ενώσεως που αποτελεί "σωματείο μη αναγνωρισμένο" και οι σχέσεις που δημιουργούνται γύρω απ' αυτό διέπονται κατά πρώτο λόγο από το καταστατικό της και συμπληρωματικά από τις διατάξεις του Α.Κ. για τα σωματεία, μεταξύ των οποίων και αυτές των άρθρων 88 και 101 του Α.Κ.. Ειδικότερα το καταστατικό της αποτελείται από:

α) τα Μεγάλα Συντάγματα του 1762 και του 1786 του Ελευθεροτεκτονισμού και

β) το Γενικό Κανονισμό του Υπάτου Συμβουλίου του 33ου βαθμού δια την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού τύπου (του έτους 2006).

Τα ανωτέρω ισχύουν και για το **Ύπατο Συμβούλιο** του 33ου βαθμού δια την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού τύπου, το οποίο αποτελείται από τους αξιωματούχους του Μεγάλου Συμβουλίου.

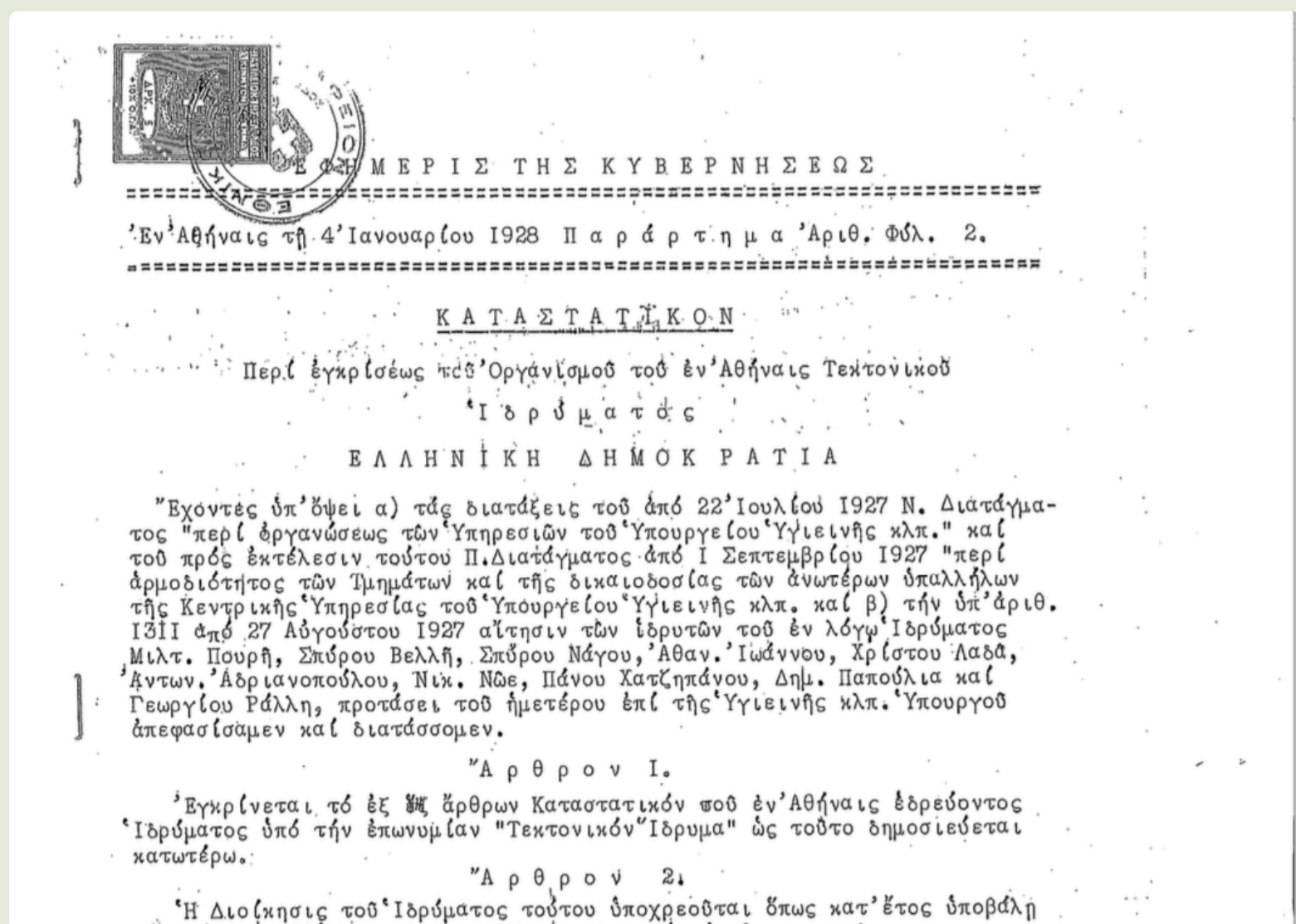
ΙΔΡΥΜΑ

ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

Άρθρο 108. Ίδρυμα.

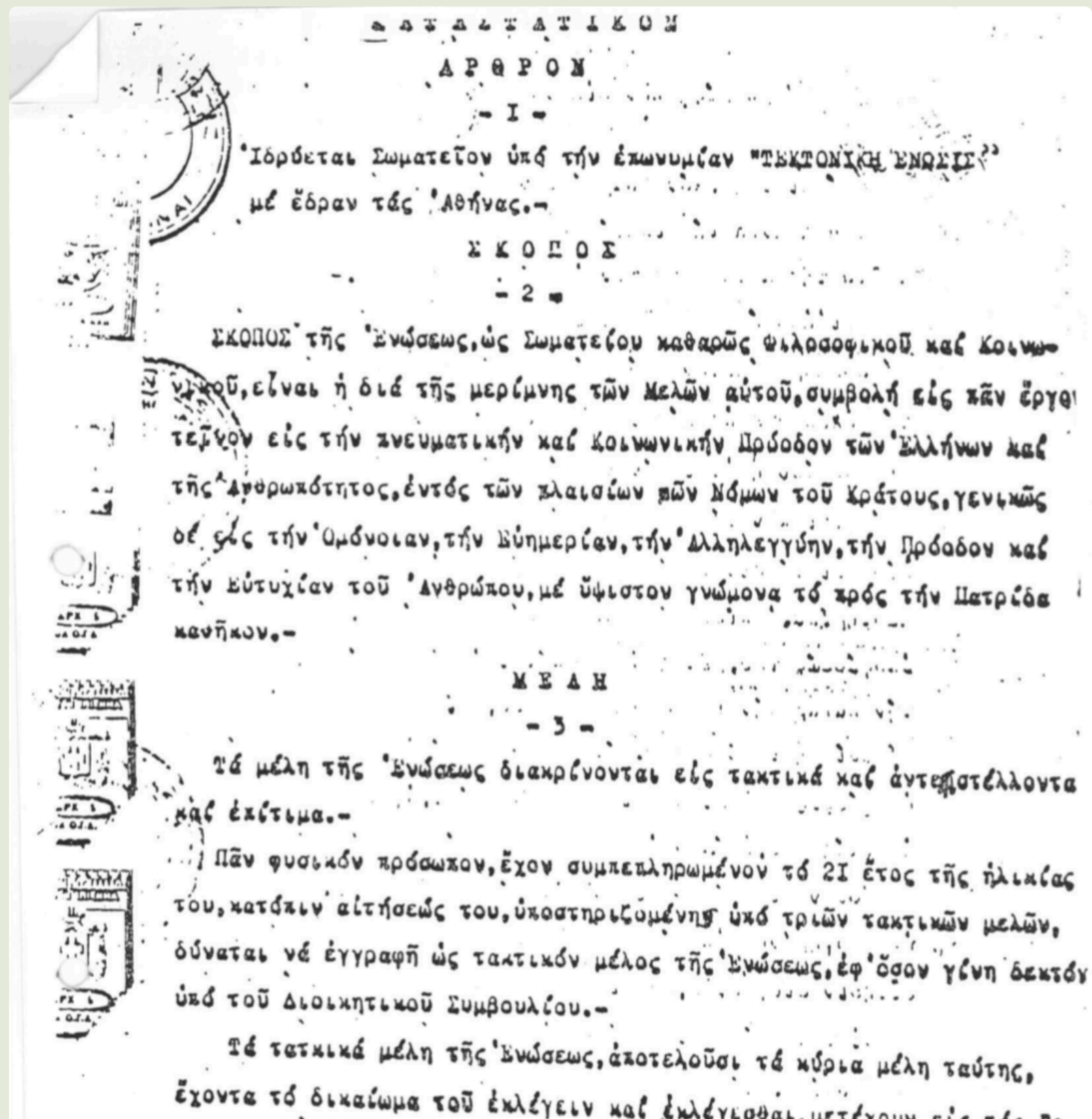
Αν με ιδρυτική πράξη μια περιουσία ορίστηκε για να εξυπηρετηθεί ορισμένος σκοπός, το ίδρυμα αποκτά προσωπικότητα με διάταγμα που εγκρίνει τη σύστασή του.

GALLERY 2.1 Το βασικό καταστατικό του Τεκτονικού Ιδρύματος

Τεκτονική Ένωση - Σωματείο

GALLERY 2.2 Το καταστατικό της Τεκτονικής Ένωσης

Στόν ορισμό των μελών παρατηρούμε ότι δεν είναι προϋπόθεσις οποιαδήποτε σχέση με τον Τεκτονισμό και βεβαίως ως μέλη γίνονται δεκτά άτομα ανεξαρτήτως φύλου.

Διεθνείς Σχέσεις Υπάτων Συμβουλίων

Οι διεθνείς σχέσεις είναι πιο στενές στο Σκωτικό Τύπο από ότι συνήθως γενικά στις άλλες τεκτονικές δυνάμεις.

Δεν υπάρχει μια παγκόσμια αρχή, αλλά πολύ περισσότερο κάθε Έπατο Συμβούλιο είναι ανεξάρτητο και κυρίαρχο.

Έτσι, το κάθε Εθνικό Έπατο Συμβούλιο δεν αναγνωρίζει καμία άλλη Τεκτονική αρχή που να υπερέχει ή να υπερισχύει του Εθνικού Υπάτου Συμβουλίου, το οποίο και είναι η μόνη και ανώτατη τεκτονική εξουσία του ΑΑΣΤ στην επικράτεια της δικαιοδοσίας της.

Ο ιδεαλιστικός και συνταγματικός δεσμός μεταξύ των Υπάτων Συμβουλίων βρίσκει την έκφρασή του στα κοινά έθιμα του Σκωτικού Τύπου.

Τα περιοδικά συνέδρια των Υπάτων Μεγάλων Ταξιαρχών και των Υπάτων Συμβουλίων εμβαθύνουν αυτόν τον δεσμό.

Οι τακτικές συναντήσεις εξασφαλίζουν συνεχή ανταλλαγή ιδεών καθώς και συνεχή συνεργασία όλων των Υπάτων Συμβουλίων του ΑΑΣΤ. Επιπλέον, μέσα από αυτά ακολουθεί συνηθέστατα ανταλλαγή Μεγάλων Αντιπροσώπων.

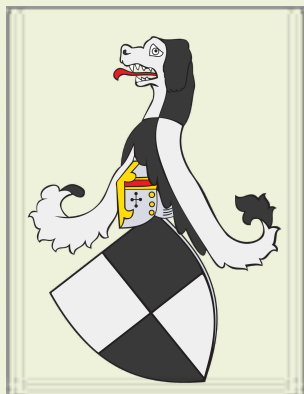

Φρειδερίκος ο Μέγας

GALLERY 3.1 Πίνακες με θέμα τον Φρειδερίκο II.

Γενεαλογία

Ο Φρειδερίκος Β΄ της Πρωσίας, ο επικαλούμενος και Μέγας, ήταν βασιλιάς της Πρωσίας, μέλος του Οίκου των Χοεντσόλερν.

Ήταν γιος του Φρειδερίκου Γουλιέλμου Α΄ και εγγονός του Φρειδερίκου Α΄.

Θεώρησε τον εαυτό του ως τον πρώτο αληθινό υπηρέτη της Πρωσίας, (**Βασίλειο Πρωσίας**).

Προήγαγε την ανάπτυξη της Πρωσίας όπως την αντιμετώπιση της υπερχειλίσης του ποταμού **Όντερ**.

Ανέπτυξε επίσης την στρατιωτική δομή του κράτους και συμμετείχε στην πρώτη κατανομή της Πολωνίας με την Αυστρία και τη Ρωσία.

Ο Φρειδερίκος II ο Μέγας έγινε γνωστός ως ο πρώτος «Βασιλιάς της Πρωσίας». Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του ασκούσε τον φωτισμένο απολυταρχισμό. Ήταν ένας δίκαιος βασιλιάς που εισήγαγε τον αστικό κώδικα και καταργούσε τα βασανιστήρια. Εφάρμοσε την αρχή ότι η μοναρχία δεν πρέπει να παρεμβαίνει στο δικαστικό σύστημα.

- Γέννηση: 24 Ιανουαρίου 1712, Βερολίνο, Γερμανία
- Απεβίωσε: 17 Αυγούστου 1786, Παλάτι Σανσουσί, Πότσδαμ, Γερμανία
- Τόπος ταφής: Παλάτι Σανσουσί, Πότσδαμ, Γερμανία
- Σύζυγος: Ελισάβετ Κριστίνα (νύμφ. 1733–1786)
- Αδέρφια: Βιλελμίνη της Πρωσίας.

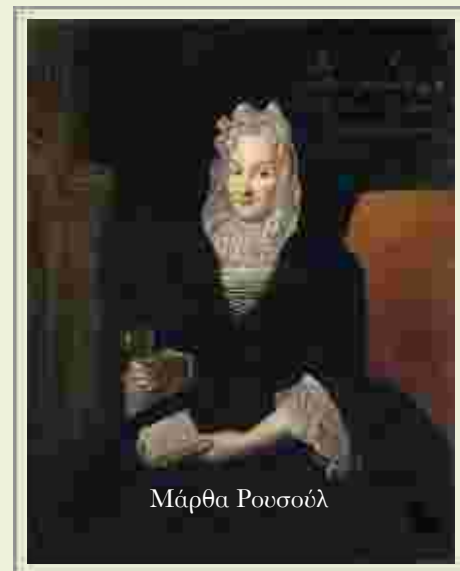
Παιδικά χρόνια

Marthe de Roucoulle

Η Marthe de Roucoulle ή ντε Ρουκούλ (1659 - 1741) ήταν Γαλλίδα εκπαιδύτρια Ουγκενότα που δραστηριοποιείτο στη Πρωσία.

Ήταν **η γκουβερνάντα** του, Φρειδερίκου-Γουλιέλμου της Πρωσίας, πατέρα του Φρειδερίκου του II, και αργότερα του ιδίου του Φρειδερίκου II.

Η Marthe de Roucoulle ήταν από τη Νορμανδία της Γαλλίας.

Μάρθα Ρουσσούλ

Sophie Charlotte

Ήταν Προτεστάντισσα και ανήκε σε αυτούς τους Γάλλους **Ουγκονότους** οι οποίοι επέλεξαν να εγκαταλείψουν τη Γαλλία για την Πρωσία μετά την ανάκληση του διατάγματος της Νάντης.

Έφθασε στη Πρωσία ως χήρα και χωρίς άδεια μεταναστεύσεως, υπό την επωνυμία Marthe de Montbail, με τη μητέρα και την κόρη της.

Προσελήφθη στην Πρωσική Αυλή από τη μελλοντική βασίλισσα Sophie Charlotte, η οποία την βρήκε κατάλληλη ως γκουβερνάντα για τον γιο της λόγω της νοημοσύνης της και των καλών τρόπων της.

Διορίστηκε γκουβερνάντα για τον William I μετά την επιστροφή του από το Αννόβερο το 1692.

Καθώς ποτέ δεν έμαθε να μιλάει τα γερμανικά, η γερμανική γλώσσα του μονάρχη επηρεάστηκε από την γαλλική

Τελικά παντρεύτηκε έναν άλλο Γάλλο Ουγκουένοτο, τον Ρούκουλε, ο οποίος υπηρέτησε ως αξιωματικός στον Πρωσικό στρατό, πράγμα το οποίο ήταν αρκετά συνηθισμένος για τους άνδρες Ουγκενότους στη Πρωσία.

Το 1712, η χήρα Ρουκουλέ διορίστηκε γκουβερνάντα για τον μελλοντικό Φρειδερίκο II τον Μεγάλο, και παρέμεινε στη θέση αυτή για τα πρώτα επτά χρόνια της ζωής του.

Η βασική γκουβερνάντα του ήταν η Frau von Kamecke "Kamken", αλλά η θέση της ήταν απλώς επίσημη και η πραγματική δουλειά έγινε από την sous gouvernante της, Marthe de Roucoulle, με τη σειρά της ανώτερη των νοσοκόμων και εργατών, πολλοί από τους οποίους ήταν Γάλλοι Ουγκουνότοι

Ο Φρειδερίκος ο II την αποκαλούσε "Chere Maman".

Η Marthe de Roucoulle αποχώρησε ως γκουβερνάντα του πρίγκιπα μετά την ηλικία των επτά ετών, αλλά συνέχισε ως γκουβερνάντα στις βασιλικές πριγκίπισσες, μεταξύ των οποίων η αδελφή του, η Louisa Ulrika της Πρωσίας, μελλοντική βασίλισσα της Σουηδίας.

Απολάμβανε επίσης την κοινωνία και φιλοξενούσε μια εβδομαδιαία σύναξη σοκολάτας στην οποία η πρωσική αριστοκρατία ανακατεύτηκε με την γαλλική κοινότητα των εξόριστων Huguenot.

Συνέχισε να έρχεται σε επαφή με τον Φρειδερίκο τον II και είχε καλή σχέση μαζί του και αφού έγινε ενήλικας.

Την αντιμετώπιζε με σεβασμό και ευγνωμοσύνη, τις έκανε πολλές εύνοιες και πάντα την επισκεπτόταν στο σαλόνι της, στο Roucoulles Soirée, μία φορά την εβδομάδα κάθε φορά που ήταν στο Βερολίνο.

Παρείχε επίσης στην κόρη της σύνταξη.

Η Marthe de Roucoulle περιγράφεται στα απομνημονεύματα της πριγκίπισσας Wilhelmina.

Φρειδερίκος ο ΙΙ και ο πατέρας του

Όταν η Γερμανίδα πριγκίπισσα και σύζυγος του εκλέκτορα Φρειδερίκου Γουλιέλμου Α΄, Σοφία Δωροθέα, γέννησε τον γιο του το 1712, ο Πρώσος βασιλιάς προσπάθησε να αναθρέψει το διάδοχο του με την άκαμπτη αυστηρότητα που έδειχνε στα στρατιωτικά γυμνάσια κάτω από το πλέον βαρύ και αυστηρό πρωτόκολλο που χαρακτήριζε τη πρωσική βασιλική Αυλή.

Ο Πατέρας του Φρειδερίκου

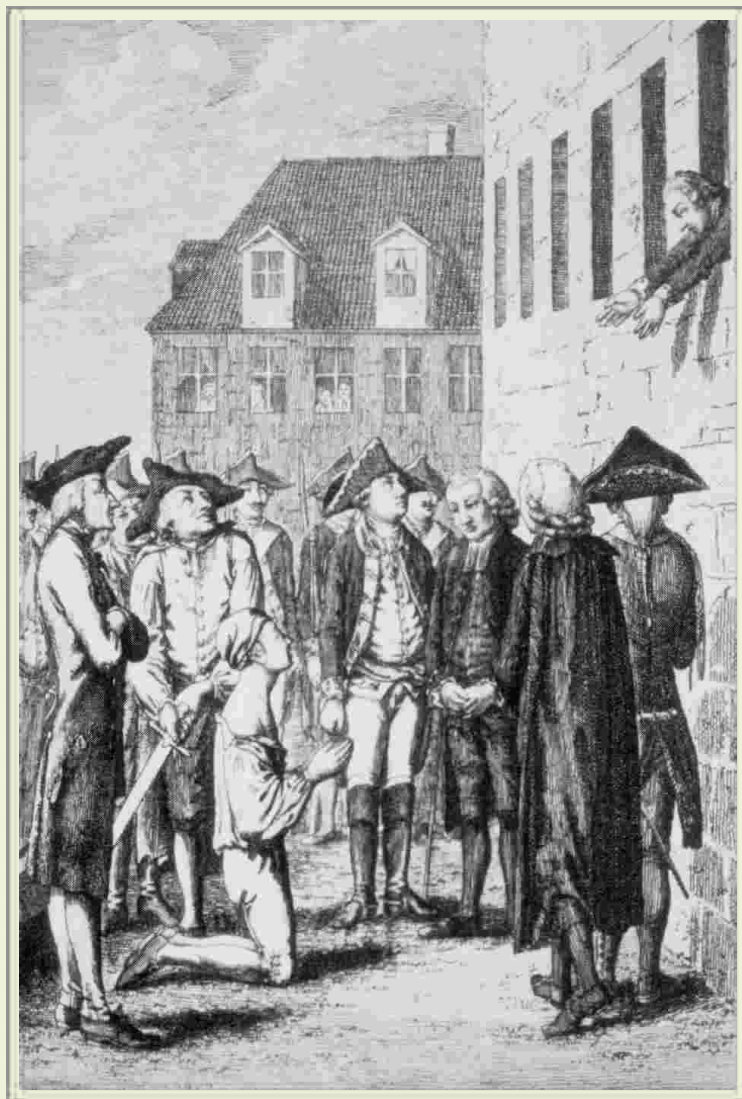
Έτσι ο μικρός Φρειδερίκος υποχρεωνόταν να ξυπνά πολύ νωρίς το πρωί, αποστήθιζε μεγάλες προσευχές, φορούσε πάντα στρατιωτική στολή, ακολουθούσε ένα απαράβατο πρόγραμμα ακαδημαϊκών σπουδών και γυμναστικών ασκήσεων και κοιμόταν πάλι πολύ νωρίς.

Η μητέρα του, αντίθετα είχε έντονο ενδιαφέρον για τα καλλιτεχνικά δρώμενα και η επιρροή της στον νεαρό Φρειδερίκο εξόργιζε τον πατέρα του, ο οποίος για να σκληραγωγήσει και να νουθετήσει τον γιο του τον μεταχειριζόταν με τρόπο που έφθανε στα όρια της κτηνωδίας.

Ο έφηβος Φρειδερίκος υποχρεωνόταν να γευματίζει καθισμένος στην πιο

υποτιμητική θέση του τραπέζιού μακριά από τους γονείς του. Ο πατέρας του συχνά τον κτυπούσε μπροστά σε ξένους επισκέπτες και μία φορά τον έσυρε από τα μαλλιά στους διαδρόμους του ανακτόρου.

Σε ηλικία 18 ετών ο Φρειδερίκος επιχείρησε να πραγματοποιήσει την προσωπική του επανάσταση με μια απόπειρα να φύγει από την Πρωσία και να αναζητήσει άσυλο στον θείο του, βασιλιά της Αγγλίας, αλλά το σχέδιο του προδόθηκε και ο διάδοχος συνελήφθη και κατέληξε στην απομόνωση στο κάστρο του Κυστρίν, αφού προηγουμένως μπροστά στα μάτια του διατάχθηκε η εκτέλεση του φίλου του αξιωματικού φον Κάττε, που προσπάθησε να τον βοηθήσει στη δραπέτευσή του. Μετά την αποφυλάκισή του πεπεισμένος πλέον ότι κάθε περαιτέρω αντίσταση στο πατρικό θέλημα ήταν ανώφελη, ακολούθησε έκτοτε πιστά τις προσταγές του πατέρα του βασιλιά, όπου και υποχρεώθηκε ν' αναλάβει τη διοίκηση ενός συντάγματος γρεναδιέρων και να ασχολείται με τα κοινά του κράτους. Το 1732 υπό τη πίεση του πατέρα του νυμφεύθηκε τη Γερμανίδα πριγκίπισσα Ελισάβετ-Χριστίνα των Γουέλφων, κόρη του Φερδινάνδου-Αλβέρτου Β' δούκα του Μπράουνσβαϊκ-Μπέβερν, χωρίς να ερωτηθεί.

Η εκτέλεση του φον Κάττε.

Εισδοχή σε τεκτονισμό

Geschichte der Freimaurerei, 1932

Ο βασιλιάς Φρειδερίκος Γουλιέλμος Α΄, πατέρας του Φρειδερίκου, είχε συγκεντρώσει τον Μάρτιο του 1738 μερικά από τα στρατεύματα του στο Cleve προς επίδειξη κατά της Γαλλίας και της Αυστρίας.

Ο Βασιλιάς ήθελε να εξασφαλίσει τη βοήθεια των Γενικών Κρατών και στις 8 Ιουλίου ταξίδεψε στο Wesel με τους γιους του και αρκετούς στρατηγούς για επιθεώρηση του στρατού.

Κατά τον δρόμο της επιστροφής είχε σκοπό να σταματήσει στην ανιψιά του την σύζυγο τον πρίγκιπα της Oranien για να την επισκεφτεί

Στις 17 και 18 Ιουλίου τελέσθηκε μια μεγάλη παρέλαση το Minden, ακολουθούμενη από μία δεξίωση.

Η συζήτηση ήρθε στα τεκτονικά θέματα, και ο βασιλιάς ο οποίος ήταν ενάντια σε όλο το τον εσωτερισμό, εξέφραζε υπερβολικά έντονα την δυσαρέσκειά του για τον τεκτονισμό.

Ο Φρειδερίκος Wilhelm έχει παρεξηγηθεί συχνά. Η κατευθυντήρια αρχή του στην ζωή ήταν : "Ένας καλός Χριστιανός, ένας εύπορος ιδιοκτήτης και ένας γενναίος στρατιώτης!"

Έχει γίνει η βάση της ιστορικής μεγαλοπρέπειας της Πρωσίας, ότι αυτός ο ισχυρός εκπρόσωπος της έννοιας της κυριαρχίας φάνηκε να είναι απεχθής σε μια κοινωνία των οποίων οι στόχοι δεν ήταν σαφείς και που είχαν ήδη παρατηρηθεί με καχυποψία από τις αρχές.

Και ο βασιλιάς πρέπει να ήταν πολύ έκπληκτος όταν είδε ότι ο Τεκτονισμός στο τραπέζι είχε ακόμα μια πολύ ενεργητική υπεράσπιση από τον κόμητα Albrecht Wolfgang von Schaumburg - Lippe και η επίδραση στον πρίγκιπα Διάδοχο ήταν εκπληκτική.

Αμέσως μόλις μάζεψαν το τραπέζι ο πρίγκιπας παρακάλεσε τον κόμη να τον βοηθήσει να εισέλθει στο τεκτονισμό.

Ο κόμης είχε γίνει τέκτονας το 1725 στην Αγγλία και φαίνεται το όνομα του στη Στοά στους “Ρωμαίους και τους βότρυς” στο Γουεστμίνστερ.

Βεβαίως δε μπορούσε να αγνοήσει είναι επιθυμία του διαδόχου αλλά ταυτόχρονα δεν ξεχνούσε και τις δυσκολίες. Με παρουσία του βασιλιά δεν ήταν δυνατόν να συγκεντρωθεί Στοά.

Ήταν απαραίτητο να συγκεντρωθεί ένας επαρκής αριθμός Τεκτόνων στον οποίων η εμπιστευτικότητα θα μπορούσε να βασιστεί.

Ο Lippe στράφηκε στον γνωστό του Φρειδερίκου Christian von Albedyll, ο οποίος ήταν μέλος του Hamburger Loge, και αυτός διαβίβασε την επιθυμία στον Σεβάσμιο.

Ταυτόχρονα, ο πρίγκιπας - Διάδοχος πρέπει να είχε ενημερωθεί, γιατί στα αρχεία του Bückeburg υπάρχει η απάντησή του, η οποία έχει ως εξής:

Moyland, (κάστρο κοντά στο Cleve), 26 Ιουλίου 1738.

Αγαπητέ μου Κόμη.

Έλαβα με μεγάλη ευχαρίστηση το γράμμα με το οποίο μου δίνετε νέα σχετικά με τις ενέργειες που έχετε κάνει στην αναζήτηση της θελήσεως μου. Ποτέ δεν αμφέβαλα για μια στιγμή ότι ένας διακεκριμένος άνθρωπος σαν εσάς δεν θα άφηνε κάθε ευκαιρία να κάνει αυτά που θα υποχρεώσουν αυτόν του οποίου έχει τον σεβασμό.

Είναι προνόμιο του φίλου και του μελλοντικού αδερφού σας να σας ευχαριστήσει για όλα τα προβλήματα που σας προκάλεσε. Ελπίζω ότι ποτέ δεν θα μετανιώσετε την υποδοχή μου. Θα πρέπει να αφεθεί στη σοφία σας, είστε ο ανάδοχος μου.

Η αδελφότητα σας θέλει να με καλέσει ή όχι; Σχετικά με το χρόνο, πιστεύω ότι μπορώ να σας πω θετικά να βρίσκεστε στο Salzthal για τους επόμενους 10 μήνες. Το πλήθος θα είναι αξιόπιστη κάλυψη για τους ξένους που πηγαίνουν εκεί.

Θα έχω διπλή ικανοποίηση αν μπορώ να επωφεληθώ περισσότερο από την ευχάριστη παρέα σας από ό, τι ήταν δυνατό στο Minden. Παρακαλώ να είστε αρκετά ευγενικοί για να με ενημερώσετε τι αποφασίζετε για το πρόσωπό μου. Μην αγγίζετε αυτό το νήμα στην επιστολή σας προς τον Bredow. παρακαλώ να έχετε την καλοσύνη να τον ενημερώσετε ότι είναι υψηλό πρόσωπο.

Διατελώ με τον μέγιστο σεβασμό, αγαπητέ μου Κόμη

Ο αγαπητός φίλος σας

Federic.

Το κάστρο Moyland

Ο Φρειδερίκος πήρε το Salzthal ως κωδικό όνομα για το Brunswick, προφανώς στη μνήμη του χωριού Salzdahlum στην περιοχή Wolfenbüttel, όπου στις 12 Ιουνίου 1733 είχε γίνει ο γάμος του με την Elisabeth του Brunswick-Bevern.

Ο προαναφερθείς Μπρεντόου είναι ο συνταγματάρχης Kaspar

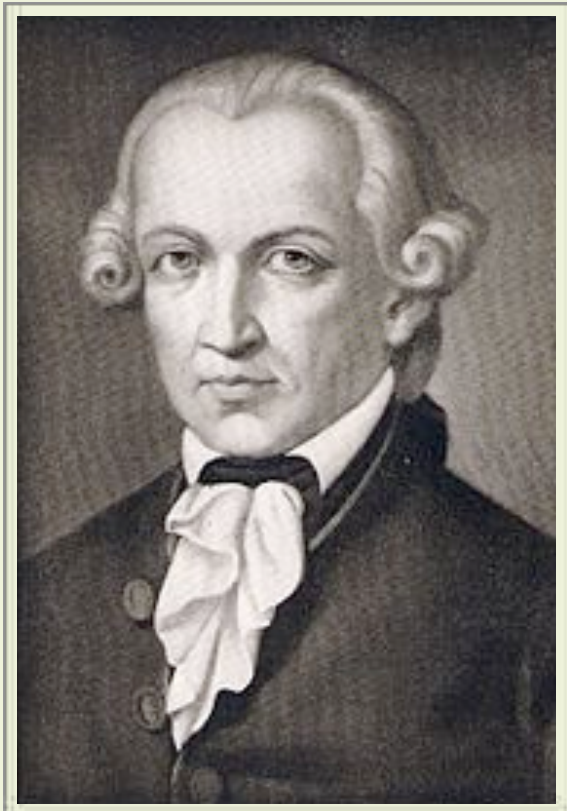
Ludwig von Bredow, ένας από τους αξιωματικούς που συνόδεψαν τον πρίγκιπα πρίγκιπα στον πρίγκιπα Ευγένιο της Σαβοΐας στην κύρια εκστρατεία του 1734. Στον Rheinsberg ήταν ο Cavalier ο βασιλιάς κατά πόσο ο ίδιος ήταν Τέκτων, δεν μπορεί να εξακριβωθεί.

Friedrich II., König von Preußen: “Man müsste es dahin bringen, dass sich alle Menschen des Fanatismus und der Intoleranz schämen.”

Φρειδερίκος ο Μέγας, Βασιλεύς της Πρωσίας:

“Πρέπει κανείς να πετύχει ώστε όλοι οι άνθρωποι να ντρέπονται για τον φανατισμό και έλλειψη ανεκτικότητας”.

Καντ και Φρειδερίκος II

Ο Εμμανουήλ Κάντ.

(Immanuel Kant)

Ο Καντ απαντά στο θέμα του μονάρχη του, του Φρειδερίκου του Μεγάλου. Δηλώνει ότι ένας μονάρχης πρέπει να επιτρέψει στους υπηκόους του να κάνουν ή να σκέφτονται ότι κρίνουν αναγκαίο για τη σωτηρία τους και ότι τέτοιες σκέψεις και πράξεις δεν είναι "δουλειά του." (Του μονάρχη)

Οι θρησκευτικές ιδέες δεν πρέπει να υπόκεινται σε κρατική εποπτεία και η κυβέρνηση δεν πρέπει να υποστηρίζει "Πνευματικό δεσποτισμό" ενάντια σε οποιοδήποτε από τα πρόσωπα του.

Επιμένει ότι ο βασιλιάς ευνοεί την ελευθερία στις τέχνες και τις επιστήμες επειδή «δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος για τη νομοθεσία του» από τους

υποκειμένους του που κάνουν δημόσια χρήση του δικού τους λόγου και παρέχοντας «άμεση κριτική στην ισχύουσα νομοθεσία». οι περισσότεροι μονάρχες αντιλαμβάνονται τον κίνδυνο από τα θέματα ελεύθερης σκέψης.

Ο Καντ ρωτάει αν αυτοί που ζουν το 1784 ζουν σε μια «πεφωτισμένη εποχή». Η απάντηση είναι όχι, αλλά ζουν σε μια «εποχή διαφώτισης». Το θέμα του είναι ότι λόγω των πράξεων του Φρειδερίκου, υπάρχουν λιγότεροι φραγμοί στην "παγκόσμια διαφώτιση." Οι θρησκευτικοί ηγέτες μπορούν «να υποβάλλουν ελεύθερα και δημοσίως στην κρίση του κόσμου τις ετυμηγορίες και τις απόψεις τους, ακόμη και αν αυτές αποκλίνουν από το ορθόδοξο δόγμα. "

Τέλος, ο Καντ παρέχει κάποια φιλοσοφία που πιθανώς κατευθύνεται προς τον μονάρχη του, προτείνοντας ένα παράδοξο. "Ένας υψηλός βαθμός αστικής ελευθερίας φαίνεται ωφέλιμος για την πνευματική ελευθερία ενός λαού, αλλά δημιουργεί επίσης αζεπέραστα εμπόδια σε αυτό. Αντιστρόφως, ένας μικρότερος βαθμός πολιτικής ελευθερίας δίνει στην πνευματική ελευθερία αρκετό περιθώριο για να επεκταθεί στο μέγιστο βαθμό ».

1784 Φρειδερίκος και Immanuel - μια χαμένη ευκαιρία

Στο Königsberg ένας μικρός, μέτριος άνθρωπος βεβαιώνεται ότι η μακρινή του κατοικία ονομάζεται «πρωτεύουσα της φιλοσοφίας». Ο Immanuel Kant, γεννημένος εκεί το 1724, με σπουδές στο Πανεπιστήμιο Königsberg, γίνεται ιδιωτικός δάσκαλος και στη συνέχεια λέκτορας.

Στις 8 Απριλίου 1756 αποστέλλει μία επιστολή του προς τον βασιλιά Φρειδερίκο τον II για την θέση καθηγητή της λογικής και μεταφυσικής στο Πανεπιστήμιο Königsberg.

Η επιστολή ξεκινά με το χαιρετισμό:

"Στον πλέον ισχυρό και γαλήνιο Βασιλέα, στον πλέον ευγενή Βασιλέα και Κύριο".

Την ίδια χρονιά ο Καντ προσπαθεί να προειδοποιήσει για έναν νέο πόλεμο σε ένα δοκίμιο για τον σεισμό της Λισσαβόνας. Ο Φρειδερίκος Β ξεκινάει τον 3ο Σιλεσιακό Πόλεμο και ο Καντ απορρίπτεται.

Όταν ένα χρόνο αργότερα οι Ρώσοι καταλαμβάνουν την πόλη Königsberg, όλοι οι κάτοικοι της, οφείλουν δήλωση υποταγής στην Τσαρίνα Ελισάβετ Πετρόβνα.

Ακόμη και ο λέκτορας Kant δηλώνει υπουταγή, ίσως αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο βασιλιάς από τότε αγνοούσε τον φιλόσοφο καθώς και την πόλη Königsberg. Μόνο ως βοηθός βιβλιοθηκονόμος τοποθετείται ο Kant το 1765 υπό τον Βασιλέα. Τα 62 χρυσά νομίσματα που λαμβάνει ανά έτος βελτιώνουν την οικονομική κατάσταση του λέκτορα. Αρνείται προσκλήσεις προς τις πόλεις Erlangen, Jena και Halle.

Μόνο το 1770 ο βασιλιάς ενέκρινε μια υπουργική πρόταση να διορίσει τον Kant ως καθηγητή λογικής και μεταφυσικής. Άλλες εκφράσεις του Φρειδερίκου προς τον Καντ είναι άγνωστες.

Το 1781, ο Kant αφιερώνει το πρωτοποριακό έργο του «Κριτική της καθαρής διάνοιας» (Kritik der reinen Vernunft,) στον Υπουργό Πολιτισμού Zedlitz και όχι στον Βασιλιά.

Καμία αντίδραση από το Sanssouci του βασιλιά, ο οποίος τελικά έφερε τον υπουργό από τη Σιλεσία και εκτιμά τα πάντα.

Μολονότι η κοινωνία δεν γνωρίζει τον καθηγητή Καντ, του οποίου ο διορισμός έχει εγκριθεί, το όνομα του είναι πλέον και, στη συνέχεια, στις εφημερίδες του Βερολίνου των οποίων το άρθρο «Φρειδερίκος, Τι είναι Διαφωτισμός;» στο «Berlinische Monatsschrift» προκάλεσε μεγάλη ανησυχία. Το ίδιο συνέβη με το άρθρο “Διαφωτισμός της χάριτος του βασιλιά” στο «Benne».

Ο Καντ συνοψίζει τη αμφιθυμία της φωτισμένης μοναρχίας κατά τη διάρκεια της ζωής του Φρειδερίκου.

Στο άρθρο του «Τι είναι ο Διαφωτισμός», το οποίο εμφανίζεται στο Βερολίνο το 1784, ο Καντ γράφει:

Αλλά τώρα ακούω από όλες τις πλευρές: Μην διαφωνείτε!

Ο αξιωματικός λέει: Μην διαφωνείτε, αλλά ενεργείτε!

Το Συμβούλιο Οικονομικών: μην διαφωνείτε, αλλά πληρώστε!

Ο κληρικός: μην διαφωνείτε, αλλά πιστεύετε!

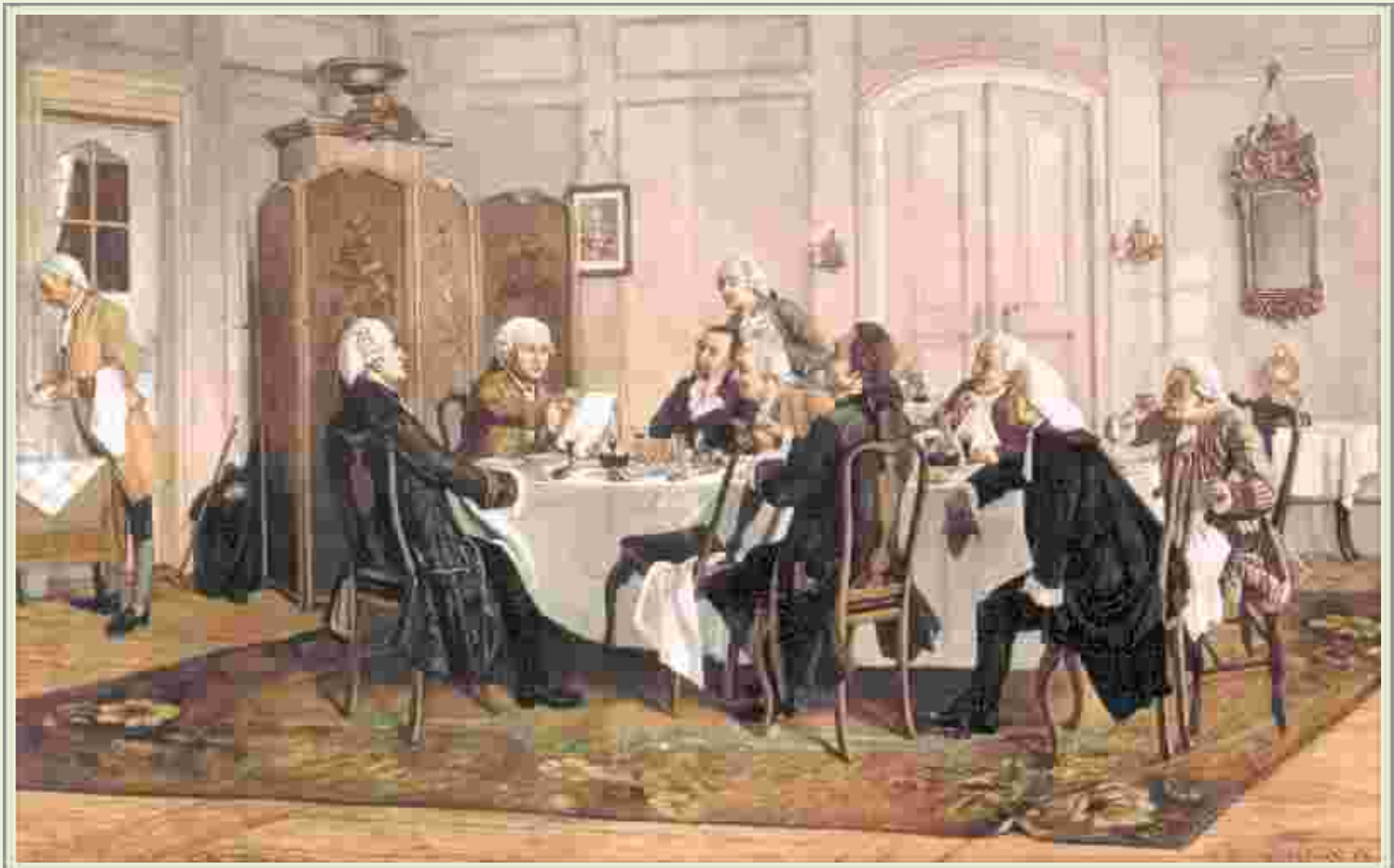
(Μόνο ένας κυρίαρχος στον κόσμο λέει: Να λυπάστε όσο θέλετε και για αυτό που θέλετε, αλλά υπακούστε!)

Διαλεκτικά ο λαμπρός φιλόσοφος λύνει στη συνέχεια τον ανταγωνισμό στον οποίο είναι διαφορετικός από τη χρήση της λογικής του υπαλλήλου στην υπηρεσία του, όπου υπόκειται στην υποχρέωση να υπακούσει, και από την χρήση της ιδιωτικής λογικής, δηλαδή, εκτός της υπηρεσίας.

Η λογική ενός φιλόσοφου που είναι ταυτόχρονα ένας Πρώσος υπήκοος και που αναγνωρίζει τελικά την αρχή της ανεκτικότητας των θρησκευτικών ζητημάτων του μονάρχη ως αρχή, συνοψίζεται στην άποψη ότι αυτή η εποχή είναι η Εποχή του Διαφωτισμού ή ο αιώνας του Φρειδερίκου.

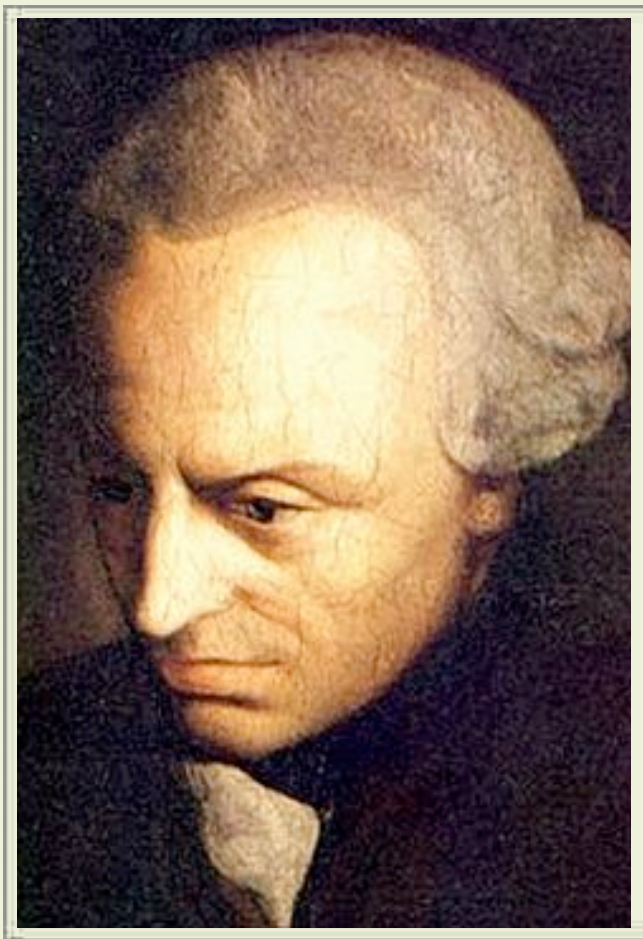
Μόνο μετά το θάνατο του φιλόσοφου στο θρόνο, ο Καντ διορίζεται στις 7 Δεκεμβρίου 1786 ως μέλος της Ακαδημίας Επιστημών του Βερολίνου. Μετά από αυτό, η «Κριτική του πρακτικού λόγου» (1788) και «Κριτική της Κρίσης» (1790) εμφανίζονται και δημιουργούν την κλασική γερμανική φιλοσοφία.

Έτσι, ο Old Fritz έχασε τον μεγαλύτερο φιλόσοφο του αιώνα καθώς και τη γέννηση της γερμανικής κωμωδίας.

Η παρέα του Κάντ.

Κάντ και καθήκον.

Ε. Κάντ Γέννηση 22 Απριλίου 1724
Καίνιξμπεργκ Πρωσία (τότε) Καλίνινγκραντ
Ρωσία (σήμερα)

Τα ανθρώπινα όντα μετέχουν του νόμου της ελευθερίας της βούλησης (του πρακτικού Λόγου), με κίνητρο να επιδιώκουν την ευτυχία. Το ένστικτο θα ήταν πιο αποτελεσματικό γι' αυτόν το σκοπό. Ο Λόγος μας δόθηκε για να παραγάγει μια βούληση καλή, όχι ως μέσο προς κάποιον απώτερο σκοπό, αλλά καλή καθ' εαυτήν.

Η καλή βούληση είναι το ύψιστο αγαθό και προϋπόθεση για όλα τα υπόλοιπα αγαθά, συμπεριλαμβανομένης της ευτυχίας.

Τι είναι, όμως, αυτό που κάνει τη βούληση καλή καθ' εαυτήν; Για να απαντηθεί αυτό το ερώτημα πρέπει να αναζητηθεί η έννοια του καθήκοντος: Το να πράττω από καθήκον σημαίνει να δείχνω καλή βούληση παρά τις δυσκολίες, από σεβασμό για τον ηθικό νόμο της

ελευθερίας. Πρέπει να διακρίνουμε δύο περιπτώσεις: να πράττει κανείς σύμφωνα με το καθήκον και με κίνητρο το καθήκον. Ένας παντοπώλης εργάζεται τίμια για προσωπικό του όφελος και ένας φιλόανθρωπος χαίρεται με την ευχαρίστηση των συνανθρώπων του. Παρότι αυτές οι πράξεις είναι ορθές και ευγενείς, για τον Κάντ δεν έχουν ηθική αξία με την αυστηρή έννοια.

Η αξία του χαρακτήρα φαίνεται μόνο όταν κάποιος πράττει όχι από προδιάθεση αλλά από καθήκον: ένας άνθρωπος που θέλει να αυτοκτονήσει και ποθεί το θάνατο, ωστόσο προσπαθεί να κρατηθεί στη ζωή σύμφωνα με τον ηθικό νόμο.

Η διδασκαλία του Καντ φαίνεται να είναι κατ' αρχή εκ διαμέτρου αντίθετη με εκείνη του Αριστοτέλη.

Ο Αριστοτέλης πίστευε πως ο πραγματικά ενάρετος άνθρωπος είναι εκείνος που απολαμβάνει να εκτελεί ενάρετες πράξεις.

Ο Καντ από την άλλη θεωρεί ως πραγματική απόδειξη για την αρετή την οδυνηρή πάλη του καλώς πράττειν, επειδή θεωρεί ότι η ανθρώπινη φύση δε συμμορφώνεται χωρίς εμπόδια στις καθολικές, πανανθρώπινες απαιτήσεις του που θέλουν π.χ. να μην κάνουμε εξαιρέσεις για λόγους προσωπικής ευχαρίστησης.

Μόνον όταν είμαστε διατεθειμένοι να μας κοστίσει κάτι, να συγκρουστούμε με τις εγωιστικές διαθέσεις μας, μόνον τότε μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι πράττουμε με κίνητρο το καθήκον.

Τι σημαίνει όμως να πράττω από καθήκον; Το να πράττω από καθήκον σημαίνει να πράττω με σεβασμό στον ηθικό νόμο. Ο τρόπος για να ελέγξω το αν πράττω με σεβασμό στον ηθικό νόμο είναι να αναζητήσω τον κανόνα ή την αρχή με την οποία ενεργώ.

Εάν πράττω από σεβασμό στον ηθικό νόμο, τότε πράττω μόνον έτσι, ώστε να θέλω η δική μου προσωπική αρχή να καταστεί καθολικός νόμος που να ισχύει ακόμη και έναντί μου, αυτή είναι η περίφημη κατηγορική προσταγή του Καντ.

Υπάρχουν δύο είδη προσταγής: η υποθετική και η κατηγορική.

Η υποθετική λέει: Εάν θέλεις να επιτύχεις ένα συγκεκριμένο σκοπό, πράττε με συγκεκριμένο τρόπο.

Η κατηγορική λέει: Ανεξάρτητα από το σκοπό που θες να επιτύχεις, πράττε με ένα συγκεκριμένο τρόπο.

Υπάρχουν πολλές υποθετικές προσταγές, καθώς υπάρχουν αντίστοιχα και πολλοί σκοποί που θέλει κανείς να επιτύχει. Υπάρχει όμως μία κατηγορική προσταγή: η προσταγή της ηθικής. Η κατηγορική προσταγή είναι η ανάγκη να συμμορφώνεται κανείς με την καθαρή καθολικότητα του νόμου. «Άρα, υπάρχει μία μόνο κατηγορική προσταγή, και είναι η εξής: Πράττε μόνο βάσει εκείνης της

αρχής, διά της οποίας μπορείς ταυτόχρονα να θέλεις να καταστεί αυτή καθολικός νόμος.»[4]

Οι ανωτέρω καντιανές ιδέες διαμόρφωσαν κατά πολύ όλη την επιχειρηματολογία και ανάλυση της μεταγενέστερης φιλοσοφίας. Οι ιδιαιτερότητες του Καντ και της φιλοσοφίας του, πυροδότησαν άμεση και διαρκή διαμάχη, έθεταν δε υπό κριτική αμφισβήτηση θεσμούς και παραδόσεις. Παρόλα αυτά, η άποψή του ότι η γνώση υπόκειται σε περιορισμούς που δεν μπορεί να ξεπεράσει, ότι η ηθική έχει τις ρίζες της στην ελευθερία του ανθρώπου και στην αυτονομία του πρακτικού του Λόγου που δε λαμβάνει το νόμο του από τη θρησκεία ή τον Θεό, αλλά το νομοθετεί ο ίδιος σύμφωνα με έλλογες αρχές, και ότι η φιλοσοφία εμπεριέχει αυτοκριτικές διαδικασίες, αναδιαμόρφωσαν οριστικώς τη φιλοσοφία.

Η κριτική του καθαρού λόγου, Ρίγα 1781

Time Line

Χρονολογικός Πίνακας

1	01/10/1685	Ανάκληση Διατάγματος της Νάντης με το διάταγμα του Φονταινεμπλώ	
2	01/01/1692	Αναλαμβάνει εργασία γκουβερνάντας Μάρθα ντε Ρουσούλε	
3	24/01/1712	Γέννηση Φρειδερίκου II	
4	01/01/1719	Σύνταξη της γκουβερνάντας Μάρθας ντε Ρουσούλε	
5	05/08/1730	Προσπάθεια φυγής Φρειδερίκου	
6	06/11/1730	Εκτέλεση φον Κάττε	

7	08/08/1736	Πρώτη Επιστολή Φρειδερίκου σε Βολταίρο	
8	23/10/1737	Πρώτη Γερμανική Στοά Στ. του Αμβούργου	
9	18/07/1738	Πρώτη επαφή με Τεκτονισμό	
10	26/07/1738	Επιστολή - αίτηση Φρειδερίκου	
11	15/08/1738	Εισδοχή, έως 4 το πρωί στο Μπράουνσβάιγκ.	
12	01/01/1740	•Άμεση κατάργηση των βασανιστηρίων εκτός από εγκλήματα προδοσίας	

13	01/01/1740	Σεβάσμιος	
14	01/01/1740	Χριστιάν Βολφ επιστρέφει και αναλαμβάνει θέση στο πανεπιστήμιο	
15	31/05/1740	Στέψις ως Βασιλεύς	
16	22/06/1740	Ελευθερία θρησκευτικών μεταναστών, Καθολικών και Ουγγενότων	
17	01/09/1740	Πρώτη συνάντηση Βολταίρου και Φρειδερίκου στο Βέζελ.	
18	20/10/1740	Θάνατος Αυτοκράτορα Αυστροουγγαρίας Καρόλου VI πατέρα της Μαρίας Θηρεσίας	
19	08/11/1740	Πρώτος πόλεμος Σιλεσίας	
20	01/01/1742	Πρώτη ανάπτυξη κλάδων βιομηχανίας μεταξωτών .	
21	28/07/1742	Ειρήνη Βερολίνου	
22	01/01/1743	Βολταίρος σε κρατική αποστολή στον Φρειδερίκο	
23	01/01/1744	Διοικητική αναδόμηση Ακαδημίας Επιστημών Βερολίνου	

24	01/08/1744	Δεύτερος Πόλεμος Σιλεσίας	
25	25/12/1745	Ειρήνη Δρέσδης	
26	01/05/1747	Σανς Σουσί	
27	01/01/1750	Βολταίρος μετακομίζει σε Βερολίνο. Το Βερολίνο θα γίνει Αθήνα	
28	01/01/1752	Πολιτική διαθήκη, όχι πόλεμο με Ρωσία	
29	01/01/1754	Επισταμένη δεύτερη προσπάθεια εισαγωγής και καλλιέργειας μουριών για βιομηχανία μεταξιού.	
30	01/01/1755	Βολταίρος μετακομίζει στο Φερνέ Ελβετίας	
31	01/01/1756	Διάταγμα με πατάτες	
32	01/04/1756	Αρχή Επταετούς πολέμου	
33	08/04/1756	Κάντ γράφει στον Φρειδερίκο για θέση στο Πανεπιστήμιο	
34	01/01/1762	Θάνατος Ελισάβετ της Ρωσίας, Πέτρος III	
35	01/01/1763	Συνθήκη ειρήνης με Αυστροουγγαρία Frieden von Hubertusburg,	
36	01/01/1763	Κρατικό εργοστάσιο πορσελάνης	
37	01/01/1763	Αρδευτικό σύστημα - προστασία υπερχειλίσσεων	
38	15/02/1763	Ειρήνη Χουμπέρτουςμπούργκ Τέλος Επταετούς πολέμου.	
39	01/01/1770	Τοποθέτηση Κάντ ως καθηγητή της Λογικής και Μεταφυσικής	
40	16/07/1774	Επιστολή προστασίας Φρειδερίκου στην νέα Μεγ Στοά των τριών Σφαιρών	
41	07/04/1778	Εισδοχή Βολταίρου, Στοά εννέα αδελφές στο Παρίσι. Βενιαμίν Φρανγκλίνος	
42	30/05/1778	Θάνατος Βολταίρου	

43	29/01/1779	Απαγόρευση χρήσης ψευδών Τεκτονικών τίτλων	
44	01/01/1781	Κάντ δημοσιεύει την κριτική του καθαρού λόγου	
45	01/05/1786	ΑΑΣΤ	
46	17/08/1786	Απεβίωσε	

Η Θεά Αλήθεια

Φον Κάττε

Πότε ο Κάττε (Katte) και ο Φρειδερίκος ο II Π συναντήθηκαν για πρώτη φορά, δεν είναι γνωστό.

Το 1729, όταν μοιράστηκαν ιδιωτικά μαθήματα στα μαθηματικά και τη μηχανική, γρήγορα ήλθαν πιο κοντά.

Ο κατά οκτώ χρόνια μεγαλύτερος Katte θαύμαζε την κοσμοθεωρία του Φρειδερίκου II.

Και οι δύο ενδιαφερόταν να παίζουν φλάουτο και να ασχολούνται με την ποίηση.

Ο Karl Ludwig von Pöllnitz ανέφερε ότι οι δύο αντιμετωπίστηκαν μαζί "σαν ένας εραστής με

τον εραστή του".

Την άνοιξη του 1730, κατά τη διάρκεια στρατιωτικών ελιγμών κατευθύνονται με ισχυρή στρατιωτική δύναμη στο στρατόπεδο Zeithain.

Ο διάδοχος του θρόνου ήλθε σε έντονο διαπληκτισμό με τον πατέρα του, τον στρατιώτη βασιλιά Φρειδερίκο Wilhelm I.

Στο Κάστρο Promnitz αποκάλυψε ο Φρειδερίκος II στον φίλο του Katte το σχέδιο του , σύμφωνα με το οποίο ήθελε να δραπετεύσει στην Γαλλία για να ξεφύγει από τη γονική δεσποτεία, του μερικές φορές βάνανσου πατέρα.

Ο Katte προσπάθησε να τον αποτρέψει, αλλά τελικά τον στήριξε.

Ο Φρειδερίκος προσπάθησε στις 5 Αυγούστου 1730, μαζί με τον πορτιέρη Keith ανεπιτυχώς να διαφύγει κατά το τέταρτο ταξίδι του στο Steinsfurt ενώ ο Katte, ο οποίος διατηρούσε επαφή στο Πότσνταμ, αποκαλύφθηκε με επιστολή ως γνώστης του εγχειρήματος και λίγο αργότερα συνελήφθη.

Ο πατέρας του Φρειδερίκου II, ο βασιλιάς Φρειδερίκος Γουλιέλμος Α', απείλησε ότι και οι δύο πρέπει να εκτελεσθούν για λιποταξία.

Όντως και οι δύο οδηγήθηκαν σε στρατοδικείο στο κάστρο Körenick και καταδικάστηκαν σε ισόβια (σε σχέση με τον πρίγκιπα, ο δικαστής δήλωσε ότι δεν είναι υπεύθυνος).

Ο Φρειδερίκος Wilhelm μετέβαλε σε αυστηρότερη ποινή την καταδίκη κατά Katte σε θανατική ποινή και διέταξε την εκτέλεση με αποκεφαλισμό.

Η αδελφή του Φρέντερικ, Wilhelmine, κατηγορήθηκε επίσης για συμμετοχή και οι δύο κρατήθηκαν αυστηρά απομονωμένοι για περισσότερο από ένα χρόνο.

Ο Katte έγραψε μια αποχαιρετιστήρια επιστολή στον πατέρα του με την οποία εκφράζει την συντριβή του διότι δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες του πατέρα του.

Εκτέλεση φον Κάττε

Ο βασιλιάς λέγεται ότι ανάγκασε τον γιο του να παρακολουθήσει την εκτέλεση στο φρούριο του Kuestrin.

Ο Reinhold Koser έγραψε στην εισήγησή του στην Allgemeine Deutsche Biographie ότι ο Φρειδερίκος II είχε ήδη λιποθυμήσει μετά από αποχαιρετιστήρια προσφώνηση προς τον Katte, ο οποίος είχε οδηγηθεί κάτω από το παράθυρό του.

Ο Α. L. Rowse (βλέπε κατωτέρω) εντάχθηκε στη γνωμοδότηση αυτή το 1977. Οι λόγοι που οδήγησαν τον βασιλιά να στραφεί σε τέτοια δραστικά μέτρα εξηγούνται εν μέρει μόνο από την αρχή της ισότητας, σύμφωνα με την οποία όλα

τα υποκείμενα πρέπει να τιμωρούνται με θάνατο σε περίπτωση εγκατάλειψης και προδοσίας . Στη διαταγή Υπουργικού Συμβουλίου στο δικαστήριο πολεμικών Φρειδερίκος Wilhelm I ενισχύει την εγκυρότητα της αρχής της ισότητας επίσης και ειδικά για τους Ευγενείς με τη δήλωση **fiat iustitia et pereat mundus**.

Ίσως ο βασιλιάς θέλησε να δώσει ένα παράδειγμα σε ολόκληρη την οικογένειας Katte ταυτόχρονα.

Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τη χορήγηση μιας ηπιότερης μορφής εκτέλεσης, λαμβάνοντας υπόψη τα επιτεύγματα της οικογένειας Katte ("σε σχέση με την οικογένειά του", 64η διάταξη του υπουργικού συμβουλίου).

Οι ερευνητές υποψιάζονται ότι ο βασιλιάς θεώρησε τον Katte «γητευτή» του γιου του και «θηλυπρεπείς» με την ποινή του θανάτου αποδοκίμασε τις κλίσεις του γιου του και εκδικήθηκε.

Το σπαθί με το οποίο αποκεφαλίσθηκε ο Katte, που βρίσκεται στο Μουσείο του Brandenburg an der Havel (σπίτι Frey στην οδό Ιππότη).

Η φιλία μεταξύ Katte και του διαδόχου και το αιματηρό δράμα έδωσε παραδοσιακό υλικό για πολλά μυθιστορήματα, έπη, δράματα, έργα, και ταινίες .

Τα έργα που επικεντρώνονται στη σχέση μεταξύ Φρειδερίκος και Katte και το τραγικό τους τέλος περιλαμβάνουν:

- 1914: Katte, παίζει σε πέντε πράξεις από τον Hermann Burte, παγκόσμια πρεμιέρα στο θέατρο του Δούρειου Δρέσδη.
- 1935: Ο παλιός και ο νέος βασιλιάς, η γερμανική ιστορική ταινία. Εδώ, κατά την εποχή του ναζιστικού καθεστώτος, όλα έγιναν για να αποφευχθεί η εντύπωση ότι ο Katte και ο Φρειδερίκος είχαν μια ομοφυλοφιλική σχέση. 1983: Η θλιβερή ιστορία του Φρειδερίκου του Μεγάλου (θεατρική ηχογράφηση)
- 1998: Φρειδερίκος και Katte, όπερα του Wolfgang Knuth, παγκόσμια πρεμιέρα στο Stadttheater Minden [8].
- 1999: Πρίγκιπας Φρίντριχ, κάμερα του Siegfried Matthus, παγκόσμια πρεμιέρα στο Schlosstheater Rheinsberg.
- 2011, το εκθεσιακό δικαστήριο πολεμικό στο Köpenick Anno 1730: Kronprinz-Katte-Königswort άνοιξε στο κάστρο Köpenick.
- Το 2017, ο συγγραφέας του Βερολίνου Michael Roes δημοσίευσε το πρώτο μυθιστόρημα Katte με τον τίτλο Zeithain (Schöffling & Co., Frankfurt aM). [10] Αυτή η φανταστική βιογραφία του Katte βασίζεται στενά στα διαθέσιμα ιστορικά δεδομένα του.

Fiat iustitia, et pereat mundus is a Latin phrase, meaning "Let justice be done, though the world perish".

΄Στα τεκτονικά τυπικά μεταφέρθηκε ως ποίει το πρέπον, γαία πυρί μιχθείτω.

Αυτή η φράση ήταν το σύνθημα του Φερδινάνδου Α της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, κατά πάσα πιθανότητα καταγωγής, από το βιβλίο του Johannes Jacobus Manlius του Locī Κοινότητες (1563).

Χαρακτηρίζει στάση, η οποία θέλει να προσφέρει δικαιοσύνη σε οποιαδήποτε τιμή. Η πρώτη τεκμηριωμένη χρήση της στην αγγλική λογοτεχνία ήταν περίπου ένας αιώνα αργότερα.

Μία διάσημη χρήση είναι από τον Immanuel Kant, το 1795 (Perpetual Eιρήνη Perpetual Peace) όπου συνοψίζει τον αντί-χρηστικό χαρακτήρα της ηθικής φιλοσοφίας του, με τη μορφή της

Fiat Justitia, pereat mundus, το οποίο παραφράζεται ως «Η δικαιοσύνη ας βασιλεύει ακόμη και αν όλοι οι κατεργάρηδες στον κόσμο χαθούν από αυτόν.»

Το κατάλυμα από όπου έγινε η προσπάθεια
δραπέτευσης του Φρειδερίκου II, σήμερα
μουσείο του Φρειδερίκου.

[Steinsfurt Lerchennest](#)

Το Βερολίνο θα γίνει Αθήνα

Περίπου 800 επιστολές σώζονται από την αλληλογραφία μεταξύ του Φρειδερίκου II και του Voltaire. Αλλά η σχέση μεταξύ του βασιλιά και του φιλόσοφου δεν ήταν σε καμία περίπτωση ελεύθερη από διαφωνίες. Η τάση για σαρκασμό ήταν εγγενής και στους δύο.

Στις 8 Αυγούστου 1736 ο διάδοχος πρίγκιπας Φρειδερίκος ο II έγραψε μια επιστολή στον Γάλλο Βολταίρο, που στη συνέχεια θεωρήθηκε ως άνθρωπος μεγάλης ευρωπαϊκής τάξης, στον οποίο του ζήτησε να στείλει τα έργα του.

Η αλληλογραφία της επρόκειτο να διαρκέσει μέχρι το θάνατο του Βολταίρο το 1778. Σύντομα ο Φρειδερίκος τον προσκάλεσε στην Πρωσία με τις λέξεις: "Το Βερολίνο θα είναι Αθήνα! Εάν είναι σε θέση να δεσμεύσει τον κ. Voltaire στον εαυτό του, αναπόφευκτα θα γίνει μια από τις πιο διάσημες πόλεις της Ευρώπης. Ελάτε σε μια χώρα όπου θα λατρευτείτε. Η μεγαλοφυΐα σου μπορεί να βρει τον χορηγό της στη νέα Αθήνα! "

Έχει γράψει: «Έχω συνειδητοποιήσει τώρα ότι στον κόσμο υπάρχει ένας πρίγκιπας που αισθάνεται ως άνθρωπος, ένας φιλόσοφος πρίγκιπας που θα μπορούσε να επιφέρει τη Χρυσή Εποχή για τα κράτη του».

Αυτή ήταν η αρχή μιας στενής φιλίας μεταξύ δύο από τους σημαντικότερους ανθρώπους του 18ου αιώνα. Βασικά, όμως, άρχισε μια τόσο τεταμένη σχέση μεταξύ δύο εγωμανών, την οποία και διατήρησαν .

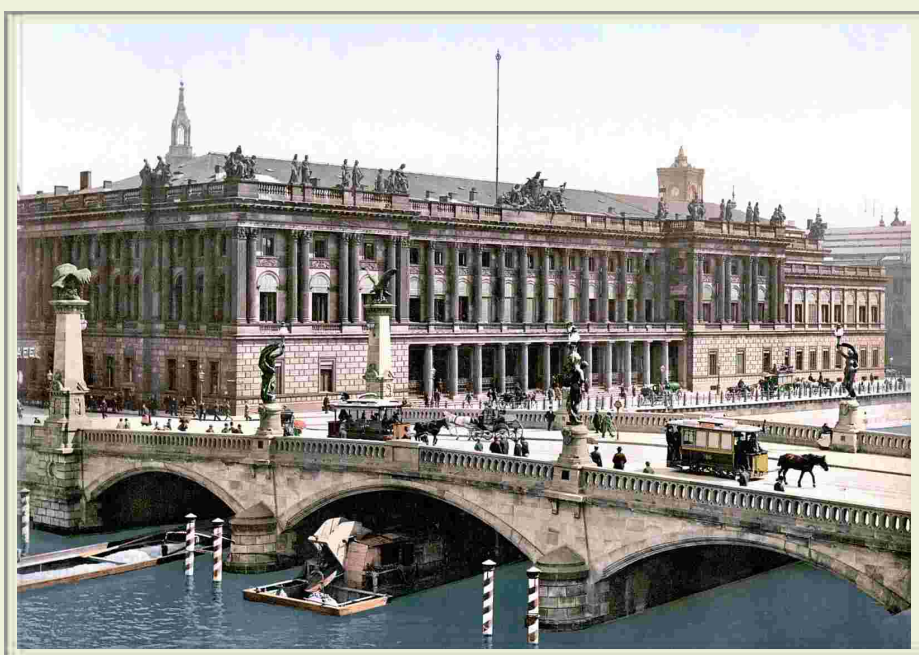
Τι τους συνέδεσε; Voltaire (έτσι επωνομάζεται, ο ίδιος γεννήθηκε το 1694 ο γιος ενός πλούσιου παριζιάνικο δικηγόρος, Φρανσουά-Μαρί Arouet, δεδομένου ότι η επιτυχία του ως θεατρικός συγγραφέας και ως ιστορικός και φιλόσοφος), ήταν να βρεί ένα πριγκιπικό υποστηρικτή εκτός Γαλλίας στην αυλή των

Βερσαλλιών, από όπου όπου είχε εξοριστεί από την χώρα λόγω της κριτικής του για την Καθολική Εκκλησία.

Και ο Φρειδερίκος ο ΙΙ, ο οποίος επρόκειτο να ακολουθήσει τον πατέρα του στο θρόνο της Πρωσίας Μάιο του 1740, υποσχέθηκε την γειτνίαση με την εκτίμησή του Βολταίρου και του μεγέθους της πνευματικής ζωής.

Στην πραγματικότητα, η συμφωνία μεταξύ των δύο συνέβαλε στη φήμη του Πρώσου βασιλιά, επειδή βασίστηκε όχι μόνο στην πολιτική και στρατιωτική επιτυχία του, αλλά και στις καλλιτεχνικές, μουσικές και λογοτεχνικές του δεξιότητες.

Η ενασχόληση με τον Voltaire ενίσχυσε τη φήμη του Φρειδερίκου του ΙΙ ως roi-philosophe.

Ακολούθησε την φράση του Πλάτωνα να βασιλεύσουν οι φιλόσοφοι.

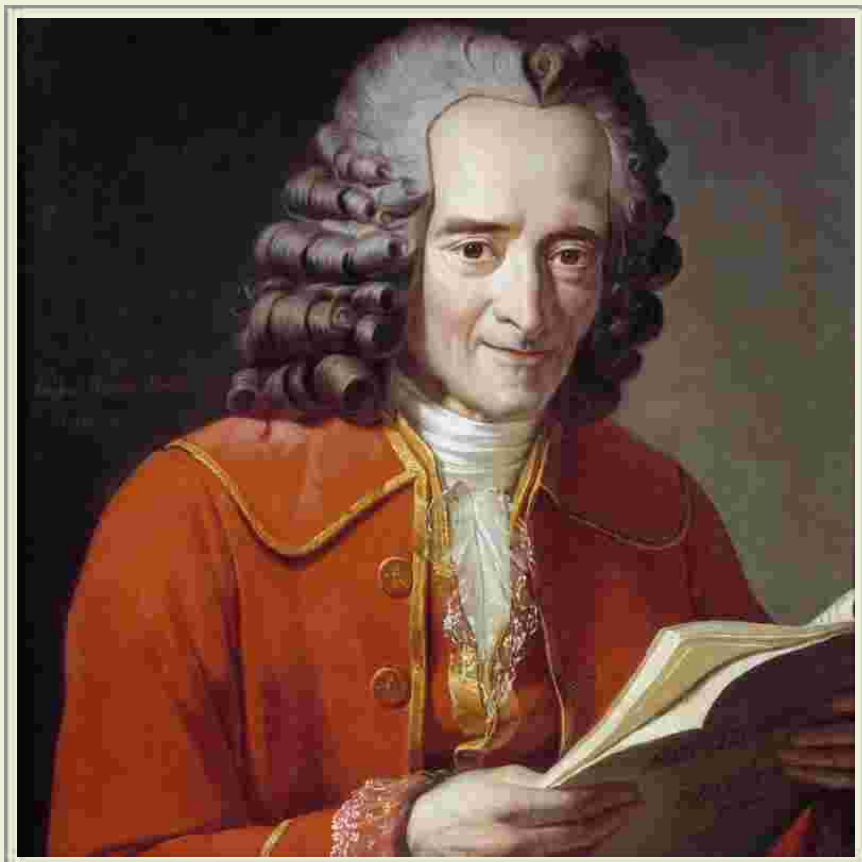
Αυτό ήταν ιδιαίτερα σημαντικό στην εποχή του «φωτισμένου απολυταρχισμού». Ο ορισμός του Φρειδερίκου Β ως "Μεγάλος" έχει επίσης να κάνει με την αξίωσή του να ταυτισθεί με τον ιδεώδη ηγέτη της εποχής του.

Βασικό επιχείρημα της προσκλήσεως του Φρειδερίκου προς τον Βολταίρο ήταν:

“Ελάτε και το Βερολίνο θα γίνει Αθήνα”

Βολταίρος

Γάλλος φιλόσοφος και συγγραφέας, εισήλθε στον Τεκτονισμό το 1778 στην Στοά των 9 Αδελφών στο Παρίσι.

Ο Βενιαμίν Φρανκλίνος και άλλοι που διακρίθηκαν στον Τεκτονισμό ήταν μέλη αυτής της περίφημης Στοάς.

Ο Φρανκλίνος κατά τη στιγμή της εισδοχής του Βολταίρου ήταν μόνο επισκέπτης, αλλά στη συνέχεια έγινε Σεβάσμιος της Στοάς (βλέπε Εννέα Αδελφές, Ιερά Μονή).

Ο θάνατος του Βολταίρου, στις 30 Μαΐου 1778, δημιούργησε μια αζέχαστη συνεδρία θλίψης, η οποία πραγματοποιήθηκε την επόμενη 28η Νοεμβρίου.

Ένας από τους βιογράφους του λέει ότι μεταξύ των τελευταίων λέξεων του ήταν αυτές: «Πεθαίνω λατρεύοντας τον Θεό, αγαπώ τους φίλους μου, δεν μισώ τους εχθρούς μου, αλλά απεχθάνομαι την δεισιδαιμονία». "

Ο Φρανσουά Μαρί Αρουέ (François-Marie Arouet, 21 Νοεμβρίου 1694 – 30 Μαΐου 1778), ευρύτερα γνωστός με το ψευδώνυμο Βολταίρος (Voltaire), ήταν Γάλλος συγγραφέας, ιστορικός και φιλόσοφος, διάσημος για το πνεύμα του, τις επιθέσεις του εις βάρος της Καθολικής Εκκλησίας και την υπεράσπιση της

ανεξίθρησκίας, της ελευθερίας του λόγου και του διαχωρισμού εκκλησίας και κράτους.

Θεωρείται κεντρική μορφή και ενσάρκωση του Διαφωτισμού του 18ου αιώνα. Υπήρξε επίσης δοκιμιογράφος και κορυφαίος εκπρόσωπος του ντεϊσμού.

Δηλαδή της άποψης ότι η λογική μάλλον, παρά η θεία αποκάλυψη ή η παράδοση, πρέπει να τοποθετούνται στη βάση της πίστης μας στον Θεό.

Βολταίρος και ντεϊσμός

Οι ντεϊστές απορρίπτουν την οργανωμένη θρησκεία και προωθούν τη λογική ως τον κρίσιμο παράγοντα στη λήψη ηθικών αποφάσεων.

Η λογική αυτή βάση είθισται να θεμελιώνεται στο κοσμολογικό επιχείρημα (επιχείρημα σχετικά με το Πρώτο Αίτιο), το τελεολογικό επιχείρημα (επιχείρημα του Σχεδιασμού), καθώς και άλλες πλευρές αυτού που ονομαζόταν φυσική θρησκεία. Ο ντεϊσμός κατέληξε να ταυτιστεί με την κλασική πεποίθηση ότι ο Θεός δημιούργησε μεν τον κόσμο, αλλά δεν παρεμβαίνει πλέον στη λειτουργία του, μολονότι τούτο δεν αποτελεί απαραίτητο συστατικό του ντεϊσμού.

Ο ντεϊστικός τρόπος σκέψης υπάρχει από τους αρχαίους χρόνους και μπορεί να συναχθεί από προσωκρατικούς φιλοσόφους όπως ο Ηράκλειτος. Ωστόσο, μόνο μετά την έλευση της σύγχρονης εποχής, κατά την διάρκεια του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού και της Επιστημονικής Επανάστασης, με την έμφαση που έδιναν αντίστοιχα στον αυστηρό σκεπτικισμό (τυπική λογική/συμπέρασμα) και τον εμπειρισμό (εμπειρία/επαγωγή), απέκτησε ο ντεϊσμός αυτόνομη οντότητα ως ένα ζήτημα φιλοσοφικών αναλύσεων, ιδιαίτερα στη Γαλλία (Καρτέσιος - René Descartes, οι Φιλόσοφοι του Διαφωτισμού), τη Γερμανία (Καντ - Immanuel Kant, Λάιμπνιτς - Gottfried Leibniz), τη Μεγάλη Βρετανία (Χομπς - Thomas Hobbes, Χιουμ - David Hume) και τις ΗΠΑ (Πέιν - Thomas Paine, Φραγκλίνος - Benjamin Franklin).

Η κατάταξη του Καντ στους ντεϊστές είναι αμφιλεγόμενη. Ένα επιχείρημα που συνηγορεί υπέρ του ότι ο Καντ ήταν ντεϊστής είναι το έργο του Alan Wood «Ο Ντεϊσμός του Καντ», στην Επανεξέταση της Φιλοσοφίας της Θρησκείας του Καντ των P. Rossi και M. Wreen (εκδ.) (Bloomington: Indiana University Press,

1991) · ένα επιχείρημα που συνηγορεί κατά του ότι ο Καντ ήταν ντεϊστής είναι "Η Θεϊστική Λύση του Καντ" του Stephen Palmquist.Voltaire

Ονομασίες που αποδίδονται στη θεότητα

Μερικά ονόματα που έχουν κατά καιρούς χρησιμοποιήσει οι ντεϊστές για τη θεότητα είναι και τα παρακάτω:

- Δημιουργός (ή Πλάστης) (χρησιμοποιείται στην Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας των ΗΠΑ)
- Θεός Συγγραφέας
- Θεία Πρόνοια (χρησιμοποιείται στην Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας των ΗΠΑ)
- Θεός Ωρολογοποιός
- Πρώτο Αίτιο (πρώτη χρήση πιθανότατα από τον Αριστοτέλη)
- Μέγας Αρχιτέκτονας
- Θεός της Φύσης (χρησιμοποιείται στην Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας των ΗΠΑ)
- Πρόνοια

Η ζωή του

Πρώιμη περίοδος

Γεννήθηκε στο Παρίσι στις 21 Νοεμβρίου 1694 μέσα σε μία μεσοαστική οικογένεια. Ο πατέρας του ήταν δικηγόρος - συμβολαιογράφος και ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών. Έχασε τη μητέρα του όταν ήταν 7 ετών και μετά από δύο χρόνια εισήλθε στο ιησουιτικό κολέγιο του Μεγάλου Λουδοβίκου όπου παρέμεινε ως το 1711.

Για την εκπαίδευσή του εκεί έγραψε αργότερα ότι δεν είχε μάθει τίποτα "εκτός από λατινικά και ανοησίες" αν και στο κολέγιο φαίνεται ότι διαμόρφωσε τις βάσεις της ιδιαίτερης γνώσης του και διέγειρε πιθανώς την ισόβια αφοσίωσή του στο θέατρο. Κατά το διάστημα των ετών 1711 – 1713 μελέτησε τη νομική επιστήμη.

Πριν αρχίσει τη συγγραφική του καριέρα, με την παρότρυνση του πατέρα του, υπηρέτησε ως γραμματέας του Γάλλου πρέσβη στην Ολλανδία. Επέστρεψε στο Παρίσι την εποχή του θανάτου του Λουδοβίκου ΙΔ' και σύντομα απέκτησε φίλους μεταξύ της αριστοκρατικής τάξης. Οι σατιρικοί στίχοι του τον έκαναν ιδιαίτερα δημοφιλή στα ανώτερα κοινωνικά στρώματα. Τότε παρουσίασε το πρώτο θεατρικό του έργο, την τραγωδία Οιδίπους (Oedipe), απομίμηση του Οιδίποδα του Σοφοκλή, στον κύκλο του.

Τροφοδοτώντας τη μανιώδη έχθρα της δούκισσας του Μάϊν εναντίον του αντιβασιλέα Φιλίππου Β' της Ορλεάνης, ο Βολταίρος συνέθεσε μια σάτιρα γι' αυτόν. Ένας κατάσκοπος κατάφερε να πάρει την ομολογία του και στις 16 Μαΐου

1717 φυλακίστηκε στη Βαστίλλη για προσβολή του αντιβασιλέα.

Εδώ ξαναδούλεψε τον Οιδίποδα, άρχισε το έργο Ερρικειάς (Henriade) και αποφάσισε να αλλάξει το όνομά του. Απελευθερώθηκε 11 μήνες αργότερα όταν διαπιστώθηκε ότι είχε κατηγορηθεί εσφαλμένα και για το λόγο αυτό έλαβε χρηματική αποζημίωση 400 κορώνες. [16].

Η τραγωδία Οιδίποδας ανέβηκε στο Théâtre Français στις 18 Νοεμβρίου 1717 και έγινε θετικά αποδεκτή από το κοινό. Παρέμεινε στη σκηνή για 45 βραδιές και του απέφερε πλούτο και φήμη, που τον βοήθησαν να ξεκινήσει μία σειρά επικερδών επενδύσεων. Η βασικότερη

αυτών ήταν η ενασχόλησή του με την Εταιρεία των Ινδιών (Compagnie des Indes).

Μετά την απελευθέρωσή του από τη Βαστίλλη τον Απρίλιο του 1718, έγινε γνωστός ως Arouet de Voltaire ή απλά Voltaire, αν και νομικά δεν απάλειψε ποτέ το βαπτιστικό του όνομα. Η προέλευση αυτής της αλλαγής στο όνομα έχει συζητηθεί πολύ, μερικοί προτείνουν ότι ήταν μια σύντμηση ενός παρωνυμίου της παιδικής του ηλικίας, "le petit volontaire". Η συνηθέστερα αποδεκτή υπόθεση, εντούτοις, είναι ότι υπήρξε αναγραμματισμός του ονόματος "Arouet le jeune" ή "Arouet l.j." με "το u" να μετατίθεται "στο v" και "το j" "στο i" σύμφωνα με τα κρατούντα την εποχή εκείνη.

Ο Βολταίρος, συνεχίζοντας τη θεατρική του παραγωγή, ολοκλήρωσε το έργο *Artemire* το Φεβρουάριο του 1720. Το έργο απέτυχε και ο Βολταίρος δε το δημοσίευσε ποτέ στο σύνολό του, αν και αργότερα αναπλάστηκε με επιτυχία και κάποια μέρη του επαναχρησιμοποιήθηκαν σε άλλες εργασίες. Άλλα έργα του που δημοσιεύθηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ήταν η τραγωδία *Μαριάννα* (Marianne) και η κωμωδία *Ο αδιάκριτος* (L' indiscret).

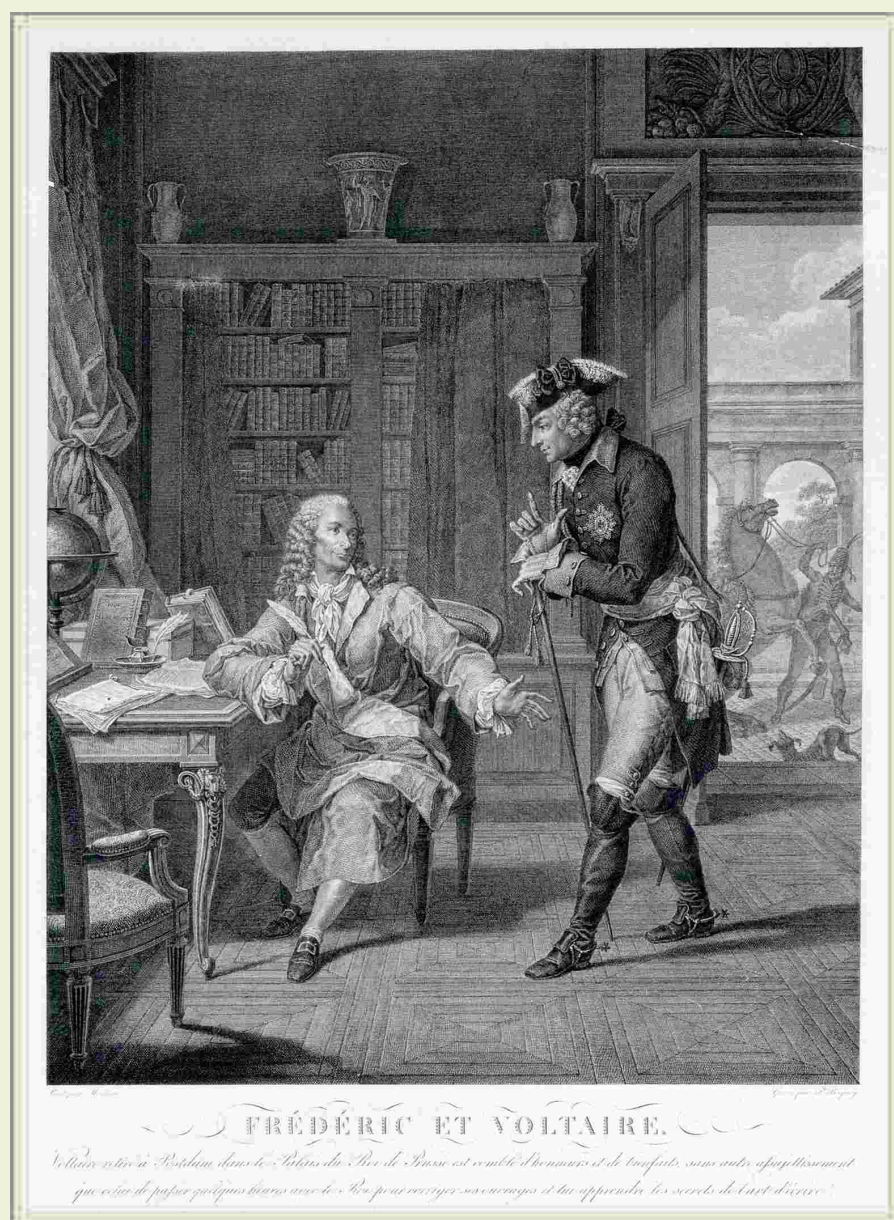
Επιστροφή στη Γαλλία και τα χρόνια του Cirey

Ο Βολταίρος επέστρεψε στο Παρίσι μετά από τρία χρόνια και συνέχισε εκεί τη λογοτεχνική του παραγωγή. Δημοσίευσε τότε το επικό ποίημα *Ερρικειάς* (Henriade), με θέμα τους θρησκευτικούς πολέμους στη Γαλλία, όπου σατίριζε τη θρησκευτική μισαλλοδοξία. Το έργο του αυτό προκάλεσε εντύπωση στο αναγνωστικό κοινό και κυκλοφόρησε σε 300.000 αντίτυπα. Συνάμα παρουσίασε αρκετές τραγωδίες μεταξύ των οποίων και οι *Βρούτος* (Brutus, 1730), *Ζαΐρα* (Zaire, 1733), *Εριφύλη* (Eriphile).

Στα 1733 γνώρισε την Εμιλί ντι Σατλέ (Émilie Du Châtelet, γνωστότερη ως Madame Du Châtelet), της οποίας τα πνευματικά ενδιαφέροντα, ειδικά πάνω στις επιστήμες, ταίριαζαν με τα δικά του. Διέμειναν μαζί στο Cirey, στη Λωρραίνη, απολαμβάνοντας την ανοχή του μαρκησίου ντι Σατλέ. Ο δεσμός του με την

Εμιλί διήρκεσε μέχρι το θάνατό της το 1749. Στο Cirey, ο Βολταίρος δούλεψε πάνω σε πειράματα φυσικής και χημείας.

Το 1736 άρχισε τη μακροχρόνια αλληλογραφία του με τον κατά 20 χρόνια νεότερό του διάδοχο του θρόνου της Πρωσίας Φρειδερίκο (τον μετέπειτα Φρειδερίκο Β΄). Επιπλέον, έγραψε τα Στοιχεία της νευτώνειας φιλοσοφίας (*Éléments de la philosophie de Newton*, 1736), το οποίο έφερε την αναγνώριση της νευτώνειας φυσικής στην Ευρώπη, μια κωμική εκδοχή των θρύλων για την Ιωάννα της Λωρραίνης Η παρθένας (*La Pucelle*, 1755) και τα δράματα Μωάμεθ (*Mahomet*, 1742), Μερόπη (*Mérope*, 1743), και Σεμίραμις (*Sémiramis*, 1748).

Μέσω της επιρροής της Μαντάμ Πομπαντούρ (*Madame de Pompadour*), έγινε βασιλικός ιστοριογράφος και μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας.

Πρωτοστάτης και πλέον σκληρός κριτικός του ήταν αυτή την περίοδο ο αβάς Desfontaines, και κορωνίδα των κριτικών του Desfontaines ήταν το βιβλίο *Le Voltairomanie*, σε απάντηση ενός λίβελου του Βολταίρου με τον τίτλο *Ο Προληπτικός* (*Le Preservatif*). Τον Απρίλιο του 1739 πραγματοποίησε ένα ταξίδι στις Βρυξέλλες, οι οποίες ήταν η έδρα του για κάποιο χρονικό διάστημα, εξ αιτίας μερικών νομικών υποθέσεων των *du Châtelets*. Ο Φρειδερίκος, βασιλιάς πλέον

της Πρωσίας από το 1740, κατέβαλε πολλές προσπάθειες να απομακρύνει τον Βολταίρο από τη Madame Du Châtelet, αλλά ανεπιτυχώς, και έτσι κέρδισε την εγκάρδια έχθρα της αρνούμενος διαρκώς ή παραλείποντας να την προσκαλέσει. Επιτέλους, τον Σεπτέμβριο του 1740, ο δάσκαλος και ο μαθητής συναντήθηκαν για πρώτη φορά στο Κλεβ (Cleves), και τρεις μήνες αργότερα, τον Νοέμβριο, στο Βερολίνο μετά από πρόσκληση του Φρειδερίκου.

Από την πρωσική αυλή στην Ελβετία

Ο Βολταίρος επισκέφτηκε ξανά το Βερολίνο και το Πότσδαμ το 1743 στο πλαίσιο διπλωματικής αποστολής, για να πείσει τον Φρειδερίκο, να συμμαχήσει με την Γαλλία, χωρίς όμως αποτέλεσμα. (Πόλεμος της Αυστριακής Διαδοχής, 1740-48).

Μετά το θάνατο της Madame Du Châtelet δέχτηκε την πρόσκληση του Φρειδερίκου να ζήσει στην αυλή του (1750-53). Οι σχέσεις του με το Φρειδερίκο ήταν γενικά θυελλώδεις. Η παρέμβαση του Βολταίρου στη φιλονικία μεταξύ Maupertuis και του Βασιλέως οδήγησε στην ανανέωση της ψυχρότητας εκ μέρους του Πρώσου μονάρχη και το 1753 ο Βολταίρος εγκατέλειψε βιαστικά την Πρωσία. Από απόσταση οι δύο άνδρες συμφιλιώθηκαν αργότερα και η αλληλογραφία τους επαναλήφθηκε.

Ανεπιθύμητος στη Γαλλία ο Βολταίρος εγκαταστάθηκε στη Γενεύη, όπου αγόρασε το κτήμα "Les Délices" και απέκτησε επίσης ένα ακόμα σπίτι κοντά στη Λωζάνη. Οι αρχές της Γενεύης αντιτέθηκαν σύντομα στις ιδιωτικές θεατρικές παραστάσεις, που

πραγματοποιούνταν στο σπίτι του Βολταίρου, ενώ εξοργίστηκαν ακόμα περισσότερο λόγω του άρθρου "Genève" που γράφτηκε για την Εγκυκλοπαίδεια του Ντιντερό, με την υποκίνηση του Βολταίρου, από τον Ντ' Αλαμπέρ. Το άρθρο, που δήλωνε ότι οι καλβινιστές πάστορες της Γενεύης είχαν δει το φως και είχαν πάψει να πιστεύουν στην οργανωμένη θρησκεία, ξεσήκωσε μια βίαιη διαμάχη. Αργότερα επιχείρησε να μεταβεί στην Ρωσία αλλά η Αικατερίνη Β' του αρνήθηκε την είσοδο πιεζόμενη από την Ρωσική εκκλησία και τις σφοδρές αντιδράσεις του ρωσικού λαού.

Τα τελευταία χρόνια στο Φερνέ και ο θάνατος

Το 1759, αγόρασε το κτήμα Φερνέ (Ferney) κοντά στα γαλλοελβετικά σύνορα όπου έζησε μέχρι και λίγο καιρό πριν το θάνατο του. Το Φερνέ έγινε σύντομα η διανοητική πρωτεύουσα της

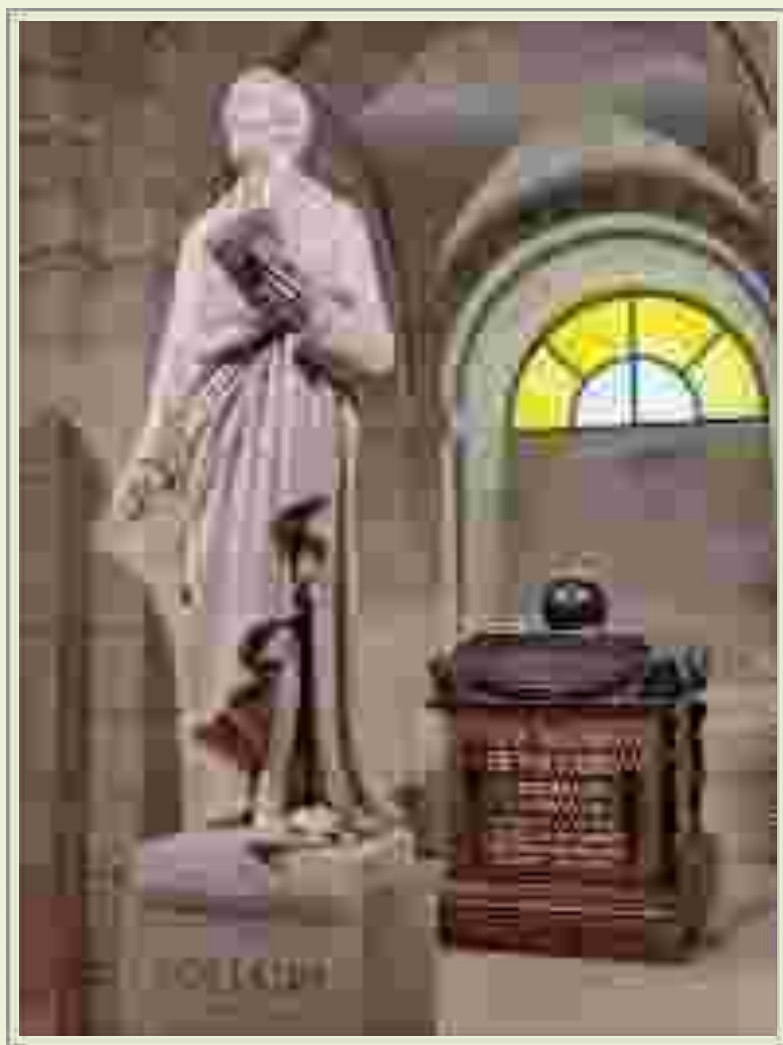
Ευρώπης. Ο Βολταίρος παρέμεινε ενεργός καθ' όλη τη διάρκεια αυτών των ετών, παράγοντας σταθερή ροή βιβλίων, θεατρικών έργων και άλλων δημοσιεύσεων. Έγραφε επίσης εκατοντάδες επιστολών στον κύκλο των φίλων του. Ήταν πάντα μια φωνή της λογικής. Υπήρξε ειλικρινής κριτικός της θρησκευτικής αδιαλλαξίας και των θρησκευτικών διώξεων.

Κατά τα τελευταία έτη του ο Βολταίρος παρήγαγε αρκετά έργα με κριτική προς την οργανωμένη εκκλησία. Στο Φερνέ οικοδόμησε ένα παρεκκλήσι με την επιγραφή "Deo Erexit Voltaire". Οδήγησε επίσης την εκστρατεία για την εκκίνηση δίκης, στην οποία ο ουγενότος έμπορος Jean Calas βρέθηκε ένοχος της

δολοφονίας του μεγαλύτερου γιου του και εκτελέστηκε. Το Κοινοβούλιο των Παρισίων κήρυξε κατόπιν το 1765 τον Calas και όλη την οικογένειά του αθώους.

Το 1778, διανύοντας το 84ο έτος του, παρευρέθηκε στην πρώτη απόδοση της τραγωδίας του Ειρήνη (Irène), στο Παρίσι. Το ταξίδι του και η υποδοχή του ήταν μια αποθέωση, αλλά η συγκίνηση τον κατέβαλε και πέθανε λίγο αργότερα στην πρωτεύουσα στις 30 Μαΐου 1778.

Προκειμένου να έχει χριστιανική κηδεία είχε υπογράψει μια μερική ανάκληση των γραπτών του. Αυτό θεωρήθηκε ανεπαρκές από την εκκλησία, αλλά αρνήθηκε να υπογράψει μια γενικότερη ανάκληση. Σε έναν φίλο έδωσε την ακόλουθη γραπτή δήλωση: "Πεθαίνω λατρεύοντας το Θεό, που αγαπά τους φίλους μου, που δεν μισεί τους εχθρούς μου και που απεχθάνεται την καταπίεση." Ένας ηγούμενος μετέφερε κρυφά το πτώμα του Βολταίρου σε ένα αβαείο στην πόλη Champagne, όπου θάφτηκε. Τα λείψανά του διακομίστηκαν στο Παρίσι το 1791 και ενταφιάστηκαν στο Πάνθεο.

Καλλίτερα ο Βολταίρος παρά ο Γκαίτε

Ο Φρειδερίκος Β αγνοούσε τη νέα γερμανική λογοτεχνία, αλλά είχε κατά βάση μια δραστική άποψη για αυτήν.

Ο ένας, ο Βολταίρος ήταν μέλος του Grande Nation, από την άλλη, ο Φρειδερίκος ο II έκανε χρήση της γλώσσας του Βολταίρου.

Γαλλικά ή Γερμανικά - αυτό ήταν το ζήτημα κατά τη διάρκεια της ζωής του Φρειδερίκου του Μεγάλου. Εάν η καλή λογοτεχνία γράφεται στα γαλλικά ή στα γερμανικά, οι ποιητές και οι συγγραφείς συζήτησαν.

Ο ίδιος ο βασιλιάς μίλησε και έγραψε μάλλον (και καλύτερα) στη γλώσσα του γείτονα.

Παρ' όλα αυτά, ασχολήθηκε με τη μητρική του γλώσσα. Έτσι ο Φρειδερίκος το 1780 δημοσίευσε - φυσικά στα γαλλικά - τη μελέτη : "De la littérature Allemande," (Στη γερμανική λογοτεχνία, μπορείτε να την κατηγορήσετε διά τις ελλείψεις και για τις αιτίες και προτείνετε τα μέσα βελτίωσής της).

Αγνόησε τη νέα γερμανική λογοτεχνία, παρόλο που είχε και μια πολύ δραστική άποψη. Για παράδειγμα, για το 1773 δράμα του Johann Wolfgang von Goethe "Götz von Berlichingen". Ήταν «μια αποτρόπαια απομίμηση αυτών των κακών αγγλικών» (όπως εκείνη του William Shakespeare) και εξέφρασε τη λύπη του στο κοινό που είχε να ακούσει αυτές τις «αηδιαστικές ανοησίες».

Ο Φρειδερίκος , τελειώνει τόσο προφητικά:

“ Θα έχουμε τους κλασικούς συγγραφείς μας. ο καθένας θα τα διαβάσει για να τα απολαύσει. Οι γείτονές μας θα μάθουν τη γερμανική γλώσσα, στα αγροκτήματα που θα μιλούν με ευχαρίστηση. και μπορεί να συμβεί ότι η γλώσσα μας, πλήρως ανεπτυγμένη και ολοκληρωμένη, να εξαπλώνεται υπέρ των καλών συγγραφέων μας από το ένα άκρο της Ευρώπης στο άλλο.

Αυτές οι όμορφες μέρες της λογοτεχνίας μας δεν έχουν έρθει ακόμη, αλλά πλησιάζουν, σας λέω, θα εμφανιστούν. Δεν θα τις δω, η ηλικία μου δεν μου επιτρέπει να ελπίζω γι 'αυτό.

Είμαι σαν τον Μωυσή, βλέπω από μακριά τη γη της επαγγελίας, αλλά εγώ δεν θα εισέλθω.”

Βασιλική -Πρωσική Ακαδημία των επιστημών

Η Βασιλική Πρωσική Ακαδημία Επιστημών ιδρύθηκε στις 11 Ιουλίου 1700 στο Βερολίνο ως Εκλεκτορική Ομοσπονδία Επιστημών του Βρανδεμβούργου από τον εκλέκτορα του Βρανδεμβούργου Φρειδερίκο III. (Μετέπειτα Βασιλέα της πρωσίας Φρειδερίκο I, πατέρα του Φρειδερίκου II.)

Ο Gottfried Wilhelm Leibniz διορίστηκε ο πρώτος πρόεδρος, ο οποίος σχεδίασε και ανέπτυξε την ακαδημία μαζί με τον Daniel Ernst Jablonski από στις πρώτες ημέρες.

Ιστορία της Ακαδημίας

18ος αιώνας

Μετά τη στέψη του Φρειδερίκου Γ΄, ως Φρειδερίκου I, από το 1701 η ακαδημία ονομάστηκε Βασιλική Νομική Εταιρεία Επιστημών της Πρωσίας.

Σε αντίθεση με άλλες ακαδημίες, η Πρώην Ακαδημία Επιστημών δεν χρηματοδοτήθηκε από το δημόσιο ταμείο μέχρι το 1809. Αντ' αυτού, έπρεπε να πληρώσει για τη δική της

οικονομική στήριξη. Γι 'αυτό χρησιμοποίησε τα προτεινόμενα από τους Leibniz και Φρειδερίκο III.

Στις 10 Μαΐου του 1700, της απονεμήθηκε μονοπώλιο κατασκευής και πώλησεως του ημερολογίου του εκλεκτορικού συμβουλίου του Βρανδεμβούργου.

Καταστατικό απονεμήθηκε στην Ακαδημία το 1710.

Ένα χρόνο αργότερα, η Ακαδημία άνοιξε επίσημα. Το καταστατικό όριζε την κατανομή των ακαδημαϊκών εδρών σε τέσσερις, (δύο επιστημονικές και δύο ανθρωπιστικές).

Ενώ άλλες ακαδημίες όπως η Βασιλική Εταιρεία στο Λονδίνο ή η Ακαδημία των Επιστημών και η Ακαδημία της Γαλλίας στο Παρίσι περιορίστηκαν σε ορισμένους επιστημονικούς τομείς, η Ακαδημία της Πρωσίας ήταν η πρώτη Ακαδημία που συνδυάζει φυσικές και ανθρωπιστικές επιστήμες από την αρχή.

Η ταξινόμηση των εδρών που εισήχθησαν για πρώτη φορά στην Πρωσική Ακαδημία Επιστημών είχε ένα πρότυπο αποτέλεσμα για τα μεταγενέστερα ιδρύματα Ακαδημιών.

Από το 1710 έως το 1830 υπήρχαν στην ακαδημία δύο έδρες, στην επιστήμη και τα μαθηματικά, καθώς και δύο έδρες στις ανθρωπιστικές επιστήμες.

Από το 1830 έως το 1945 έμειναν μόνο δύο έδρες, η φυσικομαθηματική και η φιλοσοφική-ιστορική έδρα.

Οι παραδόσεις και η ολομέλεια στην οποία συναντήθηκαν οι ακαδημαϊκοί για επιστημονικές συζητήσεις ήταν τα αποφασιστικά όργανα της Πρωσικής Ακαδημίας Επιστημών.

Κάτω από τη βασιλεία του Φρειδερίκου Β' του Μεγάλου έγινε μια ολοκληρωμένη αναδιοργάνωση της Ακαδημίας.

Στις αρχές του 1744, η παλιά νομική εταιρεία των επιστημών συγχωνεύθηκε με τη Nouvelle Société Littéraire, που ιδρύθηκε στο Βερολίνο το 1743, για να γίνει η Βασιλική Ακαδημία Επιστημών.

Το καταστατικό της 24ης Ιανουαρίου 1744 καθόρισε ως καινοτομία τη δημόσια πρόσκληση υποβολής προσφορών από την Ακαδημία.

Τουλάχιστον τον 18ο αιώνα, οι τιμητικές διακρίσεις των ευρωπαϊκών Ακαδημιών καθόρισαν τον δημόσιο λόγο του "République des Lettres". Με την τιμητική διάκριση, οι ακαδημίες ανέλαβαν ανεπίλυτα επιστημονικά ζητήματα της εποχής τους, προωθώντας έτσι την ανάπτυξη των επιστημών. Μεταξύ των υποβολών των βραβείων της Πρωσικής Ακαδημίας Επιστημών είναι οι Jean Le Rond d'Alembert, Johann Gottfried Herder, Moses Mendelssohn και Immanuel Kant.

Κάτω από τον Φρειδερίκο τον II η Ακαδημία έφτασε στην πρώτη της ακμή. Εξαιρετικοί εκπρόσωποι των φυσικών επιστημών και των ανθρωπιστικών επιστημών ήταν μεταξύ των μελών της, μεταξύ των οποίων και ο Leonhard Euler, ο Jean le Rond d'Alembert, ο Pierre Louis Moreau de Maupertuis, Johann Theodor Eller, Ανδρέας Sigismund Marggraf, Johann Heinrich Lambert, Joseph Louis Comte de Lagrange, Franz Κάρλ Achard, Francois Marie Arouet de Voltaire, Montesquieu, Jean-Baptiste de Boyer, Julien Offray de La Mettrie, Denis

Diderot, Gotthold Ephraim Lessing, Ντάνιελ Φρίτριχ Σότζμαν, Κρίστοφ Μάρτιν Μίλαντ και **Ερμανουήλ Καντ**.

Τον 18ο αιώνα, η Ακαδημία είχε τις δικές της ερευνητικές εγκαταστάσεις, (1709 Παρατηρητήριο 1717 Theatrum Anatomicum από 1723 Collegium ιατροχειρουργικό, 1718 Βοτανικό Κήπο 1753 Εργαστήριο) και επιστημονικά γραφεία (Συλλογή Φυσικής Ιστορίας,).

19ος αιώνας

Στο πλαίσιο της ευρείας αναδιοργάνωσης της Ακαδημίας κατά τα έτη 1806-1812, η οποία έλαβε χώρα με το νέο καταστατικό της 24 Ιανουαρίου 1812, η Ακαδημία έχασε τα επιστημονικά ιδρύματα της σταδιακά στο νεοσύστατο Πανεπιστήμιο Φρειδερίκος Wilhelm.

Ως νέα κύρια μορφή επιστημονικού έργου αποτέλεσε η κοινή μορφή εργασίας που ιδρύθηκε το 1815 στις επιστημονικές εταιρείες της Ακαδημίας, υπό την

καθοδήγηση ακαδημαϊκών επιτροπών υπό την προεδρία ενός τακτικού ακαδημαϊκού.

Η εργασία σε αυτές τις μεγάλες κοινοπραξίες, εκτός από τα μέλη της Ακαδημίας που διορίστηκαν στις επιτροπές, διεξήχθη κυρίως από επιστήμονες που διορίστηκαν από τη διοίκηση της Ακαδημίας.

Έτσι δημιουργήθηκαν πάνω από 50 επιστημονικές εταιρείες, μεταξύ των οποίων Επιτροπή Ελληνορωμαϊκών Αρχαιοτήτων, η Γερμανική Επιτροπή, η Ανατολική Επιτροπή και η Πρωσική Επιτροπή.

Μια σημαντική βοήθεια για την επιστημονική εργασία έδωσε η δωρεά από της Elise Wentzel-Heckmann από το Βερολίνο το 1893 με κεφάλαια ύψους 1,5 εκατομμυρίων μάρκων, το εισόδημα από τόκους ορίσθηκε έτσι ώστε να «ιδρυθεί το Ίδρυμα Ελίζας Wentzel Heckmann» το 1894.

Η χρηματοδότηση έγινε γνωστή ως η πλέον "ολοκληρωμένη, μεγαλύτερη προσπάθεια που δόθηκε επιστημονικές ενέργειες".

Κωδικοποιήσεις των Μεγάλων Συνταγμάτων

Αιτιολογική έκθεση.

Μέχρι τώρα, αναφορικά με την διοίκηση και λειτουργία του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού τύπου, σκεφτόμαστε ως σχετικά βασικά κείμενα τους κανονισμούς του Υπάτου Συμβουλίου, τις Εγκυκλίους τις οποίες εξέδιδε και τα Διατάγματα του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχου.

Βέβαια σε όλες τις επίσημες διαβεβαιώσεις λαμβάνουν την ηθική δέσμευση τα μέλη του Α. :Α. :Σ. :Τ. : ότι θα τηρήσουν απαρεγκλίτως τα Μεγάλα Συντάγματα του Ελευθεροτεκτονισμού, του 1762 1786.

Η μελέτη των συνταγμάτων αυτών περισσότερο γίνεται κάτω από το πρίσμα της ιστορικής έρευνας και όχι της υποχρέωσης της άμεσης εφαρμογής.

Δυστυχώς το έτος 2008 δημιουργήθηκε στο Υ. : Σ. : μια ύψιστης σημασίας και βαρύτητας διαφορά, ως προς την εφαρμογή των κανονισμών του, η οποία τελικά οδηγήθηκε προς λύση στα αστικά δικαστήρια.

Με την 509 του 2015 απόφασή του, το Δικαστήριο του Αρείου Πάγου έλυσε την διαφορά με τον πλέον επίσημο τρόπο.

Με την παραπάνω απόφασή του, εκτός των άλλων έκρινε αμετάκλητα ότι τα θέματα του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού Τύπου ρυθμίζονται από το καταστατικό του αλλά με συνδυασμό εφαρμογής με αυτό και των Αρχαίων.

Πλέον η απόφαση αυτή πέραν από κάθε αμφισβήτηση ορίζει τις καταστατικές πηγές του Α. :Α. :Σ. :Τ. : και σήμερα !

Καταστατικές Πηγές του Α. :Α. :Σ. :Τ. :

Με την με αρ. 590/2015 απόφασή του το Δικαστήριο του Αρείου Πάγου όρισε τα κείμενα τα οποία αποτελούν το Καταστατικό του Α. :Α. :Σ. :Τ. : διά την Ελλάδα. Συγκεκριμένα το Ανώτατο Δικαστήριο ορίζει:

Το Μεγάλο Συμβούλιο του 33ου βαθμού διά την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού τύπου είναι ένωση προσώπων που δεν έχει κερδοσκοπικό σκοπό.

Έχει οργανωθεί και λειτουργεί ως σωματείο, αλλά δεν έχει τυπικά την ιδιότητα του σωματείου, αφού δεν έχουν τηρηθεί οι απαραίτητες γι' αυτό διατυπώσεις.

Επομένως πρόκειται περί ενώσεως που αποτελεί "σωματείο μη αναγνωρισμένο" και οι σχέσεις που δημιουργούνται γύρω απ' αυτό διέπονται κατά πρώτο λόγο από το καταστατικό της και συμπληρωματικά από τις διατάξεις του Α.Κ. για τα σωματεία, μεταξύ των οποίων και αυτές των άρθρων 88 και 101 του Α.Κ..

Ειδικότερα το καταστατικό της αποτελείται από:

α) τα μεγάλα συντάγματα του 1762 και του 1786 του Ελευθεροτεκτονισμού και

β) το Γενικό Κανονισμό του Υπάτου Συμβουλίου του 33ου βαθμού διά την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού τύπου

Τα ανωτέρω ισχύουν και για το Ύπατο Συμβούλιο του 33ου βαθμού διά την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού τύπου, το οποίο αποτελείται από τους αξιωματούχους του Μεγάλου Συμβουλίου.

Περί των Μεγ. : Συνταγμάτων και της ανάγκης κωδικοποιήσεως.

Τα Μεγ. : Συντάγματα του 1786 θεσπίζουν νέες διατάξεις και ρυθμίσεις σε σχέση και αναφορικά με τα Μεγ. : Συντάγματα του 1762, ταυτόχρονα όμως ορίζουν ότι διατηρείται σε ισχύ κάθε διάταξη των παλαιότερων Συνταγμάτων που δεν αντιβαίνει στις νέες διατάξεις των Μεγ. : Συνταγμάτων του 1786.

Μέχρι σήμερα δεν υπήρχε μία κωδικοποίηση των Μεγ. : Συνταγμάτων ώστε να είναι εύκολη και ασφαλής για κάθε ενδιαφερόμενο η γνώση των άρθρων των Μεγ. : Συνταγμάτων του 1762 τα οποία εξακολουθούν να είναι σε ισχύ και να διέπουν ακόμη και σήμερα σε συνδυασμό με τα νεότερα του 1786, του Μεγ. : Φρειδερίκου II, τις αρχές, την διοίκηση και την λειτουργία του Α. :Α. :Σ. :Τ. :

Με βάση τα παραπάνω προβήκαμε στην σύνταξη της Κωδικοποιήσεως αυτής με την επιθυμία και προσδοκία να προσφέρουμε ένα χρήσιμο έργο σε όσους ενδιαφέρονται διά τον Σκωτικό Ελευθεροτεκτονισμό.

ΜΕΓΑΛΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ 1786 Εισαγωγή.

U. : T. : O. : S. : A. : G. : A. : I. :

ΝΕΑΙ ΜΥΣΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΕΙΩΔΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ & ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ
ΑΡΧΑΙΩΝ, ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΠΑΡΑΔΕΔΕΓΜΕΝΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ
ή ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΗΜΕΙΣ: ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΠΡΩΣΣΙΑΣ ΜΑΡΓΡΑΒΟΣ ΤΟΥ
ΒΡΑΝΔΕΒΟΥΡΓΟΥ ΚΤΛ.

ΥΠΑΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ, ΜΕΓΑΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ,
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΠΑΡΑΔΕΔΕΓΜΕΝΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ ή ΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ
ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Πάνταις τοῖς Ἐξοχωτάτοις καί Φιλτάτοις Ἀδελφοῖς Ἡμῶν, οἵτινες θά ἴδωσι
τά παρόντα γράμματα

ΑΝΟΧΗ - ΕΝΩΣΙΣ - ΕΥΤΥΧΙΑ

Αἱ πεποιθήσεις ἡμῶν καί τὰ συντηρητικά καί κυριαρχικά καθήκοντα, ἅτινα συνήψαμεν πρὸς τό ἀρχαιότατον καί σεβάσμιον Ἰδρυμα, τό γνωστόν τήν σήμερον ὑπό τό ὄνομα Ἀδελφότης Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ἢ Τάγμα τῶν Ἀρχαίων Ἐλευθέρων Παραδεδεγμένων Τεκτόνων, κατέστησαν αὐτό, ὡς ἐγένετο γνωστόν τοῖς πᾶσι, τό ἀντικείμενον τῆς ἡμετέρας ἰδιαιτέρας φροντίδος.

Τό παγκόσμιον τοῦτο Ἰδρυμα, οὗτινος ἡ ἀρχή ἀνάγεται εἰς τήν κοιτίδα τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, εἶναι ἀγνόν κατὰ τό Δόγμα καί τήν Διδασκαλίαν, σοφόν, συνετόν καί ἠθικόν εἰς τὰ διδάγματα, τάς ἐξασκήσεις, τοὺς σκοπούς καί τὰ μέσα· συνιστάται κατ' ἐξοχήν διά τόν φιλοσοφικόν, κοινωνικόν καί φιλανθρωπικόν αὐτοῦ σκοπόν. Ἡ Ἑταιρεία αὕτη ἔχει τόν ἐξῆς σκοπόν, τήν Ὁμόνοιαν, τήν Εὐημερίαν, τήν Πρόοδον καί τήν Εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐν γένει, καί ἰδίᾳ ἐνός ἐκάστου ἀτόμου, ὅθεν πᾶσαν ἐλπίδα καί πᾶν ἔργον εὐσταθῶς πρέπει νά μεταχειρίζηται ὅπως φθάσῃ πρὸς ἐκεῖνον τόν σκοπόν, τόν ὁποῖον μόνον ἄξιον ἐαυτῆς ἐπαγγέλλεται.

Ἐν τούτοις προϊόντος τοῦ χρόνου ὁ ὀργανισμός καί ἡ ἐνότης τῆς ἀρχικῆς αὐτῆς διευθύνσεως, ὑπέστησαν σπουδαίας τροποποιήσεις, προελθούσας ἐκ τῶν ἀνατροπῶν καί μεταβολῶν, αἵτινες ἀνέτρεψαν τήν κατάστασιν τοῦ κόσμου, ἢ ἀλληλοδιαδόχως μετέβαλον αὐτήν καί αἵτινες διεσκορπίσαν τοὺς ἀρχαίους Τέκτονας εἰς διάφορα μέρη τῆς Οἰκουμένης κατὰ διαφόρους περιόδους, καί τῶν ἀρχαίων καί τῶν ἡμετέρων χρόνων. Ὁ διασκορπισμός οὗτος ἔδωκεν ἀφορμήν νά γεννηθῶσι διάφορα ἑτερογενή Συστήματα, ἅτινα ἀκμάζουσι τήν σήμερον ὑπό τό ὄνομα Δόγματα καί ὧν τό σύνολον ἀποτελεῖ τό Τάγμα.

Πλήν τούτου, ἕτεραι διαιρέσεις, ἀποτέλεσμα τῶν πρώτων, ἔδωκαν ἀφορμήν εἰς τήν διοργάνωσιν νέων σωματείων, ὧν τὰ πλεῖστα οὐδέν κοινόν ἔχουσι πρὸς τήν Ἐλευθέραν Τέχνην τοῦ Τεκτονισμοῦ, πλήν τοῦ ὀνόματος καί τύπων τινῶν διατηρηθέντων ὑπό τῶν ἱδρυτῶν, ὅπως καλύψωσι τοὺς μυστικούς αὐτῶν σκοπούς, τοὺς συχνάκις ἀποκλειστικούς, ἐνίοτε δέ καί ἐπικίνδυνους, σχεδόν δέ πάντοτε ἐναντίους πρὸς τὰς ἀρχάς καί τὰ ὑψηλά διδάγματα τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ, οἷα παρελάβομεν ταῦτα ἐκ τῆς παραδόσεως.

Τά γνωστά σχίσματα, ἅτινα ἐγεννήθησαν καί ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐχώρισαν τὰ σωματεῖα ταῦτα, ἐγέννησαν, ὑπονοίας καί ἔλλειψιν πάσης ἐμπιστοσύνης ἐκ μέρους πάντων σχεδόν τῶν Ἡγεμόνων, καί μεγίστους προεκάλεσαν σκληροὺς διωγμούς ἐκ μέρους τινῶν ἐξ αὐτῶν.

Διὰ τῶν προσπαθειῶν Τεκτόνων ἐπιφανῶν ἐπὶ ἀρετῇ κατηνύσθησαν αἱ ἔριδες, πάντες δέ πρό πολλοῦ ἐξέφρασαν τὴν εὐχὴν, ὅπως ταῦτα γίνωσι τό ἀντικείμενον γενικῆς συζητήσεως καί ἐξευρεθῶσι τὰ μέσα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως αὐτῶν καί ἐξασφαλισθῇ ἡ διατήρησις τοῦ Τάγματος, διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, τῆς ἀρχικῆς συνθέσεως τῶν ὀργάνων αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καί τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ πειθαρχίας.

Ἀποδεχόμενοι τὰς εὐχὰς ταύτας, αἵτινες ὑπάρχουσι κοιναί ἐν Ἡμῖν, ἀφ' οὗτου τελείως ἐμυήθημεν εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, δέν ἠδυνήθημεν ὁμῶς νὰ ἀποκρύψωμεν οὔτε τὸν ἀριθμὸν οὔτε τὴν φύσιν οὔτε τὸ ἀληθές μέγεθος τῶν κωλυμάτων, ἅτινα ἔδει νὰ ὑπερνικήσωμεν, ὅπως πραγματοποιηθῶσιν αἱ εὐχαί ἐκεῖναι. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἐσκέφθημεν, ὅπως ἔλθωμεν εἰς συνεννόησιν πρὸς τοὺς σοφωτάτους ἀδελφούς καί ἀρχηγούς τῆς Ἀδελφότητος εἰς πάσας τὰς χώρας τῆς οἰκουμένης, περὶ τῶν καταλληλοτάτων βουλευμάτων πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὠφελίμου τούτου σκοποῦ, χωρὶς νὰ παραβιασθῇ οὐδεμία αὐτοβουλία, χωρὶς νὰ παραβιασθῇ οὐδεμία ἀληθῆς ἐλευθερία τῶν Τεκτόνων, καί πρό πάντων ἡ ἐλευθερία τῶν γνωμῶν, ἥτις ἐξ ὅλων τῶν ἐλευθεριῶν εἶναι ἡ πρώτη καί ἡ ἱερωτάτη καί ἐν ταυτῷ, ἡ μᾶλλον ἐπιδεχομένη προσβολάς.

Μέχρι τοῦδε, τὰ τοῦ Βασιλέως καθήκοντα, τὰ εἰς Ἡμᾶς μᾶλλον εἰδικά, τὰ πολυπληθῆ καί σοβαρά γεγονότα, ἅτινα ἐσημείωσαν τὴν βασιλείαν Ἡμῶν, παρέλυσαν τὰς Ἡμετέρας ἀγαθὰς προθέσεις καί ἀπέτρεψαν Ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ σκοποῦ ἐκείνου. Ἀνήκει εἰς τὸν χρόνον ὡς καί εἰς τὴν σύνεσιν, τὴν ἀνάπτυξιν καί τὸν ζήλον τῶν ἀδελφῶν, οἵτινες θὰ ἔλθωσι μεθ' Ἡμᾶς, νὰ συμπληρώσωσι καί

τελειώσωσι ἔργον τοσοῦτον μέγα καί ὠραῖον, τοσοῦτον δίκαιον καί ἀναγκαῖον. Εἰς αὐτούς κληροδοτοῦμεν τόν κλήρον τοῦτον παραγγέλλοντες αὐτοῖς, ὅπως ἐργασθῶσιν ἄνευ διακοπῆς, ἀλλά καί μετά γαλήνης καί συνέσεως.

Ἄλλ' ὅμως πρόσφατοι καί ἐπίμονοι ἐκθέσεις πεμφθεῖσαι πρὸς Ἡμᾶς κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς ἐκ πάσης χώρας ἀναφέρουσι τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀντιταχθῇ ἰσχυρόν πρόχωμα εἰς τό πνεῦμα τῆς μισαλλοδοξίας, τῆς αἵρέσεως, τοῦ σχίσματος καί τῆς ἀναρχίας, τό ὅποῖον νεώτεροι ἀνακαινισταί προσπαθοῦσι νά εἰσαγάγωσι μεταξύ τῶν ἀδελφῶν, ἀποβλέποντες εἰς βουλὰς κατὰ τό μᾶλλον καί ἦττον περιωρισμένας, ἀπερισκέπτους, παρουσιαζόμενοι δέ ὑπὸ εὐσχήμους προφάσεις, ὅπως ἐπίτηδες παρεκτρέψωσι τόν ἀληθῆ τεκτονισμόν διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς φύσεως αὐτοῦ, καί δυνηθῶσιν οὕτω νά φθάσωσιν εἰς τὴν καταφρόνησιν καί τόν ἐξαφανισμόν τοῦ Τάγματος.

Ὁμολογοῦμεν καί Ἡμεῖς αὐτοί τὴν κατεπείγουσαν ταύτην ἀνάγκην, μανθάνοντες πάντα ὅσα σήμερον συμβαίνουσιν εἰς τὰ ὅμορα κράτη.

Οἱ λόγοι οὗτοι ὥς καί ἕτεροι οὐχ' ἦττον σοβαροὶ μᾶς ἐπιβάλλουσι τό καθήκον νά συναθροίσωμεν καί συντάζωμεν εἰς ἓν μόνον Τεκτονικόν Σῶμα, πάντα τὰ τοῦ Σκωτικοῦ Συστήματος, ὧν αἱ διδασκαλαὶ εἰσὶ, κατὰ τὴν κοινήν ὁμολογίαν σχεδόν αἱ αὐταὶ πρὸς τοὺς ἀρχαίους θεσμούς, οἵτινες συνετάχθησαν πρὸς τόν αὐτόν σκοπόν, καί οἵτινες, ἐν ᾧ εἶναι οἱ κύριοι κλάδοι ἑνός καί τοῦ αὐτοῦ δένδρου, διαφέρουσιν ἀλλήλοις μόνον κατὰ τοὺς τύπους, γνωστούς ἤδη τοῖς πᾶσι καί διὰ τοῦτο εὐκόλως συμβιβαζομένους. Τὰ Συστήματα ταῦτα εἰσὶ τὰ γνωστά ὑπὸ τό ὄνομα Ἀρχαῖον Σύστημα, τοῦ Ἑρεδόμ (Herodóm ἢ Haredóm), τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Kilwinning τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, τῶν Αὐτοκρατόρων Ἀνατολῆς καί Δύσεως τῶν Πριγκήπων τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ ἢ τῆς Τελειοποιήσεως, τό Φιλοσοφικόν Σύστημα καί τό νεώτερον πάντων, ὅπερ Πρωτογενές καλεῖται.

Λαμβάνοντες ὁθεν ὥς βάσιν τῆς Ἡμετέρας συντηρητικῆς μεταρρυθμίσεως τόν τίτλον τοῦ πρώτου τῶν Συστημάτων τούτων καί τόν ἀριθμόν τῶν βαθμῶν τῆς

ίεραρχίας τοῦ τελευταίου, ἀνακηρύσσομεν ταῦτα ἤδη νῦν συνηνωμένα καί συσσωματωμένα εἰς ἓν καί μόνον Τάγμα, ὅπερ, πρεσβεῶν τό Δόγμα καί τās ἀγνάς Διδασκαλίας τοῦ Ἀρχαίου Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, περιλαμβάνει πάντα τά Συστήματα τοῦ Σκωτικοῦ Δόγματος, συνδεδεμένα ὑπό τό ὄνομα ΔΟΓΜΑ ΣΚΩΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΝ & ΠΑΡΑΔΕΔΕΓΜΕΝΟΝ.

Ἡ διδασκαλία θά χορηγῆται εἰς τοὺς Τέκτονας εἰς 33 βαθμούς, διηρημένους εἰς 7 Ναοὺς ἢ Κλάσεις, πᾶς δέ Τέκτων, ὑποχρεοῦται νά μνηθῇ διαδοχικῶς εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν βαθμῶν τούτων, πρίν ἢ φθάσῃ εἰς τόν ὑψιστον καί τελευταῖον εἰς ἕκαστον δέ βαθμόν ὀφείλει νά ὑποστῇ τās προθεσμίας καί δοκιμασίας, ἃς ἐπιβάλλουσιν αἱ Διατάξεις, Ἀποφάσεις καί Κανονισμοί, ἀρχαῖοι τε καί νέοι τοῦ Τάγματος καί τοῦ Δόγματος τῆς Τελειοποιήσεως.

Ὁ πρῶτος βαθμός ὑπόκειται εἰς τόν δεύτερον, οὗτος εἰς τόν τρίτον καί οὕτω καθεξῆς, μέχρι τοῦ Ὑψηλοῦ, τοῦ 33ου καί τελευταίου, ὅστις θέλει ἐφορεύει, ἐξελέγχει καί διοικεῖ πάντας τοὺς ἄλλους, καί τοῦ ὁποίου ἡ συνέλευσις ἢ ἡ συνάθροισις, θά εἶναι τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον τοῦ Δόγματος, ὁ Προστάτης καί Συντηρητής τοῦ Τάγματος, ὅπερ θέλει διοικεῖ καί διευθύνει συμφώνως πρὸς τά παρόντα Συντάγματα, ἢ ἐκεῖνα ἅτινα εἰς τό μέλλον θέλουσι δημοσιευθῇ.

Ἀπαντες οἱ βαθμοὶ τῶν συνηνωμένων Δογμάτων ἀπὸ τοῦ 1^ο μέχρι καί τοῦ 18^ο θέλουσι παρεμβληθῇ μεταξύ τῶν βαθμῶν τοῦ Δόγματος τῆς Τελειοποιήσεως, κατὰ τήν οἰκείαν τάξιν, καί συμφώνως πρὸς τās ἀναλογίας καί ὁμοιότητας, αἵτινες ὑπάρχουσι μεταξύ αὐτῶν καί θέλουσι ἀποτελέσει τοὺς 18 πρῶτους βαθμούς τοῦ Ἀρχαίου καί Παραδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος.

Ὁ 19ος καί 23ος βαθμός τοῦ Δόγματος, ὅπερ καλεῖται Πρωτογενές, θέλει ἀποτελέσει τόν 20ον τοῦ Τάγματος.

Ὁ 20ος καί 23ος τῆς Τελειοποιήσεως, καί ὁ 16ος καί 24ος τοῦ Πρωτογενοῦς Δόγματος, θέλουσιν ἀποτελεῖ τόν 21ον καί 28ον τοῦ Τάγματος, οἱ Πρίγκηπες τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ θ' ἀποτελέσωσι τόν 32ον βαθμόν, ὑπό τοὺς Ὑπατους

Μεγάλους Γενικούς Ἐπιθεωρητάς, ὧν ὁ βαθμός ἐστίν ὁ 33ος καί τελευταῖος τοῦ Τάγματος. Ὁ 31ος βαθμός ἔσεται ὁ τῶν Ὑπατων Δικαστῶν, οἱ Μεγάλοι Ἐκλεκτοί Ἱππῶται Καδῶς θέλουσιν ἀποτελεῖ τόν 30ον βαθμόν. Οἱ Ἀρχηγοί τῆς Σκηνῆς, οἱ Πρίγκηπες τῆς Σκηνῆς, οἱ Ἱππῶται τοῦ Χαλκοῦ Ὁφεως, οἱ Πρίγκηπες τῆς Χάριτος, οἱ Μεγάλοι Ταξιάρχαι τοῦ Ναοῦ καί οἱ Μεγάλοι Σκῶτοι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου θέλουσιν ἀποτελέσει τούς βαθμούς 23, 24, 25, 26, 27 καί Ἄπαντες οἱ ὑψηλοί βαθμοί τῶν ἡνωμένων τούτων Σκωτικῶν Συστημάτων θέλουσι διανεμηθῇ, κατὰ τήν ἀναλογίαν αὐτῶν καί τήν ὁμοιότητα εἰς τās διαφόρους κλάσεις τοῦ Ἀρχαίου καί Παραδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος.

Ἐν τούτοις, οὐδέποτε καί ἐπ' οὐδεμία αἰτία οὐδεῖς τῶν ἀνωτέρω βαθμῶν δύναται ν' ἀφομοιωθῇ πρὸς τόν 33^ο καί Ὑψιστον βαθμόν τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Γενικοῦ Επιθεωρητοῦ Προστάτου καί Συντηρητοῦ τοῦ Τάγματος, ὅστις εἶναι ὁ τελευταῖος τοῦ Ἀρχαίου καί Παραδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος, οὐδέ δύναται, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει, ν' ἀπολαμβάνῃ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, προνομίων καί ἐξουσιῶν, δι' ὧν περιβάλλομεν τούς Ἐπιθεωρητάς τούτους.

Οὕτω καθιστῶμεν αὐτούς δυνάμει τῶν κυριαρχικῶν καί συντηρητικῶν Ἡμῶν ἐξουσιῶν.

Ὅπως δε αἱ παροῦσαι διατάξεις, τηρῶνται σταθεραί καί ἀπρόσβλητοι, ἐντελλόμεθα τοῖς Ἡμετέροις φιλτάτοις, γενναίοις καί ὑπερτάτοις Ἱππῶταις καί Ἀρχηγοῖς τῶν Τεκτόνων νά παρέχωσιν εἰς αὐτάς χεῖρα βοήθειας.

Ἐδόθη ἐκ τῶν Ἡμετέρων Βασιλικῶν Ἀνακτόρων τοῦ Βερολίνου κατὰ τās Καλάνδας (πρώτην) τοῦ Μαΐου ἐν ἔτει Σωτηρίῳ 1786ω καί 17ω τῆς Ἡμετέρας Βασιλείας.

(Τ.Σ.) Ὑπογεγραμμένος)

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ

Συνδυαστικά Ἄρθρα τῶν Μεγ. ∙ Συντ. ∙

Τοῦ ἁρθρου 2 τῶν Συνταγμάτων 1762 καί ὡς ἄνω προοιμίου τῶν Συντ. ∙ τοῦ 1786.Ἄρθρον Προοιμίου μόνον.

Ὁ ΑΑΣΤ ἀποτελεῖται ἐκ 33 βαθμῶν χωριζομένων εἰς τὰς κατωτέρω κλάσεις ἢ τάξεις καί διά τήν εἰσδοχήν εἰς τόν ἐπόμενον βαθμόν ἀπαιτεῖται παραμονή ἐλαχίστου ἀριθμοῦ μηνῶν εἰς τόν προηγούμενον, ὁμοίως ὡς κατωτέρω:

A. Πρώτη κλάσις τρεῖς βαθμοί

1. Ἐως τῆς εἰσδοχῆς τοῦ ἀμυήτου ὡς Μαθητοῦ

3 μήνες

2. Ἀπό τοῦ Μαθητοῦ εἰς τόν Ἑταῖρον

5 μήνες

3. Ἀπό τοῦ Ἑταίρου εἰς τόν Διδάσκαλον

7 μήνες

Σύνολο:

15 μήνες (3X5)

B. Δευτέρα κλάσις πέντε βαθμοί

4. Ἀπό τοῦ Διδασκάλου εἰς τόν Μυστικόν Διδάσκαλον

3 μήνες

5. Ἀπό τοῦ Μυστικοῦ Διδασκάλου εἰς τόν Τέλειον Διδάσκαλον

3 μήνες

6. Ἀπό τοῦ Τελείου Διδασκάλου εἰς τόν Γραμματέα ἐξ ἀπορρήτων

3 μήνες

7. Ἀπό τοῦ Γραμματέα ἐξ ἀπορρήτων εἰς τόν Ἐφορον καί Δικαστήν

5 μήνες

8. Από τοῦ Ἐφόρου καί Δικαστή εἰς τόν Ἐπόπτην τῶν οἰκοδομῶν

7 μῆνες

Σύνολο:

21 μῆνες

Γ. Τρίτη κλάσις τρεῖς βαθμοί

9. Από τοῦ Ἐπόπτου τῶν οἰκοδομῶν εἰς τόν Ἐκλεκτόν Διδάσκαλον τῶν 9

3 μῆνες

10. Από τοῦ Ἐκλεκτοῦ Διδασκάλου τῶν 9 εἰς τόν Ἐκλεκτόν Διδάσκαλον τῶν 15

3 μῆνες

11. Από τοῦ Ἐκλεκτοῦ Διδασκάλου τῶν 15 εἰς τόν Ἐνδοξον Ἐκλεκτόν τῶν 12

1 μῆν

Σύνολο:

7 μῆνες

Δ. Τέταρτη κλάσις τρεῖς βαθμοί

12. Από τοῦ Ἐνδόξου Ἐκλεκτοῦ τῶν 12 εἰς τόν Μέγαν Διδάσκαλον Ἀρχιτέκτονα

1 μῆν

13. Από τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου Ἀρχιτέκτονος εἰς τόν Ἱππότην τῆς Βασιλικῆς Ἀψίδος

3 μῆνες

14. Από Ἱππότην τῆς Βασιλικῆς Ἀψίδος εἰς τόν Μέγα Ἐκλεκτόν, Τέλειον καί Ὑπέρτατον Τέκτονα.

1 μὴν

Σύνολο:

5 μῆνες

Ε. Πέμπτη κλάσις τέσσερις βαθμοί

15. Ἀπό τοῦ Μεγάλου Εκλεκτοῦ, Τελείου καὶ Ὑπερτάτου Τέκτονος εἰς τὸν Ἱππότην τῆς Ἀνατολῆς ἢ τοῦ Εἰφους

1 μὴν

16. Ἀπό τοῦ Ἱππότου τῆς Ἀνατολῆς ἢ τοῦ Εἰφους εἰς τὸν Πρίγκηπα τῆς Ἱερουσαλήμ

1 μὴν

17. Ἀπό τοῦ Πρίγκηπος τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τὸν Ἱππότην τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως

1 μὴν

18. Ἀπό τοῦ Ἱππότου τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως εἰς τὸν Ἱππότην Ροδόσταυρον

3 μῆνες

Σύνολο:

6 μῆνες

Στ. Ἑκτη κλάσις ἑννέα βαθμοί

19. Ἀπό τοῦ Ἱππότου Ροδοσταύρου εἰς τὸν Μέγαν

Ποντίφικα ἢ Ἰσόβιον Διδάσκαλον

20. Από τοῦ Μεγάλου Ποντίφικα εἰς τόν Μέγαν Διδάσκαλο τῶν Συμβολικῶν Στοῶν

21. Από τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου τῶν Συμβολικῶν Στοῶν εἰς τόν Μέγαν Πατριάρχην Νοαχίτην

22. Από τοῦ Μεγάλου Πατριάρχου Νοαχίτη εἰς τόν Ἰππότη τοῦ Βασιλικοῦ Πελέκεως ἢ Πρίγκηπα τοῦ Λιβάνου

23. Από τοῦ Ἰππότου τοῦ Βασιλικοῦ Πελέκεως ἢ Πρίγκηπος τοῦ Λιβάνου εἰς τόν Ἀρχηγό τῆς Σκηνῆς

24. Από τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Σκηνῆς εἰς τόν Πρίγκηπα τῆς Σκηνῆς

25. Από τοῦ Πρίγκηπος τῆς Σκηνῆς εἰς τόν Ἰππότη τοῦ Χαλκέως Ὁφεως

26. Από τοῦ Ἰππότου τοῦ Χαλκέως Ὁφεως εἰς τόν Πρίγκηπα τῆς Χάριτος

27. Από τοῦ Πρίγκηπος τῆς Χάριτος εἰς τόν Μέγало Ταξιάρχη τοῦ Ναοῦ

Στ. Ἑβδομη κλάσις ἕξι βαθμοί

28. Από τοῦ Μεγάλου Ταξιάρχου τοῦ Ναοῦ εἰς τόν Ἰππότη τοῦ Ἡλίου ἢ Πρίγκηπα Μεμνημένο

29. Από τοῦ Ἰππότου τοῦ Ἡλίου εἰς τόν Μέγαν Σκῶτο τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου

30. Ἀπό τοῦ Μεγάλου Σκώτου τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου εἰς τόν Ἰππότη Καδῶς, Ἰππότη τοῦ Λευκοῦ καί τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ

31. Ἀπό τοῦ Ἰππότου Καδῶς, Ἰππότου τοῦ Λευκοῦ καί τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ εἰς τόν Μέγα Ἐπιθεωρητή Ταξιάρχῃ Δικαστή

32. Ἀπό τοῦ Μεγάλου Ἐπιθεωρητοῦ Ταξιάρχου Δικαστοῦ εἰς τόν Ὑπέρτατο Πρίγκηπα τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ

33. Ἀπό τόν Ὑπέρτατο Πρίγκηπα τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ εἰς τόν Ὑπατο Μέγαν Γενικόν Ἐπιθεωρητή.

Θυραῖος τῆς Ἀγίας Ρωμαϊκῆς αυτοκρατορίας

U. : T. : O. : S. : A. : G. : A. : I. :

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

ΤΩΝ ΥΠΑΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ, ΠΡΟΣΤΑΤΩΝ,
ΑΡΧΗΓΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΩΝ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ, ΤΟΥ 33ου ΚΑΙ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΒΑΘΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΔΕΓΜΕΝΟΥ
ΣΚΩΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ,
ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ, ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ, ΠΕΡΙΣΤΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ
ΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΥΠΑΓΟΜΕΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΩΝ ΑΥΤΩΝ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΥΠΕΡΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΑΝΤΟΣ

ORDO AB CHAO

Τῇ συναινέσει, παρουσία καί τῇ ἐγκρίσει τῆς Αὐτοῦ Σεπτῆς Μεγαλειότητος,
Φρειδερίκου (Καρόλου) τοῦ Β'. Ἐλέω Θεοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας,
Μαργράβου τοῦ Βρανδεβούργου κ.τ.λ.

Κραταιοτάτου Ὑπάτου, Μεγάλου Προστάτου, Μεγάλου Ταξιάρχου κ.τ.λ. τοῦ
Τάγματος, κ.λπ.

Οἱ Ὑπατοι Μεγάλοι Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταί τοῦ Τάγματος, συνελθόντες ἐν
Ὑπάτῳ Συμβουλίῳ, συνεσκέφθησαν καί ἀπεφάσισαν τὰς ἐπομένας διατάξεις,
αἵτινες εἰσὶ καί ἔσονται ἔσαεὶ, τὰ Συντάγματα, καί Καταστατικά αὐτῶν, ὡς καί οἱ
Κανόνες αὐτῶν, διὰ τὴν Διοίκησιν τῶν Συνόδων, καί λοιπῶν Τεκτονικῶν
Συνεταιρισμῶν τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν.

Άρθρον 1. (Περί ἐκτάσεως ἰσχύος ἐφαρμογῆς τῶν Μεγ. ∙ Συντ. ∙)

Πάντα τά Ἄρθρα τῶν Συνταγμάτων, Καταστατικῶν καί Κανονισμῶν τῶν γενομένων ἐν ἔτει 5762, ὑπό τῶν ἐννέα Ἐπιτρόπων τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου τῶν Πριγκήπων Τεκτόνων τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ, ἅτινα δέν ἀντιβαίνουν εἰς τάς διατάξεις τῶν παρόντων, διατηροῦνται καί θέλουσιν ἐξακολουθήσει τηρούμενα, αἱ ἐνάντιαι διατάξεις καταργοῦνται καί διαρρήδην θεωροῦνται ὡς ἄκυροι.

Άρθρον 2. (Περί τοῦ 33^ο βαθμοῦ καί τῆς συγκροτήσεως Ὑπάτου Συμβουλίου)

1. Ὁ 33^ο βαθμός παρέχει εἰς ἐκείνους τοὺς Ἐλευθεροτέκτονας, οἵτινες διὰ τοῦ βαθμοῦ τούτου ἐκοσμήθησαν νομίμως, τήν ιδιότητα, τόν τίτλον, τά προνόμια καί τήν ἐξουσίαν τῶν Ὑπάτων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Τάγματος.

2. Τῆς ἀποστολῆς τούτων εἰδικόν καθήκον εἶναι νά διδάσκωσι καί φωτίζωσι τοὺς ἀδελφούς, νά διατηρῶσι παρ' αὐτοῖς τήν ἀγάπην, τήν ὁμόνοιαν καί τήν ἀδελφότητα, νά τηρῶσι δι' ἑαυτοῦς καί νά ἐξασφαλίζωσι παρά τοῖς λοιποῖς Τέκτοσι τήν κανονικότητα τῆς ἐργασίας ἐκάστου βαθμοῦ, νά καταβάλλωσι πάσαν φροντίδα πρὸς αὐστηρά τήρησιν τῶν Δογμάτων, Διδασκαλιῶν, Συνταγμάτων, Καταστατικῶν καί Κανονισμῶν τοῦ Τάγματος, νά ἐφαρμόζωσι καί βεβαιῶσι ταῦτα πάντα εἰς πάσαν περίστασιν, ἐν τέλει δε νά δεικνύωνται πανταχοῦ ἐργάται εἰρήνης καί εὐσπλαχνίας.

3. Ἡ συνέλευσις μελῶν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ λεγομένη Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ 33ου βαθμοῦ ἢ τῶν Κραταιῶν Ὑπάτων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Τάγματος, συγκροτεῖται καί διοργανοῦται ὡς ἑξῆς:

α. Εἰς τάς χώρας τάς δυναμένας νά κατέχωσιν Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ βαθμοῦ τούτου, ἐκ τῶν Ἐπιθεωρητῶν ὁ ἀρχαιότερος γενόμενος δεκτός, ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος, ἐξουσίαν ν' ἀπονείμῃ τόν βαθμόν εἰς ἕτερον ἀδελφόν, γενόμενος αὐτός ἐγγυητής, ὅτι οὗτος διὰ τοῦ χαρακτήρος του, διὰ τῶν γνώσεων

του, καί διά τῶν βαθμῶν τούς ὁποίους ἔχει, εἶναι ἀληθῶς ἄξιος τούτου, καί νά δέχεται τόν ὄρκον αὐτοῦ.

β. Ἀμφότεροι κατόπιν καί διά τοῦ ἰδίου τρόπου δύνανται νά ἀπονείμωσι τόν ἴδιον βαθμόν εἰς ἕτερον.

4. Τοιοῦτοτρόπως τό Ὑπατον Συμβούλιον θά συγκροτῆται.

Ἐκ τῶν λοιπῶν ὅμως ὑποψηφίων οὐδεὶς δύναται νά γίνη δεκτός εἰμή διά παμψηφίας, διά ψηφοφορίας γενομένης διά ζώσης φωνῆς ὑφ' ἑνός ἐκάστου τῶν μελῶν, ψηφοφοροῦντος πρώτου τοῦ νεωτέρου, τουτέστι, τοῦ τελευταίου γενομένου δέκτου.

Μία μόνη ἀποφατική ψήφος, ἐάν οἱ λόγοι θεωρηθῶσιν ἐπαρκεῖς, δύναται ν' ἀπορρίψῃ τόν ὑποψήφιον.

Ὁ τοιοῦτος νόμος πρέπει νά τηρῆται εἰς πᾶσαν ὁμοίαν περίπτωσιν..

Ἄρθρον 3 . (Δημιουργία τῶν Ὑπάτου καί Ἀνθυπάτου Μεγ. . Ταξιάρχου).

1. Εἰς πάντα ὡς ἀνωτέρω τόπον, οἱ δύο, οἵτινες πρῶτοι ἔλαβον τόν βαθμόν τοῦτον, ἔσονται αὐτοδικαίως οἱ δύο πρῶτοι Ἀξιωματικοί τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου, ἥτοι ὁ Κραταιότατος Ὑπατος Μέγας Ταξιάρχης καί ὁ Ἐξοχώτατος Ἀνθύπατος Μέγας Ταξιάρχης.

2. Ἐάν ὁ πρῶτος τούτων ἀποθάνῃ, ἢ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος ἢ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς χώρας, ὅπως μή ἐπανέλθῃ πλέον, ὁ δεύτερος θέλει διαδεχθῇ αὐτόν οὗτος δέ θέλει διορίσῃ εἰς τό ἀξίωμα αὐτοῦ ἕτερον Μέγαν Ἐπιθεωρητήν.

3. Ἐάν ὁ δεύτερος ἀξιωματικός παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος, ἀποθάνῃ ἢ ἀναχωρήσῃ διά παντός, ὁ πρῶτος ἀξιωματικός θέλει διορίσῃ ἕτερον ἀδελφόν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, ὅπως τόν διαδεχθῇ.

4. Ὁ Κραταιότατος Ὑπατος Μέγας Ταξιάρχης διορίζει κατὰ τόν αὐτόν τρόπον τόν Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἱερᾶς Αυτοκρατορίας, τόν Ἐξοχώτατον Μέγαν Τελετάρχην, τόν Ἐξοχώτατον Ἀρχηγόν τῶν Φρουρῶν καί ὑποδεικνύει κατὰ τόν αὐτόν τρόπον τούς ἀδελφούς, ὅπως καταλάβωσι τά λοιπά κενά ἀξιώματα ἢ ἐκεῖνα τά ὁποῖα ἤθελον τυχόν κενωθῇ.

Ἄρθρον 4. (Δικ. : Εἰσδοχῆς – οἰκονομικά)

Πᾶς Ἐλεύθερος Τέκτων κατέχων τά ἀπαιτούμενα προσόντα καί τήν ἱκανότητα καί ὅστις ἤθελε γίνει δεκτός εἰς τόν Ὑψηλόν τοῦτον Βαθμόν, ὀφείλει να προκαταβάλη εἰς χεῖρας τοῦ Ἐξοχωτάτου Θησαυροφύλακος τῆς ἱερᾶς Αὐτοκρατορίας τό ποσόν δέκα χρυσῶν φρειδερίκων, ἢ παλαιῶν χρυσῶν λουδοβικίων ἢ τό ἰσότιμον εἰς νόμισμα τοῦ τόπου.

Τό αὐτό ποσόν ἀπαιτεῖται κατά τόν αὐτόν τρόπον παρ' ἑνός ἐκάστου τῶν ἀδελφῶν, οἵτινες ἤθελον μνηθῇ εἰς τόν τριακοστόν, ἢ τριακοστόν πρῶτον ἢ τριακοστόν δεύτερον βαθμόν.

Τό Ὑπατον Συμβούλιον ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως καί κανονίζει τήν χρήσιν τῶν καταβολῶν τούτων πρὸς τό συμφέρον τοῦ Τάγματος.

Ἄρθρον 5. (Ὑπατον Συμβούλιο, ἀριθμός μελῶν και θρήσκευμα των.)

1. Πᾶν Ὑπατον Συμβούλιον δέον ν' ἀποτελῇται ἐξ ἑννέα Μεγάλων Γενικῶν Επιθεωρητῶν τοῦ 33^ο βαθμοῦ, ἐξ ὧν τέσσαρες τουλάχιστον ὀφείλουσι νά πρεσβεύωσι τό μᾶλλον διαδεδομένον θρήσκευμα.

2. Ἐάν ὁ Κραταιότατος Ὑπατος Μέγας Ταξιάρχης καί ὁ Ἀνθύπατος Μέγας Ταξιάρχης τοῦ Τάγματος εἰσὶν παρόντες, τρία μέλη ἀπαρτίζουν τό Συμβούλιον καί ποιοῦσιν αὐτό ἱκανόν νά διευθύνῃ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Τάγματος.

3. Ἐν καί μόνον Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ βαθμοῦ τούτου δύναται νά ὑπάρχῃ εἰς ἕκαστον Ἔθνος, Βασίλειον ἢ Αὐτοκρατορίαν ἐν Εὐρώπῃ.

Δύνανται νά ὑπάρχωσι δύο, ὅσον τό δυνατόν ἀπομεμακρυσμένα τό ἓν τοῦ ἄλλου, διὰ τά Κράτη, Ἐπαρχίας, Ἠπείρους καί Νήσους τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Δύνανται νά ὑπάρχωσιν ὡσαύτως δύο Συμβούλια, ὅσον τό δυνατόν ὁμοίως ἀπομεμακρυσμένα τό ἓν τοῦ ἄλλου, διά τά Κράτη, Ἐπαρχίας, Ἡπείρους καί Νήσους τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Δεν δύναται νά ὑπάρξῃ εἰμή ἓν καί μόνον δι' ἐκάστην Αὐτοκρατορίαν ἀνεξάρτητον Κράτος ἢ Βασίλειον ἐν Ἀσία, ἐν Ἀφρικῇ κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἄρθρον 6. Ἐξουσία κάτω τοῦ 16°

Τό Ὑπατον Συμβούλιον δέν ἀσκεῖ πάντοτε ἄμεσον ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν κατωτέρων τοῦ 17ου βαθμῶν, ἥτοι τοῦ τῶν Ἱπποτῶν Ἀνατολῆς καί Δύσεως. Κατά τὰς περιστάσεις καί τὰς Χώρας δύναται νά ἀναθέσῃ τήν ἐντολήν ταύτην ἔστω καί σιωπηρῶς ἀλλά τό δικαίωμα αὐτοῦ εἶναι ἀπαράγραπτον καί πᾶσα Στοά ἢ πᾶν Συμβούλιον Τελείων Τεκτόνων οἵουδήποτε βαθμοῦ, προσκαλεῖται διά τῶν παρόντων, ὅπως ἀναγνωρίζῃ τά Μέλη τοῦ 33ου βαθμοῦ ὑπό τήν ιδιότητα αὐτῶν τῶν Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Τάγματος, σέβηται τά προνόμια αὐτῶν, ἀπονέμῃ αὐτοῖς τὰς ὀφειλομένας τιμὰς, ὑπακούῃ αὐτοῖς, καί παρέχῃ τήν ἐμπιστοσύνην, ἣν δικαιοῦνται διά πᾶν ὅ,τι διατάζωσι πρὸς τό συμφέρον τοῦ Τάγματος, δυνάμει τοῦ νόμου αὐτοῦ, τῶν παρόντων Μεγάλων Συνταγμάτων καί τῶν καθηκόντων αὐτῶν, εἴτε γενικῶν, εἴτε εἰδικῶν, εἴτε καί προσωρινῶν ἢ προσωπικῶν.

Ἄρθρον 7. Πειθαρχική ἀκρόαση καί Εἰδική δωσιδικία Ὑπάτου Συμβουλίου.

Πάντα τά Συμβούλια καί πάντες οἱ Τέκτονες τῶν ἀνωτέρων τοῦ 16ου βαθμοῦ, ἔχουσι τό δικαίωμα τῆς ἐφέσεως εἰς τό Ὑπατον Συμβούλιον τῶν Ὑπάτων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, τό ὁποῖον δύναται νά ἐπιτρέψῃ, ἵνα οἱ ἐκκαλοῦντες παρασταθῶσι προσωπικῶς καί παρόντες νά ἀκουσθῶσι.

Προκειμένου περί ζητημάτων τιμῆς μεταξύ Τεκτόνων οἵουδήποτε βαθμοῦ ἢ ὑπόθεσις παραπέμπεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τό Ὑπατον Συμβούλιον, ὅπερ κρίνει καί πρωτοδίκως καί ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 8. Σύνοδος 32°, διαδοχὴ ἐξουσίας μετὰ τόν Μεγ. · Φρειδερίκο II.

Ἡ Μεγάλη Σύνοδος τῶν Πριγκήπων Τεκτόνων τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ, 32^ο βαθμοῦ, ἐκλέγει ἓν τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς πρόεδρον, ἀλλ' ἐπ' οὐδενί λόγῳ αἱ πράξεις τῆς Συνόδου ταύτης δύνανται νά ἔχωσιν ἰσχύν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπατου Συμβουλίου τοῦ 33^ο βαθμοῦ, τό ὅποῖον, μετά τόν θάνατον τῆς Αὐτοῦ Σεπτῆς Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, Κραταιοτάτου καί Παγκοσμίου Ὑπάτου Μεγάλου Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος, θέλει διαδεχθῇ τήν Ὑπάτην Τεκτονικήν αὐτοῦ Ἀρχήν, ὅπως ἐξασκῇ ταύτην καθ' ὅλην τήν ἑκτασιν τοῦ Κράτους, Βασιλείου ἢ Αὐτοκρατορίας, δι' ἣν συνέστη.

Ἄρθρον 9. Τοπική ἀρμοδιότης ἀναφορικά μέ Υ. : Μ. : Γ. : Ε. :

Εἰς χώραν ὑποκειμένην ὑπό τήν δικαιοδοσίαν Ὑπάτου τινός Συμβουλίου τῶν Ὑπάτων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, νομίμως ἰδρυθέντος καί ἀναγνωριζομένου ὑπό πάντων τῶν λοιπῶν, οὐδεὶς Ὑπατος Μέγας Γενικός Ἐπιθεωρητής ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, δύναται νά κάμῃ χρήσιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐξουσιῶν, ἐάν μή ἀναγνωρισθῇ καί ἐγκριθῇ ὑπό τοῦ ἐν λόγῳ Ὑπάτου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10. Περί ἀπονομῆς τοῦ 30^ο

Οὐδεὶς Ἀντιπρόσωπος Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ πρό ὀλίγου δεκτός γενόμενος καί φέρων δίπλωμα, ἢ ὅστις ἤθελε γίνῃ δεκτός εἰς τό μέλλον, δυνάμει τοῦ παρόντος Συντάγματος, δύναται μόνος ν' ἀπονέμῃ τόν βαθμόν τοῦ Ἰππότου Καδῶς, ἢ ἀνώτερον αὐτοῦ, οὐδέ νά ἐκδώσῃ περί τούτου διπλώματα εἰς τίνα οἷονδήποτε.

Ἄρθρον 11. Περί Βαθμῶν 30^ο, 31^ο, 32^ο

Ὁ βαθμός τοῦ Ἰππότου Καδῶς, ὁ 31ος καί 32ος βαθμός, δέν δύνανται ν' ἀπονεμηθῶσιν εἰμὴ εἰς Τέκτονας, οἵτινες ἤθελον κριθῇ ἄξιοι αὐτῶν καί ἐπὶ παρουσία τουλάχιστον τριῶν Ὑπάτων Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Ἄρθρον 12. Τά Υ. : Σ. : μετά τήν μετάστασι εἰς Αἰων. Ἀν. : τοῦ Μεγ. : Φρειδερίκου II.

Καθ' ὃν χρόνον ἤθελεν εὐδοκήσει ὁ Ἀγιώτατος καί Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος νά καλέσῃ παρ' Αὐτῷ τήν αὐτοῦ Σεπτήν Μεγαλειότητα, τόν Βασιλέα, τόν Κραταιότατον Ὑπατον, Μέγαν Προστάτην τοῦ Τάγματος, Μέγαν Ταξιάρχην, καί Ἀληθινήν Συντηρητήν, κ.τ.λ. ἕκαστον Ὑπατον Συμβούλιον τῶν Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, εἴτε νῦν νομίμως ἰδρυθέν καί ἀναγνωρισθέν, εἴτε δυνάμει τῶν παρόντων Καταστατικῶν ἰδρυθησόμενον καί ἀναγνωρισθησόμενον εἰς τό μέλλον, θέλει ἀπολαύει αὐτοδικαίως πασῶν τῶν Ὑπάτων Τεκτονικῶν ἐξουσιῶν, δι' ὧν περιβάλλεται νῦν ἡ Αὐτοῦ Σεπτή Μεγαλειότης, τήν δέ ἐξουσίαν ταύτην τό Συμβούλιον θέλει ἀσκεῖ ὡςάκις παρουσιασθῇ ἀνάγκη καί ὅπουδήποτε καθ' ὅλην τήν ἑκτασιν τῆς Χώρας, ἣτις ὑπόκειται ὑπό τήν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ὅσακις δε ὑπάρχει λόγος διαμαρτυρίας κατά τοῦ κύρους τῶν Διπλωμάτων ἢ τῶν ἐξουσιῶν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ἢ κατά πάσης ἄλλης παρανομίας, συντάσσεται ἑκθεσις ἀποστελομένη πρὸς πάντα τά Ὑπατα Συμβούλια τῶν δύο Ἡμισφαιρίων.

Ἄρθρον 13. Ἐξουσιοδοτήσεις τοῦ Υ. :Σ. : σε Υ. :Μ. :Γ. :Ε. :

1. Τό Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ 33ου βαθμοῦ δύναται νά ἐξουσιοδοτήσῃ ἓνα ἢ πλείονα τῶν μελῶν αὐτοῦ Ὑπάτους Μεγάλους Γενικούς Ἐπιθεωρητάς τοῦ Τάγματος, ὅπως ἰδρύσωσιν, ἐγκαταστήσωσι καί ἐγκαθιδρύσωσι Συμβούλιον τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, εἰς τίνα τῶν ἐν τοῖς παροῦσι Συντάγμασι ἀναγεγραφομένων χωρῶν, ὑπό τόν ὅρον, ἵνα οὗτοι συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς πρὸς ὅσα διατάσσονται ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἁρθρου, δευτέρου καί τῶν λοιπῶν τοῦ παρόντος Συντάγματος.

2. Δύναται ὡσαύτως νά δώσῃ τοῖς Ἀντιπροσώποις τούτοις τό δικαίωμα νά ἐκδίδωσι διπλώματα πρὸς ἀντιπροσώπους Γενικούς Ἐπιθεωρητάς –οἵτινες δεόν νά κατέχωσι κανονικῶς τουλάχιστον τόν βαθμόν τοῦ Ἰππότου Καδῶς– δίδοντες αὐτοῖς τό μέρος τῆς ὑπάτης αὐτῶν ἐξουσίας τό ἀναγκαῖον, πρὸς ἵδρυσιν, διεύθυνσιν καί ἐποπτείαν Στοῶν καί Συμβουλίων τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν, ἀπό τοῦ 4ου μέχρι τοῦ 29ου συμπεριλαμβανομένου, εἰς μέρη ἔνθα δέν ὑφίστανται Ὑπέρτατοι Στοαί ἢ Συμβούλια νομίμως ἰδρυθέντα.

3. Τό χειρόγραφον τοῦ Τυπικοῦ τῶν Ὑπέρτατων βαθμῶν δέν δύναται νά δοθῇ εἰς οὐδέν ἕτερον πλὴν τῶν δύο πρώτων ἀξιωματικῶν ἐκάστου Συμβουλίου ἢ εἰς ἀδελφόν ἔχοντα τήν ἀποστολήν νά μεταβῇ εἰς τινά Χώραν πρὸς ἴδρυσιν τοιούτων Συμβουλίων.

Ἄρθρον 14. Σειρά Υ. :Σ. : σέ ἑορτές καί λιτανεῖες

Εἰς πάσας τάς Τεκτονικάς Τελετάς ἢ λιτανείας τῶν Ὑπέρτατων βαθμῶν, τό Ὑπατον Συμβούλιον ἀκολουθεῖ τελευταῖον, οἱ δε δύο πρώτοι αὐτοῦ Ἀξιωματικοί ἀκολουθοῦσιν ὕστατοι πάντων τῶν Μελῶν ἀμέσως προηγουμένου τοῦ Μεγάλου Λαβάρου καί τοῦ Ξίφους τοῦ Τάγματος.

Ἄρθρον 15. Τακτικά καί ἔκτακται συνεδρίες Υ. :Σ. :

1. Τό Ὑπατον Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς ἐπὶ τριήμερον ἐκάστης τρίτης νουμηνίας συγκαλεῖται καί συχνότερον, ἐάν αἱ ἐργασίαι τοῦ Τάγματος τό ἀπαιτῶσι καί ἡ ἐνέργεια αὐτῶν ἐπείγῃ.

2. Ανεξαρτήτως τῶν μεγάλων ἐπισήμων ἑορτῶν τοῦ Τάγματος τό Ὑπατον Συμβούλιον ἔχει τρεῖς ἰδίας ἑορτάς κατὰ τάς καλάνδας τοῦ Ὀκτωβρίου, τήν εἰκοστήν ἐβδόμην Δεκεμβρίου καί κατὰ τάς καλάνδας τοῦ Μαΐου.

Ἄρθρον 16. Ὑποχρεώσεις Υ. :Μ. :Γ. :Ε. :

1. Ἐκαστος Ὑπατος Μέγας Γενικός Ἐπιθεωρητής, ὅπως ἀναγνωρισθῇ καί δυνηθῇ ν' ἀπολαύῃ τῶν προνομίων τῶν παρομαρτούντων εἰς τόν τριακοστόν τρίτον βαθμόν, δέον νά ἐφοδιασθῇ διά τῶν Πιστοποιητικῶν καί Διαπιστευτηρίων αὐτοῦ Γραμμάτων, ἐκδιδομένων συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγραφόμενα ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ βαθμοῦ τούτου· τα γράμματα ταῦτα ἀφίενται αὐτῷ ὑπὸ τόν ὅρον τῆς καταβολῆς εἰς τό Θησαυροφυλάκιον τῆς ἱερᾶς Αὐτοκρατορίας, τοῦ τιμήματος, ὅπερ τό Ὑπατον Συμβούλιον τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ θέλει ὀρίσει, ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει αὐτοῦ καί τό ὅποιον δέν δύναται νά παραλλάσῃ. Θά καταβάλῃ πρὸς τούτοις, τῷ Ἐξοχωτάτῳ Ὑπάτῳ Μεγάλῳ Γενικῷ Ἐπιθεωρητῇ Γραμματεῖ, εἰς ἀμοιβήν τῶν κόπων αὐτοῦ διά τήν ἀποστολήν τῶν γραμμάτων καί τήν ἐπίθεσιν τῆς Σφραγίδος, ἓναν Φρειδερίκον ἢ παλαιόν Λουδοβίκιον, ἢ τό ἀντίστοιχον ποσόν εἰς νόμισμα τοῦ τόπου.

2. Ἐκαστος Μέγας Γενικός Ἐπιθεωρητής ὀφείλει νά κατέχη πρὸς τούτοις βιβλίον τῶν πράξεων αὐτοῦ, οὗτινος ἕκαστη σελὶς εἶναι ἀριθμημένη, πρὸς τούτοις ἡ πρώτη καὶ ἡ τελευταία σελὶς θά ὀρίζονται ὡς τοιαῦται δι' εἰδικῆς σημειώσεως. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δέον νά ἐγγραφῶσι τὰ Μεγάλα Συντάγματα, τὰ Καταστατικά καὶ οἱ Γενικοὶ Κανονισμοὶ τοῦ Ὑπέρτατου Τεκτονισμοῦ.

Ὁ Ἐπιθεωρητής ὀφείλει νά γράφῃ ἐν αὐτῷ ὁ ἴδιος πάσας τὰς πράξεις αὐτοῦ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὡσαύτως δέ καὶ ἀπαγορεύσεως.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν καὶ ὑπὸ τὰς οὐτάς ποινάς.

3. Οὗτοι θέλουσιν ἐπιδεικνύει πρὸς ἀλλήλους τὰ Βιβλία καὶ τὰ Διπλώματα αὐτῶν καὶ ἀμοιβαίως θά ἐπιθεωρῶσι ταῦτα, παντοῦ ἔνθα ἤθελον συναντηθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ.

Ἄρθρον 17. Κῦρος πράξεων Υ. :Μ. :Γ. :Ε. : – Πλειοψηφία

Ἡ πλειονότης τῶν ψήφων εἶναι ἀναγκαία, ὅπως δώσῃ τό νόμιμον κῦρος εἰς τὰς πράξεις τῶν Ὑπάτων Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, εἰς τόν τόπον ἔνθα ὑφίσταται Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ 33ου βαθμοῦ, νομίμως ἐγκατεστημένον καὶ ἀνεγνωρισμένον. Ἐπομένως εἰς τὴν χώραν ἐκείνην ἢ τό ἔδαφος τό ὑπὸ τοιοῦτου Συμβουλίου ἐξαρτώμενον, οὐδεὶς ἐκ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τούτων δύναται, ἰδίου ἀτομικῶ δικαιώματι νά ἀσκήσῃ ἐξουσίαν τινά, ἐκτός ἐάν ἔλαβε πρὸς τόν σκοπόν τοῦτον ἄδειαν παρὰ τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τούτου, ἢ ἐάν ὁ Ἐπιθεωρητής ἀνήκων εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν ἤθελεν ἐξουσιοδοτηθῇ ἐγγράφως, ὅπερ ἐγγραφὸν καλεῖται Ἐκτελεστήριον.

Ἄρθρον 18. Θησαυροφυλάκιο- Εἰσφοραὶ – Μύητρα

Πάντα τὰ ποσὰ τὰ εἰσπραττόμενα ὡς εἰσφοραὶ, -λεγόμεναι δικαιώματα εἰσδοχῆς-, διὰ μύησιν εἰς τοὺς ἀνωτέρους τοῦ 16ου βαθμοῦ μέχρι τοῦ 33^ο συμπεριλαμβανομένου, θά καταβάλλωνται εἰς τό Θησαυροφυλάκιον τῆς Ἱερᾶς Αὐτοκρατορίας, τῇ φροντίδι τῶν Προέδρων καὶ Θησαυροφυλάκων τῶν

Συμβουλίων καί Ὑπέρτατων Στοών πάντων τῶν βαθμῶν, τῶν Ὑπάτων Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν καί τῶν Ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ὡς καί τοῦ Ἐξοχωτάτου Γραμματέως καί Ἐξοχωτάτου Θησαυροφύλακος τῆς Ἱερᾶς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ διαχείρισις καί ἡ χρήσις τῶν ποσῶν τούτων διευθύνεται καί ἐπιβλέπεται ὑπό τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου, ὅπερ καθ' ἕκαστον ἔτος δέχεται ἀκριβή καί ἀπόλυτον λογοδοσίαν περί αὐτῶν· τήν λογοδοσίαν ταύτην φροντίζει ν' ἀνοκοινοί πᾶσι τοῖς ὑπό τήν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ Συνεταιρισμοῖς.

ΣΥΝΕΖΗΤΗΘΗ, ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ

Ἄρθρα τῶν Συνταγμάτων τοῦ 1762 πού ἰσχύουν

Ἄρθρον 2 τμήμα, Προαγωγή σέ ἐπόμενο Βαθμό

Ἐάν κατά τόν ὀρισθέντα διά τήν προαγωγή χρόνο εἷς ἀδελφός ὑστέρησεν εἰς ζήλον καί ὑπακοήν, οὗτος οὐδένα βαθμόν δύναται νά λάβῃ μέχρις ὅτου ἐπιδείξῃ ἐμπράκτως ὑποταγήν, ζητήσῃ συγγνώμην διά τό σφάλμα καί ὑποσχεθῇ μεγίστην ἀκρίβειαν καί ὑποδειγματικήν ὑποταγήν, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ διά παντός, διαγραφῆς καί ἐξαλείψεως τοῦ ὀνόματός του ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἀληθῶν καί νομίμων ἀδελφῶν, κ.λπ.

Ἄρθρον 7ον Δίπλωμα Μεγ. : Ἀξιωματικῶν

Ἐκαστος Πρίγκηψ Μέγας Ἀξιωματικός ἢ ἀξιωματοῦχος τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Συμβουλίου θά ἔχῃ Δίπλωμα, εἰς τό ὁποῖον θά ἀναγράφηται τό ἀξίωμα εἰς τό ὁποῖον ἐξελέγη, ὡς καί ἡ χρονική διάρκεια τοῦ λειτουργήματός του. Τό Δίπλωμα τοῦτο θά φέρῃ τās ὑπογραφάς ἀπάντων τῶν Μεγάλων Ἀξιωματικῶν, ὡς καί τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Συμβουλίου τῶν Ἐξοχωτάτων Πριγκήπων, καί θά ἔχῃ σφραγίδα καί σφραγιδόκηρον.

Ἄρθρον 8ον Συμβούλιο Μεγ. : Ἀξιωματικῶν

Ἐκτός τῶν τεσσάρων συνεδριῶν Ἑπικοινωνίας, θά συνέρχεται, καθ' ἕκαστον μήνα καί ἐντός τοῦ πρώτου δεκαημέρου, ἓν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον μόνον ἐκ τῶν Μεγάλων Ἀξιωματικῶν τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τῶν Ἐξοχωτάτων Πριγκήπων, διά τήν ῥύθμισιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Τάγματος, τῶν τε γενικῶν καί τῶν ἰδιαιτέρων, ἐξαιρουμένης τῆς ἐφέσεως πρὸς τό Μέγα Συμβούλιον Ἑπικοινωνίας.

Ἄρθρον 9ον Πλειοψηφικό σύστημα ἀποφάσεων

Εἰς τās συνεδρίας τοῦ Συμβουλίου Ἑπικοινωνίας, ὡς καί εἰς τὰ ἰδιαίτερα Συμβούλια, ἅπασαι αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Ὁ Πρόεδρος ἔχει δύο ψήφους καί τὰ ὑπόλοιπα μέλη ἀνά μίαν. Ἐάν εἰς τās συνεδρίας ταύτας ἐπιτραπῇ κατ' ἐξαίρεσιν ἢ συμμετοχή ἀδελφοῦ κατέχοντος μέν τόν βαθμόν τοῦ

Ἐξοχωτάτου Πρίγκηπος, μή ὄντος ὅμως μέλους τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου, οὗτος δέν ἔχει δικαίωμα ψήφου καί ἐκφέρει γνώμην μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 10ον Ἐπικύρωσις ἀποφάσεων

Δι' ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις, τὰς εἰσαγομένας εἰς τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον τῶν Ἐξοχωτάτων Πριγκήπων, λαμβάνονται ἀποφάσεις καί αὗται ἐκτελοῦνται, ἐπικυροῦνται δέ ὑπό τοῦ ἐπομένου Συμβουλίου Ἐπικοινωνίας.

Ἄρθρον 11ον Ὑποχρεώσεις Μεγ. : Γραμμ. : στο Συμβούλιο. Ἐπικύρωση Πρακτικῶν

Ὅταν συγκληθῇ το Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον Ἐπικοινωνίας, ὁ Μέγας Γραμματεὺς ὑποχρεοῦται νά προσκομίσῃ πάντα τὰ τρέχοντα ἔγγραφα καί νά ἀναφέρῃ περί πασῶν τῶν συζητήσεων καί τῶν ἀποφάσεων, τῶν ληφθεισῶν κατὰ τό τρίμηνον, ἵνα ἐπικυρωθῶσι. Ἐν περιπτώσει ἀντιρρήσεων διά τήν ἐπικύρωσιν τούτων συγκροτεῖται ἐπιτροπή ἐξ ἑννέα Ἐπιτρόπων, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ διαφωνοῦντες ἐκθέτουν ἐγγράφως τοὺς λόγους τῶν ἀντιρρήσεων αὐτῶν, ἵνα καταστῇ δυνατόν νά δοθῇ ὁμοίως ἔγγραφος ἀπάντησις. Βάσει τῆς εἰσηγήσεως τῶν εἰρημένων Ἐπιτρόπων, λαμβάνεται ἀπόφασις εἰς τό ἐπόμενον Μέγα Συμβούλιον Ἐπικοινωνίας. Κατά τό ἐνδιάμεσον χρονικόν διάστημα, μεταξύ τῆς ρηθείσης συζητήσεως καί τῆς λήψεως ἀποφάσεως, τὰ ἐν λόγῳ βήματα ρυθμίζονται δι' εἰδικῆς διαταγῆς.

Ἄρθρον 12ον Βιβλία Μεγ. : Γραμματείας.

Ὁ Μέγας Γενικός Γραμματεὺς τηρεῖ ἓν βιβλίον διά τοὺς Παρισίους καί τό Bordeaux καί ἕτερον διά τὰς Ἐπαρχίας καί τό Ἐξωτερικόν, εἰς τὰ ὁποῖα περιέχονται: τὰ ὀνόματα τῶν ἰδιαιτέρων Συμβουλίων κατὰ σειράν ἀρχαιότητος, ἡ χρονολογία ἰδρύσεως αὐτῶν, τὰ ὀνόματα, οἱ βαθμοί, τὰ ἀξιώματα, ἡ κοινωνικὴ θέσις καί ἡ κατοικία τῶν μελῶν, συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα, τὰ ἀποσταλέντα ὑπό τῶν ἡμετέρων Ἐπιθεωρητῶν ἢ τῶν Ἀναπληρωτῶν αὐτῶν. Προσέτι τό δικαίωμα προβαδίσματος ἐκάστου Συμβουλίου, ὡς καί ὁ ἀριθμὸς τῶν κανονικῶν Στοῶν Τελειοποιήσεως, τῶν ἐγκατεστημένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Δικαιοδοσίας τῶν ἡμετέρων Ἐπιθεωρητῶν ἢ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐξοχωτάτων Πριγκήπων, οἱ τίτλοι τῶν Στοῶν τούτων, ἡ χρονολογία ἰδρύσεως αὐτῶν, ἡ κατάστασις τῶν

τίτλων, βαθμῶν, καθηκόντων, ἀξιωμάτων, κοινωνικῆς θέσεως καί κατοικίας τῶν μελῶν, συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα, τὰ χορηγούμενα εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἡμέτερων Ἐπιθεωρητῶν ἢ τῶν Ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Ὑπὸ τῶν Μεγάλων Συμβουλίων Ἐπικοινωνίας καθορίζεται ἡ ἡμέρα τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Προέδρου εἰς τὰ ἰδιαίτερα Συμβούλια.

Ἄρθρο 13ον Μέγας Γραμματεὺς, βιβλίο Τριμηνιαίων Συμβουλίων

Ὁ Μέγας Γραμματεὺς τηρεῖ ἐπίσης βιβλίον, εἰς τό ὁποῖον περιέχονται αἱ συζητήσεις καί αἱ ἀποφάσεις, αἱ λαμβανόμεναι ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου Τριμηνιαίας Ἐπικοινωνίας. Εἰς τό βιβλίον τοῦτο μνημονεύονται ἐπίσης πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου διεκπεραιωθεῖσαι ὑποθέσεις, πάντα τὰ ληφθέντα ἔγγραφα καί τό περιεχόμενον τῶν δοθισῶν ἀπαντήσεων.

Ἄρθρον 14ον Μέγας Γραμματεὺς, καταχώρηση ἀπαντήσεων

Ὁ Μέγας Γραμματεὺς ὀφείλει νά ἀναγράφη εἰς τό περιθώριον τῶν εἰς τό Συμβούλιον συζητουμένων αἰτήσεων, ἔγγραφων ἢ ὑπομνημάτων, τό περιεχόμενον τῶν δοθισῶν ἀπαντήσεων καί μετὰ τήν σύνταξιν τῶν ἀπαντήσεων, φροντίζει ὅπως ὑπογραφῶσιν αὐταί ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Δικαιοδοσίας καί ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Σφραγιδοφύλακος. Ἀκολουθῶς, τὰς ὑπογράφει, τὰς ἀσφαλίζει διὰ σφραγιδόκηρου καί τὰς ἀποστέλλει αὐτοπροσώπως.

Ἐπειδή, ὅμως, ἡ ἐργασία αὕτη δέν δύναται νά διεξαχθῇ κατὰ τήν συνεδρίαν τοῦ Συμβουλίου καί ἐπειδή δύναται νά εἶναι ἐνίοτε ἐπικίνδυνος ἡ καθυστέρησις τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα μέχρι τῆς συγκλήσεως τοῦ ἐπομένου Συμβουλίου, ὁ Μέγας Γραμματεὺς ὀφείλει νά συντάξῃ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως διὰ νά δύναται νά ἀναγνωσθῇ κατὰ τό ἐπόμενο Συμβούλιον, καί νά παραδώσῃ πᾶν τό σχετικόν εἰς τόν Ἀρχαιοφύλακα διὰ νά δυνηθῇ τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον νά ἐπιφέρῃ τὰς κατὰ τήν κρίσιν αὐτοῦ ἀρμόζουσας διορθώσεις.

Ἄρθρον 15ον Δικαιώματα Περιφερειακῶν Μεγ. : Συμβουλίων

Τά ἰδιαίτερα Συμβούλια, τά ἐδρεύοντα εἴτε εἰς τὰς πόλεις τῶν Παρισίων ἢ τοῦ Bordeaux, εἴτε εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἢ ἀλλαχοῦ, δέν ἔχουν τό δικαίωμα νά ἀποστέλλωσι Συντάγματα ἢ Γενικούς Κανονισμούς, ἐκτός ἐάν ἔχωσιν ἐξουσιοδοτηθῇ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Συμβουλίου, τοῦ Μεγάλου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16ον Περί Μεγ. : Σφραγιδοφύλακος

Ὁ Μέγας Σφραγιδοφύλαξ οὐδέν ἔγγραφον δύναται νά σφράγισῃ καί νά ἀσφαλίσῃ διὰ σφραγιδόκηρου, ἐάν δέν ἔχῃ τοῦτο ὑπογραφεί προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καί δύο Γραμματέων διαφόρων Δικαιοδοσιῶν. Ὡσαύτως οὐδένα Γενικόν Κανονισμόν δύναται νά σφραγίσῃ καί νά ἀσφαλίσῃ διὰ σφραγιδόκηρου, ἐάν δέν ἔχῃ οὗτος ὑπογραφεί ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καί ὑπὸ τῶν προαναφερθέντων τριῶν Γραμματέων, ὡς ἐπίσης οὐδέν Σύνταγμα δύναται νά σφραγίσῃ καί νά ἀσφαλίσῃ διὰ σφραγιδόκηρου, ἐάν τοῦτο δέν ἔχῃ ὑπογραφή ὑπὸ τῶν εἰρημένων τριῶν Μεγάλων Ἀξιωματικῶν καί τουλάχιστον ἐπτά ἄλλων Πριγκήπων, μελῶν τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Συμβουλίου τῶν Ἐξοχωτάτων Πριγκήπων.

Ἄρθρον 17ον Περί Μεγ. : Θησαυροφύλακος

Ὁ Μέγας Θησαυροφύλαξ δέον νά εἶναι γνωστός διὰ τήν ἀνθηρὰν οἰκονομικήν αὐτοῦ κατάστασιν. Διαχειρίζεται πάντα τὰ χρήματα, τὰ εἰσπραττόμενα ἢ προσφερόμενα ὑπὸ μορφήν δωρεῶν διὰ τὰ ἐξοδα τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Συμβουλίου. Οὗτος τηρεῖ βιβλίον περιέχον ἐπακριβῶς ἅπαντα τὰ ἔσοδα, τὰ ἐξοδα καί τὰς δωρεάς, τὰ ὅποια δέον νά καταχωρίζωνται κεχωρισμένως, ὡς καί τόν τρόπον κατὰ τόν ὅποιον ἐδαπανήθησαν τὰ χρήματα. Αἱ δαπάναι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Συμβουλίου καί αἱ δι' ἀγαθοεργίας προοριζόμεναι ἀναφέρονται κεχωρισμένως. Δι' ἕκαστον ποσόν χορηγεῖται ἀπόδειξις περιέχουσα εἰδικῶς τόν ἀριθμόν τοῦ φύλλου τοῦ βιβλίου καταχωρήσεως, καί οὐδέν ποσόν πληρώνεται ἄνευ ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Προέδρου καί τῶν δύο Μεγάλων Ἀξιωματικῶν τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 18ον Οἰκονομικός Ἀπολογισμός

Κατά τήν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου μετά τήν 27ην Δεκεμβρίου, ὁ Μέγας Θησαυροφύλαξ δίδει ἀπολογισμόν τῆς διαχειρίσεώς του.

Ἄρθρον 19ον Ἐνταλμα πληρωμῆς

Πᾶσα ἐντολή πληρωμῆς ἐξόδων πρὸς τόν Μέγαν Θησαυροφύλακα χορηγεῖται μόνον ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τῶν δύο Μεγάλων Ἐποπτῶν καί πάντοτε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου, μνημονευομένης εἰς τήν ἐν λόγῳ ἐντολήν. Τό αὐτό ἰσχύει καί δι' ἀπάσας τὰς πληρωμὰς ἐκ τῶν εἰρημένων χρημάτων, τὰ ὅποια οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νά χρησιμοποιηθῶσι διὰ συμπόσια, τὰ ἔξοδα τῶν ὁποίων καταβάλλονται ἀπό κοινοῦ ὑφ' ὅλων τῶν ἀδελφῶν.

Ἄρθρον 20ον Ἐξαίρεση ἀπὸ Πειθαρχικό

Ἐάν ὑποβληθῶσιν εἰς τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον ὑπομνήματα, αἰτήσεις καί καταγγελίαι ὑπὸ τινός ἰδιαιτέρου Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ὁ Πρόεδρος εἶναι μέλος τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου, οὗτος δεν δύναται νά ψηφίσῃ οὔτε νά ἐκφέρῃ γνώμην, ἐκτός ἐάν ζητηθῇ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 21ον Εἰδικές Πειθαρχικὲς ρυθμίσεις

Οἱ Ἀναπληρωταὶ Μεγάλοι Ἐπιθεωρηταὶ καί οἱ δύο πρῶτοι Μεγάλοι Ἀξιωματικοὶ δέν δύνανται νά ἐκπέσωσι τῶν ἀξιωμάτων των, δι' ἀποφάσεως τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου Τριμηνιαίας Ἐπικοινωνίας τῶν Πριγκήπων τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ, εἰμὴ μόνον ἔνεκα νομίμων λόγων ἐρευνομένων ἐν συνεδρίᾳ καί ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις ἐναντίον αὐτῶν, τελείως καί πλήρως τεκμηριωμένοι. Δύνανται, ὅμως, οἱ εἰρημένοι Μεγάλοι Ἀξιωματικοὶ νά ὑποβάλωσι τήν παραίτησιν αὐτῶν εἰς τό Μέγα Συμβούλιον.

Οἱ Μεγάλοι Ἐπιθεωρηταὶ καί οἱ Ἀναπληρωταὶ δέν δύνανται νά ἀντικασταθῶσιν εἰμὴ διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου τῶν Ὑπάτων καί Κραταιοτάτων Πριγκήπων τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου Ἐπικοινωνίας.

Ἄρθρον 22ον Ἐπιθεώρηση

Τό Μέγα Συμβούλιον ἐπισκέπτεται τά ἰδιαίτερα Συμβούλια, ὡς καί τās Στοάς Τελειοποιήσεως διά τῶν Ἀναπληρωτῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ ἀντ' αὐτῶν δι' ἄλλων προσώπων πρὸς τόν σκοπόν τοῦτον διοριζομένων. Οἱ Ἐπιθεωρηταί οὗτοι ὑποβάλλουν γραπτὴν ἔκθεσιν περὶ πάντων τῶν συμβάντων πρὸς τόν Γενικόν Γραμματέα, ἵνα πληροφορήσῃ οὗτος τό Μέγα Συμβούλιον. Ὁ εἰρημένος Μέγας Ἐπιθεωρητής ἢ ὁ Ἀναπληρωτής τούτου παρακολουθεῖ τās ἐργασίας αὐτῶν, ἐλέγχει τὰ βιβλία, τὰ Συντάγματα, τοὺς πίνακας τῶν μελῶν τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου ἢ τῶν Στοῶν Τελειοποιήσεως ἢ ὑπὸ οἷωνδήποτε ἄλλων, ὑποβάλλη δέ τοῦτο τό ταχύτερον δυνατόν πρὸς τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον διά τοῦ Μεγάλου Γενικοῦ Γραμματέως. Προεδρεύει τῶν εἰρημένων Μεγάλων Συμβουλίων ἢ τῶν Στοῶν Τελειοποιήσεως ἢ ἄλλων Ἑργαστηρίων, ὅσας ἤθελε κρίνει τοῦτο ἐπάναγκες, καί οὐδεὶς ἀδελφός δύναται νά φέρῃ ἀντίρρησιν ἐπὶ ποινῇ ἀνυπακοῆς καί ἀργίας. Διότι τοιαύτη εἶναι ἡ ἡμετέρα ἐπιθυμία.

Ἄρθρον 23ον Περὶ ἀπαρτίας τοῦ Υ. :Σ. :

Ὅταν τό Μέγα Συμβούλιον συγκληθῇ κανονικῶς, ἑπτὰ μέλη εἶναι ἀρκετά διά τήν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν κατὰ τήν ὀρισθεῖσαν ὥραν, αἱ διατυπούμεναι δέ καί λαμβανόμεναι κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων ἀποφάσεις ἔχουσιν ἰσχύν νόμων, ὡς ἐάν ἦσαν παρόντα καί τὰ ἄλλα μέλη. Κατ' ἐξαιρέσιν, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ὁ Μέγας Ἐπιθεωρητής ἢ ὁ Ἀναπληρωτής τούτου δύναται νά προβῇ εἰς τήν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν μέ τρία μέλη.

Ἄρθρον 24ον Πειθαρχικὴ ποινὴ σέ Υ. :Σ. :

Ἐάν κατὰ τήν συνεδρίαν ἑνὸς Μεγάλου Συμβουλίου μέλος τι παρουσιασθῇ κατὰ τρόπον ἀπρεπὴ λόγῳ οἰνοποσίας ἢ διαπράξῃ παραπτώματα τείνοντα νά διαταράζωσι τήν ἀρμονίαν, ἢ ὅποια δέον νά κυριαρχῇ κατὰ τās σεβάσμιους ταύτας συνεδρίας, ἐπιπλήττεται τότε διά πρώτην φοράν. Διά δευτέραν φοράν, τιμωρεῖται διά προστίμου, καθοριζομένου κατὰ πλειοψηφίαν καί καταβαλλομένου ἀμέσως, διά τήν τρίτην δέ φοράν στερεῖται τῶν ἀξιωμάτων αὐτοῦ καί, ἐάν ἡ πλειοψηφία τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου αποφασίσῃ τήν ἀποβολήν αὐτοῦ, ἀποπέμπεται.

Ἄρθρον 25ον

Ἐάν εἰς τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον μέλος τι ὑποπέσῃ εἰς παραπτώματα μνημονευθέντα εἰς τό προηγούμενον Ἄρθρον, τιμωρεῖται διά πρώτην φοράν διά προστίμου καταβαλλομένου ἀμέσως. Διά δευτέραν φοράν, ἀποβάλλεται τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως διά χρονικόν διάστημα ἑνός ἔτους, κατά τό ὅποιον ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων του εἰς τό Συμβούλιον ἢ τήν Στοάν τῶν ὁποίων εἶναι μέλος καί διά τρίτην φοράν, ἀποπέμπεται διά παντός. Ἐάν οὗτος τυγχάνῃ Πρόεδρος Συμβουλίου τινός ἢ ἰδιαιτέρας Στοάς, ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματος τούτου καί νέος Πρόεδρος ἐκλέγεται εἰς τό Συμβούλιον ἢ τήν Στοάν, οἵουδήποτε βαθμοῦ καί ἂν εἶναι οὗτος.

Ἄρθρον 26ον Ἀναγνώρισις Τεκτονικῆς Κανονικότητος

Τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον δέν ἀναγνωρίζει ὡς κανονικά Συμβούλια ἢ κανονικάς Στοάς Τελειοποιήσεως εἰμή μόνον ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἐγκαθιδρύθησαν κανονικῶς ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπό τῶν Μεγάλων Ἐπιθεωρητῶν ἢ τῶν Ἀναπληρωτῶν αὐτῶν. Τό αὐτό ἰσχύει καί διά τούς Ἱππότας Τέκτονας, Πρίγκηπας ἢ Μεγάλους Ἐκλεκτούς Τελείους, οἱ ὁποῖοι ἤθελον γίνεαι δεκτοί ὑπό τίνων Συμβουλίων ἢ Στοῶν, αἱ ὁποῖαι δέν εἶχον πρὸς τοῦτο δεόντως ἐξουσιοδοτηθῇ.

Ἄρθρον 27ον Ὑποβολή αἰτήσεων

Ἄπασαι αἱ πρὸς τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον αἰτήσεις πρὸς ἔκδοσιν ἰδρυτικῶν ἐγγράφων, εἴτε πρὸς ἐγκαθίδρυσιν, εἴτε πρὸς ἀναγνώρισιν Συμβουλίου ἢ Στοάς τινός, ὑποβάλλονται ὡς ἀκολουθῶς:

Διά τὰς Ἐπαρχίας, πρὸς τούς Ἐπιθεωρητάς τῆς αὐτῆς Δικαιοδοσίας, οἱ ὁποῖοι ὀρίζουσι πρὸς τοῦτο τεσσάρας Ἐπιτρόπους διά τήν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν. Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλουσιν εἰς τούς Ἐπιθεωρητάς ἢ τούς Ἀναπληρωτάς αὐτῶν εἰς τήν ἐν λόγῳ Δικαιοδοσίαν ἀκριβή κατάλογον τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα αἰτοῦνται τήν σύστασιν Συμβουλίου τινός ἢ Στοάς Τελειοποιήσεως κ.λπ. ἵνα, βάσει τῆς ἐκθέσεως τῶν εἰρημένων Ἐπιτρόπων καί τῆς τοῦ Μεγάλου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ τούτου, ἀποφασίσῃ τό Μέγα Συμβούλιον ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν ἐν λόγῳ μελῶν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς

ξένας Χώρας, οί Μεγάλοι Ἐπιθεωρηταί, ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Δικαιοδοσίας αὐτῶν, δύναται νά συνιστῶσι, ἐγκαθιστῶσι, ἀπαγορεύωσι, ἀνακαλῶσι καί ἀποκλείωσι Συμβούλια ἢ Στοάς κατὰ τήν ἰδίαν αὐτῶν συνετήν κρίσιν. Περὶ τούτου συντάσσουσι πρακτικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφέρουσι κατὰ τήν πλέον εὐνοϊκὴν περίστασιν πάσας τὰς ἐνεργείας αὐτῶν πρὸς τὸ Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον. Οἱ εἰρημένοι Ἐπιθεωρηταί συμμορφοῦνται πρὸς τοὺς νόμους καί τὰ ἔθιμα, ὡς καί πρὸς τὰ μυστικά Συντάγματα τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Συμβουλίου. Εἶναι ἐλεύθεροι νά ἐπιλέγωσι τοὺς Ἀναπληρωτάς κατὰ τὰς ἐργασίας αὐτῶν διὰ νά ἐπιταχύνωσι ταύτας, καί νά ἐξουσιοδοτῶσιν αὐτοὺς διὰ πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐχόντων ἰσχύν καί κῦρος.

Ἄρθρον 28ον Ἐγκρίσεις

Τὸ Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον οὐδεμίαν ἔγκρισιν διὰ τήν ἵδρυσιν Βασιλικῆς Στοᾶς Τελειοποιήσεως χορηγεῖ, εἰμὴ μόνον εἰς ἀδελφούς κατέχοντας τουλάχιστον τὸν βαθμὸν τοῦ Πρίγκηπος τῆς Ἱερουσαλήμ, καί διὰ τήν ἵδρυσιν Συμβουλίου Ἱπποτῶν τῆς Ἀνατολῆς εἰς ἀδελφούς κατέχοντας τὸν βαθμὸν τοῦ Ἱππότου Ἀνατολῆς καί Δύσεως. Διὰ τήν ἵδρυσιν ὅμως ἑνὸς Συμβουλίου Πριγκήπων τῆς Ἱερουσαλήμ, ὁ αἰτῶν ἀδελφός δέον ἀπαραιτήτως νά κατέχη τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐξοχωτάτου Ἱππότου Πρίγκηπος Μεμνημένου καί νά ἀποδεικνύῃ δι' αὐθεντικῶν τίτλων ὅτι ἐγένετο δεκτός νομίμως καί κανονικῶς, νά ἀποδεικνύῃ ἐπίσης ὅτι πάντοτε ἐκαρπώθη ἐλευθέρως τιμίαν περιουσίαν, ὅτι διὰ τῆς καλῆς φήμης καί τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς εἶναι ἐλεύθερος πάσης μομφῆς καί ὅτι πάντοτε ὑπήκουσεν εἰς τὰ θεσπίσματα τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Συμβουλίου τῶν Πριγκήπων, τῶν ὁποίων ἐπιθυμεῖ νά καταστή ὁ Ἀρχηγός.

Ἄρθρον 29ον Οἰκονομικὴ Τακτοποίησις

Τὸ Ὑπατον Συμβούλιον τῶν Ἐξοχωτάτων Πριγκήπων δέν χορηγεῖ νέα διπλώματα ἢ ἐγκρίσεις ἰδρύσεως εἴτε διὰ τὰς πόλεις τῶν Παρισίων ἢ τοῦ Bordeaux, εἴτε διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἢ τὰς ξένας Χώρας, εἰμὴ μόνον ὅταν λάβῃ παρὰ τοῦ Μεγάλου Θησαυροφύλακος ἀπόδειξιν εἰσπράξεως τοῦ ποσοῦ τῶν εἴκοσι τεσσάρων σελλινίων διὰ τήν πληρωμὴν τῶν ἀπασχοληθέντων μέ τήν ἐργασίαν ταύτην προσώπων. Οἱ Μεγάλοι Ἐπιθεωρηταί τῶν Ἀνατολῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὑποχρεοῦνται νά συμμορφῶνται πρὸς ταῦτα εἰς παρόμοιας

περιπτώσεις. Ἐκτελοῦσι τὰ ὑποχρεωτικά αὐτῶν ταξείδια, ἀπηλλαγμένοι πάσης δαπάνης. Ἐξ ἄλλου δέν χορηγοῦσιν εἰς Πρίγκηπα Τέκτονα οὔτε ἐξουσίαν Ἐπιτρόπου, οὔτε ἐξουσιοδότησιν, πρὶν ἢ οὗτος ὑπογράψῃ δήλωσιν ὑπακοῆς, καταχωριζομένην εἰς τὰ βιβλία τοῦ Μεγάλου Γενικοῦ Γραμματέως, τοῦ Μεγάλου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ τούτου, καί διὰ τὰς Ἐπαρχίας καί τὰς ξένας Χώρας εἰς τὰ βιβλία τῶν ἡμετέρων Μεγάλων Ἐπιθεωρητῶν ἢ τῶν Ἀναπληρωτῶν αὐτῶν. Εἶναι μάλιστα ἐπάναγκες ὅπως ἡ εἰρημένη δήλωσις ὑπακοῆς γραφῇ καί ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ἀδελφοῦ.

Ἄρθρον 30ον Περί ἐπισκέψεων

Ἐάν οἱ Ἐπιθεωρηταί ἢ οἱ Ἀναπληρωταί τούτων ἤθελον κρίνει πρόσφορον νά ἐπισκεφθῶσιν εἰς οἷονδήποτε σημεῖον τῶν δύο ἡμισφαιρίων εἴτε τό Μέγα Συμβούλιον τῶν Πριγκήπων τῆς Ἱερουσαλήμ ἢ οἷονδήποτε ἄλλο, ὀφείλουν νά παρουσιασθῶσι φέροντες τὰ διάσημα τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν εἴτε πρό τῆς Θύρας τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου τῶν Πριγκήπων τῆς Ἱερουσαλήμ, τοῦ Μεγάλου Περιστευλίου τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ, εἴτε τῆς Συνόδου τῶν Μεμνημένων Πριγκήπων ἢ τέλος οἷονδήποτε ἄλλου Ἐργαστηρίου. Οὗτοι γίνονται δεκτοί μέ πάσας τὰς ὀφειλομένας εἰς αὐτούς τιμὰς καί ἀπολαύουσι πανταχοῦ τῶν προνομίων καί τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν κ.λπ., κ.λπ. Ὅσακις ὁ Ἐπιθεωρητής ἢ ὁ Ἀναπληρωτής αὐτοῦ, ὡς καί οἱ Ἱππῶται Πρίγκηπες Τέκτονες ἐπισκέπτονται Στοάν Βασιλικῆς Τελειοποιήσεως ἢ οἷανδήποτε ἄλλην Στοάν, ὁ Κραταιός Μέγας Διδάσκαλος ἢ ὁ Σεβάσμιος τῆς Συμβολικῆς Στοᾶς ἀποστέλλει πέντε Ἀξιωματικούς διὰ νά εἰσαγάγῃσι τόν Πρίγκηπα Ἐπιθεωρητήν ἢ τόν Ἀναπληρωτήν αὐτοῦ μέ πάσας τὰς τιμὰς, ὡς κατωτέρω ἐκτίθενται.

Ἄρθρον 31ον Περί τιμῶν Πριγκήπων τῆς Ἱερουσαλήμ

Ἐπειδή οἱ Πρίγκηπες τῆς Ἱερουσαλήμ εἶναι οἱ Γενναῖοι Πρίγκηπες τοῦ ἀνανεωθέντος Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, γίνονται δεκτοί μέ πάσας τὰς τιμὰς καί ἀπολαύουσι πάντων τῶν προνομίων αὐτῶν εἰς πάσας τὰς Στοάς καί τὰ Περιστύλια, ὡς καί εἰς τὰ Συμβούλια τῶν Ἱπποτῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου εἰσέρχονται θριαμβευτικῶς, ὡς ἀκολουθῶς:

1. Οἱ Πρίγκηπες τῆς Ἱερουσαλήμ ἔχουσι τό δικαίωμα νά ἀκυρώσι ἢ νά ἀνακαλῶσι πάσαν ἀπόφασιν ληφθεῖσαν ἐν Συμβουλίῳ Ἱπποτῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς καί εἰς τās Στοάς τῆς Βασιλικῆς Τελειοποιήσεως καί εἰς πᾶν ἄλλο Ἑργαστήριον οἰουδήποτε βαθμοῦ, ὅταν ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις δέν εἶναι σύμφωνος πρός τās θεμελιώδεις ἀρχάς καί τούς νόμους τοῦ Τάγματος, ὑπό τήν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι οὐδεῖς Ἐξοχώτατος Πρίγκηψ ἀνωτέρου βαθμοῦ παρίστατο κατά τήν λήψιν τῆς ἀποφάσεως.

2. Ὄταν εἷς Πρίγκηψ τῆς Ἱερουσαλήμ ἀναγγελθῇ ὅτι εὐρίσκεται πρό τῆς θύρας Βασιλικῆς Στοᾶς ἢ Περιστευλίου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου Ἑργαστηρίου εἴτε φέρει τούς τίτλους καί τά διάσημα, διά τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζεται ἡ ιδιότης αὐτοῦ, εἴτε εἶναι γνωστός εἰς οἰονδήποτε Πρίγκηπα τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, ὁ Σεβάσμιος ἢ ὁ Κραταιότατος μιας τοιαύτης Στοᾶς ἀποστέλλει τεσσάρους ἀδελφούς, Ἀξιωματικούς, διά νά εἰσαγάγῃ καί συνοδεύσῃ τοῦτον.

Εἰσέρχεται φέρων πῖλον ἢ κράνος, κρατῶν τό ξίφος γυμνόν διά τῆς δεξιᾶς ὡς πολεμιστῆς, τόν θυρεόν εἰς τόν ἀριστερόν βραχίονα, καί μάλιστα ἐνδεδυμένος θώρακα, ἐάν φέρῃ ἀπολύτως ἅπαντα τά διακριτικά καί τά διάσημα αὐτοῦ. Ὁ ἐπισκέπτης Πρίγκηψ, εὐρισκόμενος εἰς τήν Δύσιν μεταξύ τῶν δύο Ἐποπτῶν καί συνοδευόμενος ὑπό τῶν τεσσάρων Ἀπεσταλμένων τῆς Στοᾶς, χαιρετᾷ: α) τόν Διδάσκαλον, β) πρός Βορράν καί Μεσημβρίαν, γ) τοὺς Α' καί Β' Ἐπόπτας. Εὐθύς μετὰ ταῦτα, ἐκτελεῖ τό σημεῖον τοῦ βαθμοῦ εἰς τόν ὁποῖον συνεδριάζει ἡ Στοά, ἐπαναλαμβάνοντα με νον ὑπό τοῦ Διδασκάλου καί ἀπάντων τῶν ἀδελφῶν ὁμοῦ, ἀκολουθῶς δέ ὁ Διδάσκαλος ἀναφωνεῖ: «Ἐν τάξει, ἀδελφοί μου!» Πάραυτα, πάντες οἱ ἀδελφοί τοῦ Βορρά καί τῆς Μεσημβρίας σχηματίζουν ὁμοῦ ἀψίδα διά τῶν γυμνῶν ξιφῶν των καί, ἐλλείψει τούτων, διά τῶν τεταμένων βραχιόνων, ὑπό τήν ὁποίαν βαδίζει ὁ Γενναῖος Πρίγκηψ μέ βῆμα τελετουργικόν, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τήν ἔδραν τοῦ Διδασκάλου. Ὁ Διδάσκαλος προσφέρει εἰς αὐτόν τό σκῆπτρον, τό ὁποῖον οὗτος ἀποδέχεται, καί διευθύνει τās ἐργασίας. Ὁ Διδάσκαλος ἀναφέρει εἰς αὐτόν περί τῶν ἐργασιῶν καί περί παντός ἔχοντος σχέσιν μέ τό Τάγμα. Ἐάν ὁ Πρίγκηψ κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον, ἀφήνει τό σκῆπτρον εἰς τόν Διδάσκαλον διά νά συνεχίσῃ τās ἀρξαμένας ἤδη ἐργασίας.

Ἐάν ὁ Γενναῖος Πρίγκηψ ἐπιθυμῇ νά ἀποσυρθῇ πρίν ἢ ἡ Στοά κλείσῃ τās ἐργασίας, εἰδοποιεῖ περί τούτου τόν Σεβάσμιον ἢ τόν Κραταιότατον, ὁ ὁποῖος

εὐχαριστεῖ τόν Γενναῖον Πρίγκηπα διά τήν ἐπίσκεψιν, παρακαλεῖ τοῦτον νά ἐπαναλαμβάνει αὐτήν συχνάκις καί θέτει εἰς τήν διάθεσιν αὐτοῦ τάς ὑπηρεσίας του. Μετά τήν φιλοφρόνησιν ταύτην, κρούει ἰσχυρῶς ἅπαζ καί ἀναφωνεῖ: «Ἐν τάξει, ἀδελφοί μου!». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπό τῶν Ἐποπτῶν, ἀκολουθῶς δέ πάντες οἱ ἀδελφοί τοῦ Βορρά καί τῆς Μεσημβρίας σχηματίζουν ἀψίδα ὑπό τήν ὁποίαν ὁ Γενναῖος Πρίγκηψ, ἀφοῦ χαιρετήσῃ τόν Διδάσκαλον, διέρχεται μέ γυμνόν τό ξίφος ὡς πολεμιστής. Ὅταν φθάσῃ μεταξύ τῶν δύο Ἐποπτῶν, στρέφεται πρός τήν Ἀνατολήν, χαιρετᾷ τόν Διδάσκαλον, πρός Βορράν καί Μεσημβρίαν, καί μετά ταῦτα τούς δύο Ἐπόπτας, συνοδευόμενος δε πάντοτε ὑπό τῶν τεσσάρων Ἀπεσταλμένων Ἀξιωματικῶν, ἐξέρχεται ἐκ τῆς Στοᾶς, τῆς ὁποίας αἱ θύραι εἶναι ἐντελῶς ἀνοικταί, ὡς ἦσαν καί κατά τήν εἴσοδον αὐτοῦ. Ὅταν οἱ τέσσαρες Ἀπεσταλμένοι Ἀξιωματικοί ἐπιστρέψωσιν, αἱ ἐργασίαι συνεχίζονται.

3. Οἱ Πρίγκηπες τῆς Ἱερουσαλήμ δέν δύνανται νά ἀπολαμβάνωσι τῶν προνομίων αὐτῶν, ἐάν εἶναι παρών Μεμνημένος Πρίγκηψ ἢ Ἱπότης Νοαχίτης ἢ Ὑπατος Πρίγκηψ τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ. Δύνανται ὅμως νά εἰσέλθωσι μέ πάσας τάς τιμάς, ἐάν οἱ παρόντες Ἐξοχώτατοι Πρίγκηπες συναινέσωσιν εἰς τοῦτο.

4. Ἐν Στοᾷ οἱ Πρίγκηπες τῆς Ἱερουσαλήμ ἀποκαλοῦνται «Γενναῖοι Πρίγκηπες», ὁ Μεμνημένος Ἱπότης «Ὑπατος Πρίγκηψ», οἱ Ἱπόται τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ «Ἐνδοξοὶ Ὑπατοὶ τῶν Ἐξοχωτάτων Ὑπάτων Πριγκήπων», οἱ Ἱπόται τῆς Ἀνατολῆς «Ἐξοχοὶ Ἀδελφοὶ Ἱπόται». Ὁ Ἱπότης τῆς Ἀνατολῆς ἔχει τό δικαίωμα, ὅταν δέν εἶναι παρών Πρίγκηψ τῆς Ἱερουσαλήμ, νά ζητήσῃ ἔκθεσιν ἀκριβή περί τῶν ἐν τῇ Στοᾷ γενομένων, νά ἐλέγξῃ ἐάν τά οἰκεία Συντάγματα ἔχωσι καλῶς καί εἶναι νομίμως διατυπωμένα, νά συμφιλιώσῃ ἀδελφούς ἐάν ὑπάρχωσι μεταξύ αὐτῶν ψυχρότητες ἢ διαφοραί, νά ἀποκλείῃ τόν πλέον ἰσχυρογνώμονα καί ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δέν ὑποτάσσονται ἐξ ἰδίων εἰς τά θέσμια καί τούς νόμους τούς καθιερωθέντας ὑπό τῶν ἡμετέρων Μυστικῶν Συνταγμάτων καί ἄλλων, εἴτε εἰς Στοάν Τελειοποιήσεως, εἴτε εἰς Συμβολικὴν Στοάν.

5. Οἱ Γενναῖοι Πρίγκηπες τῆς Ἱερουσαλήμ, ὡς καί οἱ Ἱπόται τῆς Ἀνατολῆς ἔχουσι τό δικαίωμα νά παρακάθηνται φέροντες πῖλον κατά τάς ἐργασίας τῶν Στοῶν Τελειοποιήσεως ἢ τῶν Συμβολικῶν Στοῶν, ἐάν ἐπιθυμῶσι τοῦτο. Ἐν

τούτοις δέν ἀπολαύουσι τῶν προνομίων αὐτῶν εἰμή μόνον ὅταν εἶναι κανονικῶς ἀνεγνωρισμένοι καί φέρωσι τά διακριτικά καί τά διάσημα τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν.

Πέντε Γενναῖοι Πρίγκηπες τῆς Ἀνατολῆς δύνανται νά ἰδρύσωσι Συμβούλιον Ἱπποτῶν τῆς Ἀνατολῆς πανταχοῦ ὅπου δέν ὑπάρχει τοιοῦτον. Περιβάλλονται μέ δικαστικήν ἐξουσίαν. Ἀλλ' ὑπέχουσι τήν ὑποχρέωσιν νά πληροφορῶσιν ἐγγράφως περί τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον, ὡς καί τόν πλησιέστερον Ἐπιθεωρητήν ἢ τόν Ἀναπληρωτήν τούτου. Τά δικαιώματα ταῦτα ἔχουσιν οὗτοι βάσει τῶν ἐξουσιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον χορηγηθῇ ὑπό τοῦ λαοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τούς ἐνδόξους προκατόχους αὐτῶν, ὅτε οὗτοι ἐπέστρεψαν ἐκ τῆς εἰς Βαβυλώνα Πρεσβείας.

Ἄρθρον 32ον Ἐπικοινωνία νέων ἐργαστηρίων

Διά νά ἐξασφαλίζηται μεταξύ πάντων τῶν ἰδιαιτέρων Συμβουλίων καί πάντων τῶν Ἐνδόξων Ἱπποτῶν καί Πριγκήπων Τεκτόνων κανονική ἐπικοινωνία, τά Συμβούλια ταῦτα ἀποστέλλουσιν, ἕκαστον ἕτος, εἰς τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον, εἰς ἕκαστον ἰδιαίτερον Μέγα Συμβούλιον καί εἰς ἅπαντα τά κανονικῶς ἐγκαθιδρυθέντα ἰδιαίτερα Συμβούλια, γενικήν κατάστασιν πάντων τῶν μελῶν αὐτῶν, ὡς καί τῶν ὀνομάτων τῶν Ἀξιωματικῶν αὐτῶν καί γνωστοποιοῦσι, κατά τήν διάρκειαν τοῦ ἔτους, εἰς τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον τῶν Ἐξοχωτάτων Πριγκήπων, πάσας τὰς ἀπό τῆς ὑποβολῆς τῆς τελευταίας καταστάσεως ἐπελθούσας ἀξιοσημείωτους μεταβολάς.

Ἄρθρον 33ον Εἰσδοχή σε 32^ο

Διά νά διατηρῆται ἡ τάξις καί ἡ πειθαρχία, τό Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον τῶν Ἐξοχωτάτων Πριγκήπων τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ συνέρχεται μόνον ἅπαξ τοῦ ἔτους χωρίς νά ἐπιληφθῇ οἰασδήποτε τεκτονικῆς ἐργασίας. Κατά τήν συνεδρίαν ταύτην γίνονται δεκτοί εἰς τόν Ὑπέρτατον καί τελευταῖον βαθμόν τοῦ Τεκτονισμοῦ μόνον οἱ τρεῖς ἀρχαιότεροι Ἱππόται Μεμνημένοι. Οὗτοι ἀνακηρύσσονται εἰς τήν Μεγάλην Στοάν τοῦ Μεγάλου Ἐκλεκτοῦ Τελείου Διδασκάλου ἢ εἰς Συμβούλιον, Περιστύλιον κ.λπ.

Ἄρθρον 34ον Ἑορτασμοί

Ἡμέραι ἑορτῶν τὰς ὁποίας οἱ Ἱππῶται Πρίγκηπες Τέκτονες καί οἱ Γενναῖοι Πρίγκηπες τῆς Ἱερουσαλήμ ὀφείλουσι νά ἑορτάζωσιν ἰδιαιτέρως:

1. Ἡ 20ή Νοεμβρίου, ἡμέρα ἀναμνήσεως τῆς εἰσόδου τῶν προγόνων αὐτῶν εἰς τήν Ἱερουσαλήμ.

2. Ἡ 23η Φεβρουαρίου, ἡμέρα δοξολογίας τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τῇ ἐπανοικοδομήσει τοῦ Ναοῦ.

3. Οἱ Ἱππῶται τῆς Ἀνατολῆς ἑορτάζουσι τήν Ἱεράν Ἡμέραν τῆς ἐπανοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ τήν 22αν Μαρτίου καί τήν 22αν Σεπτεμβρίου, ἡμέρας τῶν ἰσημεριῶν ἢ τῆς ἐπανόδου τῶν μακρῶν καί βραχειῶν ἡμερῶν, εἰς ἀνάμνησιν τῆς δῖς γενομένης οἰκοδομήσεως τοῦ Ναοῦ. Πᾶντες οἱ Πρίγκηπες Τέκτονες ὀφείλουσι νά παρίστανται εἰς τό Συμβούλιον τῆς Ἀνατολῆς, διά νά ἑορτάσωσι τὰς δύο ταύτας ἡμέρας. Αἱ ἐργασίαι ἀνοίγονται διά τῶν συνήθων τελετῶν.

4. Ὁ Μέγας Ἐκλεκτός Τέλειος ἑορτάζει ὡσαύτως, ἐκτός τούτων, καί ἰδιαιτέρως τήν καθιέρωσιν τοῦ πρώτου Ναοῦ, τήν 5ην ἡμέραν τῆς 3ης Σελήνης, ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τόν ἡμέτερον μήνα Ἰούλιον, ὅτε οἱ Ἱππῶται καί Πρίγκηπες Τέκτονες φέρουσιν ἅπαντα τὰ διάσημα αὐτῶν.

Ο Φρειδερίκος στὸν επταετὴ πόλεμο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ 33ου ΒΑΘΜΟΥ

Άρθρον 1. Λάβαρον τοῦ Τάγματος

Τό λάβαρον τοῦ Τάγματος εἶναι ἀργυροῦν (λευκόν) μέ χρυσάς παρυφάς καί φέρει ἐν τῷ μέσῳ τανυσίπτερον μέλαινα δικέφαλον ἀετόν, ἔχοντα χρυσοῦν τό ράμφος, χρυσοῦς τοὺς πόδας καί κρατοῦντα διά μέν τοῦ ἑνός ποδός τήν χρυσήν λαβήν διά δέ τοῦ ἑτέρου τήν λεπίδα ἀρχαίου ζίφους κειμένου εἰς ὀριζοντίαν διεύθυνσιν καί διευθυνομένου ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά· ἐκ τοῦ ζίφους τούτου κρέματα λατινική ἐπιγραφή: Deus Meumque Jus διά χρυσῶν γραμμάτων. Ὁ ἀετός ἀντί στέμματος ἔχει χρυσοῦν τρίγωνον καί ταινίαν πορφυράν μετὰ χρυσῆς παρυφῆς καί χρυσῶν ἀστέρων.

Άρθρον 2. Διακριτικά Υ. ·Μ. ·Γ. ·Ε. ·

Τά διακριτικά διάσημα τῶν Ὑπάτων Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν εἰσίν:

1. Τευτονικός Σταυρός ἐρυθρός ἐσμαλτωμένος, φερόμενος εἰς τό ἀριστερόν μέρος τοῦ στήθους.

2. Μεγάλη ταινία λευκή ὑδατώδης, μέ χρυσάς παρυφάς φέρουσα ἐπὶ τοῦ πρόσθιου μέρους χρυσοῦν ἀκτινοβόλον τρίγωνον ἐντός τοῦ ὁποίου γέγραπται ὁ ἀριθμός 33 καί ἐξ ἑκατέρας πλευράς τοῦ ὁποίου διευθύνεται πρὸς τό κέντρον ἀργυροῦν ζίφος. Ἡ ταινία αὕτη φερομένη ἐκ τοῦ δεξιοῦ μου πρὸς τὰ ἀριστερά, καταλήγει εἰς αἰχμήν φέρουσαν χρυσοῦς κροσσοῦς, εἰς τό κέντρον δέ κόρυμβον ἐρυθρόν καί πράσινον, ἐξ οὗ κρέματα τό κόσμημα τοῦ Τάγματος.

3. Τό κόσμημα τοῦτο ἐστί, Ἀετός ὅμοιος πρὸς τόν τοῦ λαβάρου, ἐστεμμένος διά τοῦ χρυσοῦ τῆς Πρωσσίας διαδήματος.

4. Τό μείζον κόσμημα τοῦ Τάγματος φέρεται ἐπὶ τοῦ Τευτονικοῦ Σταυροῦ. Εἶναι δέ τοῦτο ἀστήρ ἐννέα ἀκτίνων ἀποτελούμενος ἐκ τριῶν ὑπερεντιθεμένων χρυσῶν τριγώνων. Ἐκ τῆς κατωτέρας ἀριστερᾶς πλευρᾶς πρὸς τό ἀνώτερον

μέρος τῆς δεξιᾶς κατευθύνεται ζίφος, ἐν δέ τῇ ἀντιθέτῳ διευθύνσει χεῖρ, ἥτις τῆς δικαιοσύνης καλεῖται. Ἐν τῷ μέσῳ ὁ θυρεός τοῦ Τάγματος, κυανοῦς καί ἐπ’ αὐτοῦ Ἀετός ὅμοιος πρὸς τόν τοῦ λαβάρου, καί ἔχων ἐκ δεξιῶν μέν χρυσοῦν ζυγόν, ἐξ ἀριστερῶν δέ χρυσοῦν διαβήτην συμπεπλεγμένον μετὰ χρυσοῦ γνώμονος. Πέριξ τοῦ θυρεοῦ περιθέει ταινία κυανή φέρουσα χρυσοῖς γράμμασι τήν λατινικήν ἐπιγραφὴν: Or do ab Chao, ἡ δέ ταινία αὕτη εὐρίσκεται ἐντός δύο κύκλων σχηματιζόμενων ἐκ δύο χρυσῶν ὀφεων, δακνόντων τὰς ἑαυτῶν οὐράς. Ἐπὶ ἐκάστου τῶν ἐννέα μικρότερων ἐρυθρῶν τριγώνων, τῶν σχηματιζόμενων ἐκ τῆς διχοτομήσεως τῶν μεγάλων τριγώνων, εὐρίσκεται ἐν τῶν στοιχείων τῶν ἀποτελούντων τήν λέξιν:

S. : A. : P. : I. : E. : N. : T. : I. : A. :

5. Οἱ τρεῖς πρῶτοι ἀξιωματικοὶ τῶν Ὑπάτων Συμβουλίων φέρουσιν, ὡσαύτως, λευκὴν ζώνην ἢ ταινίαν μέ χρυσοῦς κροσσοῦς εἰς τήν ἀριστεράν πλευράν.

Ἄρθρον 3. Μεγ. : Σφραγὶς τοῦ Τάγματος.

Ἡ Μεγάλῃ Σφραγὶς τοῦ Τάγματος εἶναι ἀργυροῦς θυρεός, φέρων δικέφαλον ἀετόν ὅμοιον πρὸς τόν τοῦ Λαβάρου τοῦ Τάγματος, ἐστεμμένον δέ διὰ τοῦ χρυσοῦ διαδήματος τῆς Πρωσσίας, ὑπεράνω τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει χρυσοῦν ἀκτινωτὸν τρίγωνον φέρον ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἀριθμόν 33 δύναται ἐν τούτοις ὁ Ἀετός νὰ φέρῃ ὑπεράνω αὐτοῦ εἴτε τό στέμμα, εἴτε τό τρίγωνον.

Εἰς τό κάτωθεν μέρος τοῦ θυρεοῦ καί ὑπὸ τὰς πτέρυγας καί πόδας τοῦ Ἀετοῦ εὐρίσκονται ἐν ἡμικυκλίῳ τριάκοντα τρεῖς χρυσοὶ ἀστέρες.

Τό ὅλον περιβάλλεται διὰ τῆς ἐπιγραφῆς «Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ 33ου βαθμοῦ τῆς»

Ἐγένετο ἐν τῷ Ὑπάτῳ Συμβουλίῳ τοῦ 33ου βαθμοῦ κατὰ τήν ἀνωτέρω ἡμέραν, μήνα καί ἔτος.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΙΙ

**ΥΠΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ 33° ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΒΑΘΜΟΥ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΛΕΓΜΕΝΟΥ ΣΚΩΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ**

Sans Souci

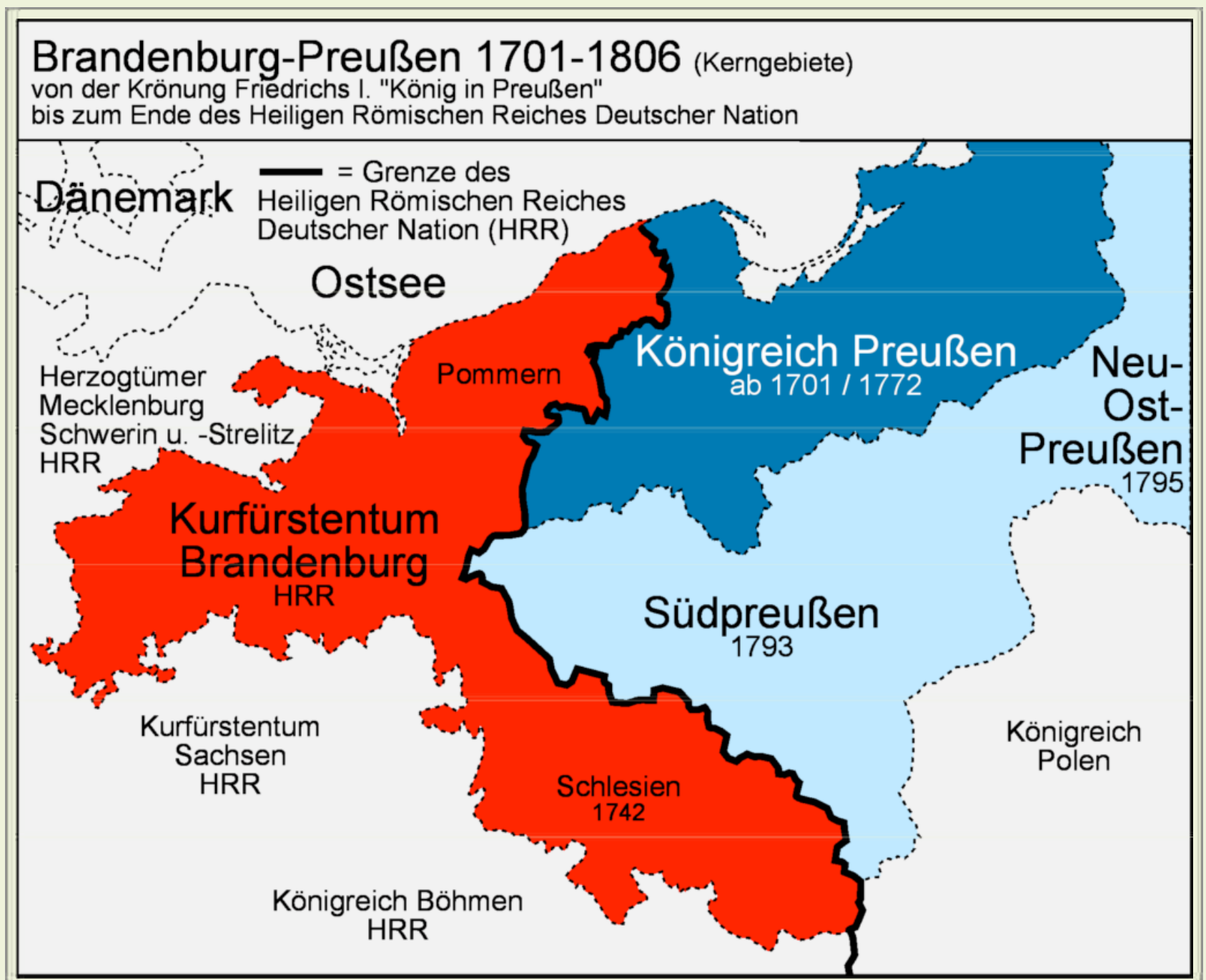
Φωτογραφίες από την αρχιτεκτονική έμπνευση και κατασκευή των ανακτόρων Sans Souci από τον Μέγα Φρειδερίκο στό Πόσντταμ Πρωσίας.

GALLERY 11.1

Χάρτες της Πρωσίας

Χάρτης Πρωσίας και Βραδεμβούργου στα χρόνια του Φρειδερίκου II

Βασίλειο Πρωσίας

Το Βασίλειο της Πρωσίας (γερμανικά: *Königreich Preußen*) ήταν ένα γερμανικό βασίλειο από το 1701 μέχρι το 1918. Από το 1871 έως την ενοποίηση της Γερμανίας και την ήττα του στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η Πρωσία περιλάμβανε σχεδόν τα δύο-τρίτα της επικράτειας της Γερμανικής Αυτοκρατορίας. Πήρε το όνομά του από την περιοχή της Πρωσίας, παρότι το κέντρο του ήταν το Βραδεμβούργο.

Ίδρυση

Από το 1618 το Ελεκτοράτο του Βραδεμβούργου και το Δουκάτο της Πρωσίας κυβερνούνταν από την προσωπική ένωση του οίκου του Χοεντσόλερν (Βραδεμβούργο-Πρωσία). Στη διάρκεια του δεύτερου Βορείου πολέμου, η συνθήκη του Λαμπιάου και η συνθήκη του Γουιλάου-Μπρόμερκ εγγυήθηκαν την σωτηρία του οίκου στο Πρωσικό δουκάτο. Σε αντάλλαγμα για την συμμαχία εναντίον της Γαλλίας στον πόλεμο της Ισπανικής διαδοχής ο Αυτοκράτορας Λεοπόλδος Α΄ της Αυστρίας πρόσφερε τον τίτλο "Βασιλείας στην Πρωσία" στον Ελέκτορα Φρειδερίκο Γ΄ και έτσι στέφθηκε ως Φρειδερίκος ο Α΄ της Πρωσίας το 1701. Τεχνικά, κανένα βασίλειο δεν μπορούσε να υπάρχει στη Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία εκτός του βασιλείου της Βοημίας. Όμως, ο Φρειδερίκος έλαβε υπόψη ότι η Πρωσία δεν ανήκε ποτέ στην αυτοκρατορία και ότι οι Χοεντσόλερν ήταν κυρίαρχοι αυτής, αρά μπορούσε να κάνει την Πρωσία βασίλειο.

Related Glossary Terms

Drag related terms here

Index

Find Term

Chapter 3 - Γενεαλογία

Γκουβερνάντα

γυναίκα που έχει σαν επάγγελμα τη φροντίδα και διαπαιδαγώγηση πο
συνήθως σε μικρή ηλικία

νταντά

τροφός

Related Glossary Terms

Drag related terms here

Index

Find Term

Η γκουβερνάντα

γυναίκα που έχει σαν επάγγελμα τη φροντίδα και διαπαιδαγώγηση πο
συνήθως σε μικρή ηλικία

νταντά

τροφός

Related Glossary Terms

Drag related terms here

Νάντης

Το Έδικτο της Νάντης (γαλ.: Édit de Nantes) εκδόθηκε στις 30 Απριλίου 1598[1] από τον Ερρίκο Δ΄ της Γαλλίας παραχωρώντας στους Καλβινιστές Προτεστάντες της Γαλλίας (επίσης γνωστούς ως Ουγενότους) ουσιώδη δικαιώματα σε ένα έθνος σχεδόν αμιγώς Καθολικό. Η κυριότερη ανησυχία ήταν η πολιτική ενότητα[2], και το Έδικτο διαχώρισε την πολιτική από την θρησκευτική ενότητα, μεταχειρίσθηκε κάποιους Προτεστάντες για πρώτη φορά σαν κάτι παραπάνω από απλούς σχισματικούς και αιρετικούς, και άνοιξε τον δρόμο για την εκκοσμίκευση του κράτους και τη θρησκευτική ανεκτικότητα. Όσον αφορά στην προσφορά γενικής ελευθερίας συνείδησης ατομικά, το έδικτο προσέφερε πολλές συγκεκριμένες εκχωρήσεις στους Προτεστάντες, όπως η αμνηστία και η αποκατάσταση των πολιτικών δικαιωμάτων τους, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην εργασία σε κάθε τομέα ή για το Κράτος και να αναφέρουν παράπονα απευθείας στο βασιλιά. Σηματοδοτεί το τέλος των θρησκευτικών πολέμων που διαίρεσε τον πληθυσμό της Γαλλίας κατά το δεύτερο μισό του 16ου αιώνα (1562-1598).

Το έδικτο παραχωρούσε στους Ουγενότους τα εξής δικαιώματα:

- Ιδιωτική λατρεία και ελευθερία συνείδησης σε ολόκληρη τη Γαλλία.
- Δημόσια λατρεία μπορούσε να λάβει χώρα σε 200 πόλεις/ κωμοπόλεις και πάνω από 3.000 κάστρα.
- Ένα ποσό προσφερόταν από το κράτος για προτεסטαντικά σχολεία
- Επιτρεπόταν η έκδοση καλβινιστικών βιβλίων.
- Πλήρη πολιτικά δικαιώματα.
- Πρόσβαση σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες.
- Πολιτικό έλεγχο για οκτώ χρόνια σε διακόσιες πόλεις/ κωμοπόλεις, όπου η φρουρά θα συντηρούνταν από το στέμμα.
- Ορισμένα δικαστικά προνόμια.
- Το δικαίωμα ίδρυσης θρησκευτικών και πολιτικών οργανώσεων.

Όντερ

Ο Όντερ (γερμανικά: Oder, τσέχικα/πολωνικά: Odra) είναι ποταμός Κεντρικής Ευρώπης, φυσικό σύνορο Πολωνίας και Γερμανίας. Πηγάζει από τα Σουδητικά όρη της Τσεχοσλοβακίας και ρέει (κυρίως βόρεια και ΒΔ) προς τη δυτική Πολωνία. Για 187 χλμ είναι το σύνορο ανάμεσα στη Γερμανία και Πολωνία. Ο ποταμός τελικά ρέει προς τη λιμνοθάλασσα Στσέτσιν μέσω των τριών καναλιών Τζίβνα, Σβίνα και Πεένεστρομ εκβάλλει στην Βαλτική Θάλασσα.

Related Glossary Terms

Drag related terms here

Index

Find Term

Chapter 3 - Γενεαλογία

Ουγενότα

Οι Ουγενότοι ήταν μέλη της Προτεσταντικής Μεταρρυθμισμένης Εκκλησίας της Γαλλίας κατά τον 16ο έως τον 18ο αιώνα, γνωστοί και ως Γάλλοι Καλβινιστές.

Related Glossary Terms

Drag related terms here

Ουγκονότους

Οι Ουγενότοι ήταν μέλη της Προτεσταντικής Μεταρρυθμισμένης της Γαλλίας κατά τον 16ο έως τον 18ο αιώνα, γνωστοί και Καλβινιστές.

Related Glossary Terms

Drag related terms here

Φρειδερίκου Γουλιέλμου Α

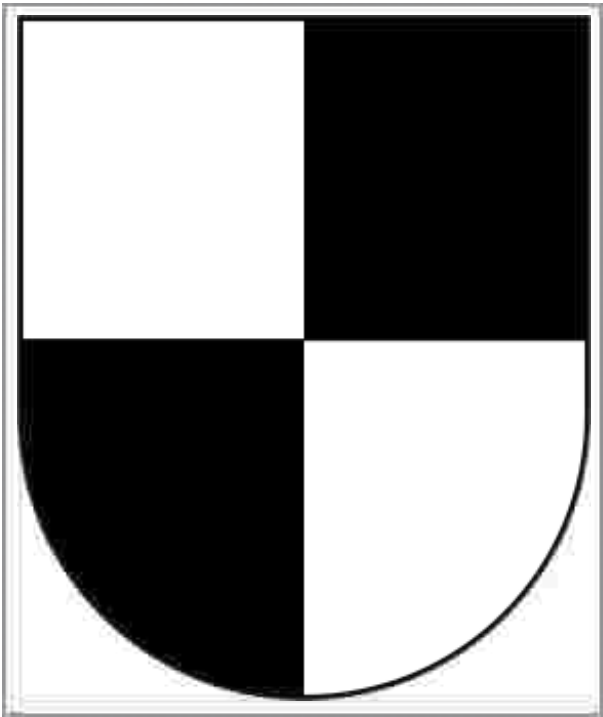
Ο Φρειδερίκος Γουλιέλμος Α' (Friedrich Wilhelm I., 14 Αυγούστου 1688 - 31 Μαΐου 1740) ήταν βασιλιάς της Πρωσίας (1713-1740) και πρίγκιπας του Νεσατέλ[1] από τον Οίκο των Χοεντσόλερν. Ήταν υιός του Φρειδερίκου Α' βασιλιά της Πρωσίας και της Σοφίας-Καρλότας Γουέλφων, κόρης του Ερνέστου-Αυγούστου εκλέκτορα του Ανοβέρου.

Ανέπτυξε την Πρωσία κάνοντάς την το επίκεντρο. Αντικατέστησε την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία με φόρο για τη μεσαία τάξη, ίδρυσε σχολεία και έστειλε εποίκους στην ανατολική Πρωσία που είχε ερημωθεί με την πανώλη του 1709. Ενθάρρυνε τη Γεωργία, την αποζήρανση ελών και αποθήκευε σιτηρά σε περιόδους ευφορίας για να πωλεί σε περιόδους σιτοδείας. Υπαγόρευσε το Εγχειρίδιο Κανονισμού για τους κρατικούς αξιωματούχους, στα 35 κεφάλαια του οποίου κάθε δημόσιος υπάλληλος μπορούσε να βρει ακριβώς τα καθήκοντά του. Σε αυτό αναφέρεται πως αν κάποιος Υπουργός ή Σύμβουλος παραλείψει να παραστεί σε συνεδρίαση επιτροπής, χάνει έξι μισθούς, ενώ αν απουσιάσει για δεύτερη φορά θα απορριφθεί από τη βασιλική υπηρεσία.

Μερίμνησε για κάθε πτυχή της μικρής του χώρας, έτσι ώστε να μπορεί η Πρωσία να αμυνθεί. Ήταν σταθερός και απολυταρχικός και άσκησε μια λιτή, άκαμπτη οικονομική πολιτική. Ποτέ δεν ξεκίνησε έναν πόλεμο και ζούσε απλά και αυστηρά, σε αντίθεση με την πολυτελή Αυλή που διατηρούσε ο πατέρας του. Όταν απεβίωσε υπήρχε πλεόνασμα στο βασιλικό θησαυροφυλάκιο, που διατηρούσε στο κελάρι του ανακτόρου. Παρενέβη σύντομα στο Μεγάλο Βόρειο Πόλεμο αποσπώντας ένα μέρος της Σουηδικής Πομερανίας. Ο στρατιώτης βασιλιάς έκανε σημαντικές μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση του στρατού και έκανε υποχρεωτική τη στράτευση · άφησε έτσι στον υιό του ένα δυνατό εργαλείο για να ωθήσει την Πρωσία σε μια από τις Ευρωπαϊκές Δυνάμεις. Ήταν εξαιρετικά αποτελεσματικός · η βίαιη ιδιοσυγκρασία του συχνά επιδεινωνόταν από την ασθένεια της πορφυρίασης που έπασχε, δημιουργώντας του αρθρίτιδα, παχυσαρκία και στομαχόπονους.

Χοεντσόλερν

Πρώτα μέλη του Οίκου αυτού θεωρούνται οι Μπούρκχαρντ Α΄ και Βέτσελ του Τσόλλερν. Ο πραγματικός όμως ιδρυτής της σημαντικής αυτής δυναστείας θεωρείται ο γιος του πρώτου Φρειδερίκος Α΄ κόμης του Τσόλερν, ο οποίος ήταν συγγενής των Χοενστάουφεν, (αρχαιότερου γερμανικού ηγεμονικού Οίκου). Από τους τέσσερις γιους του Φρειδερίκου Α΄, τον τίτλο τελικά κληρονόμησε ο τριτότοκος Φρειδερίκος Β΄ κόμης του Τσόλερν, τον οποίον, όταν πέθανε το 1115, διαδέχθηκαν οι δύο πρώτοι γιοι του Φρειδερίκος και Μπέρτολτ. Αυτοί ήλθαν σε επιγαμία με τον συγγενικό Οίκο των Χοενστάουφεν, χωρίς να αποκτήσουν άρρενες διαδόχους. Τούς διαδέχθηκε ο τριτότοκος Φρειδερίκος Γ΄ κόμης του Τσόλερν, που το 1185 νυμφεύτηκε την Σοφία φον Ράαμπος, κόρη του Κορράδου Β΄ φον Ράαμπος, βουργράβου της Νυρεμβέργης. Με τον θάνατο του

πεθερού του, που δεν άφησε άρρενα τέκνα, έγινε ως Φρειδερίκος Α΄ βουργράβος της Νυρεμβεργης. Από τους γιους του τελευταίου ο πρωτότοκος Κορράδος Α΄ βουργράβος της Νυρεμβέργης (1186-1260/1261) υπήρξε ο συνεχιστής του κύριου κλάδου ("της Φραγκονίας"), που τα μέλη του έγιναν ηγεμόνες του Βρανδεμβούργου, της Πρωσίας και της Γερμανίας, ενώ ο νεότερος, ο Φρειδερίκος Δ΄ κόμης του Τσόλερν είναι ο ιδρυτής του "Σουηβικού κλάδου".

Related Glossary Terms

Drag related terms here